

การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดเพื่อพัฒนา
ทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเอกชน
ที่เน้นหลักสูตรภาษาจีน

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
วิทยาลัยครูสุริยเทพ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต
ปีการศึกษา 2565

**LEARNING MANAGEMENT THROUGH BRAIN-BASED LEARNING
IN CONJUNCTION WITH THINK-PAIR-SHARE STRATEGIES
FOR THE DEVELOPMENT OF VOCABULARY LISTENING
AND READING SKILLS AS REQUIRED BY HSK LEVEL 2
FOR GRADE 5 STUDENTS AT A PRIVATE SCHOOL
WITH CHINESE CURRICULUMS**

BY

JIRATCHAYADA CHANGCHAN

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF EDUCATION
IN CURRICULUM AND INSTRUCTION
SURYADHEP TEACHERS COLLEGE**

GRADUATE SCHOOL, RANGSIT UNIVERSITY

ACADEMIC YEAR 2022

วิทยานิพนธ์เรื่อง

การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดเพื่อพัฒนา
ทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเอกชน
ที่เน้นหลักสูตรภาษาจีน

โดย

จิรัชญาดา ช้างจันทร์

ได้รับการพิจารณาให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

มหาวิทยาลัยรังสิต

ปีการศึกษา 2565

รศ. ดร.มารุต พัฒนา
ประธานกรรมการสอบ

ดร.นิภาพร สกุลวงศ์
กรรมการ

ดร.ชิตชไม วิสูตรกุล
กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(ผศ. ร.ต. หญิง ดร.วรรณิ์ สุขสาตร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

30 สิงหาคม 2565

Thesis entitled

**LEARNING MANAGEMENT THROUGH BRAIN-BASED LEARNING
IN CONJUNCTION WITH THINK-PAIR-SHARE STRATEGIES
FOR THE DEVELOPMENT OF VOCABULARY LISTENING
AND READING SKILLS AS REQUIRED BY HSK LEVEL 2
FOR GRADE 5 STUDENTS AT A PRIVATE SCHOOL
WITH CHINESE CURRICULUMS**

by

JIRATCHAYADA CHANGCHAN

was submitted in partial fulfillment of the requirements
for the degree of Master of Education in Curriculum and Instruction

Rangsit University
Academic Year 2022

Assoc. Prof. Marut Patphol, Ed.D.
Examination Committee Chairperson

Nipaporn Sakulwongs, Ed.D.
Member

Chidchamai Visuttakul, Ed.D.
Member and Advisor

Approved by Graduate School

(Asst.Prof.Plт.Off. Vanee Sooksatra, D.Eng.)

Dean of Graduate School

August 30, 2022

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้เป็นอย่างดีเนื่องมาจากการได้รับความอนุเคราะห์ ความเมตตา กรุณา ความเอาใจใส่ และความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากอาจารย์ ดร.จิตติมา วิสตุกุล อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ที่ให้ความเอาใจใส่ เสียสละเวลาให้ความรู้ แนะนำแนวทาง และช่วยเหลือคอยให้ คำปรึกษาแนะนำเป็นอย่างดีมาโดยตลอดระยะเวลาในการทำวิจัย ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.มารุต พัฒนาผล ประธานกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ และ อาจารย์ ดร.นิภาพร สกุลวงศ์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไขที่ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ พีรวิศ วรมนทนาเกียรติ อาจารย์ ลิขิต ศรีวงศ์วรรณ และ อาจารย์ ชัยณัฐพงศ์ อินทรเกษม ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย พร้อมทั้งคำแนะนำที่ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการ โรงเรียน คณะครู บุคลากรและนักเรียนทุกคน โรงเรียน เอกชนที่เน้นหลักสูตรภาษาจีนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ที่ให้ความร่วมมือและเป็นกำลังใจ อย่างดียิ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และครอบครัวที่ให้การสนับสนุน ความปรารถนาดีคอยช่วยเหลือเป็นกำลังใจสำคัญ และเป็นแรงบันดาลใจพร้อมทั้งคอยส่งเสริมในการทำ วิจัยมาโดยตลอดจนทำให้ประสบความสำเร็จในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบคุณค่าและ ประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เพื่อเป็นการน้อมรำลึกถึงพระคุณบิดามารดาและบูรพาจารย์ ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ด้วยความเคารพยิ่ง

จิรัชญาดา ช้างจันทร์

ผู้วิจัย

6304377 : จิรัชญาดา ช้างจันทร์
ชื่อวิทยานิพนธ์ : การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเอกชนที่เน้นหลักสูตรภาษาจีน
หลักสูตร : ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.ชิดชไม วิสูตรกุล

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีน HSK ระดับ 2 ของนักเรียน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด 2) เปรียบเทียบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาจีน HSK ระดับ 2 ของนักเรียน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ฯ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนเอกชนที่เน้นหลักสูตรภาษาจีน ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีน จำนวน 4 แผน 2) แบบทดสอบวัดทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีน HSK ระดับ 2 3) แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาจีน HSK ระดับ 2 4) แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ฯ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2) นักเรียนมีทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) นักเรียนที่ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ชอบและสนุกกับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีนี้ และมีทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนดีขึ้น

(วิทยานิพนธ์มีจำนวนทั้งสิ้น 151 หน้า)

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน, เทคนิคเพื่อนคู่คิด, การสอบวัดระดับ HSK

6304377 : Jiratchayada Changchan

Thesis Title : Learning Management through Brain-Based Learning in Conjunction with Think-Pair-Share Strategies for the Development of Vocabulary Listening and Reading Skills as Required by HSK Level 2 for Grade 5 students at a Private School with Chinese Curriculums

Program : Master of Education in Curriculum and Instruction

Thesis Advisor : Chidchamai Visuttakul, Ed.D.

Abstract

This research aimed to 1) compare students' HSK 2 vocabulary listening skills before and after treated with brain-based learning and think-pair-share strategies, 2) compare students' HSK 2 vocabulary reading skills before and after treated with brain-based learning and think-pair-share strategies, and 3) explore students' opinions towards the learning management methods. The participants were a Grade 5 classroom of 32 students studying in semester 1/2021 at a private school with Chinese curriculums in Bangkok, Thailand. The instruments included 1) 4 learning management plans, 2) an HSK level 2 vocabulary listening test, 3) an HSK level 2 vocabulary reading test, and 4) an interview for exploring students' opinions towards the learning management methods. Data were analyzed using mean and standard deviation.

The results revealed that 1) students' HSK level 2 vocabulary listening skills improved after treated with brain-based learning and think-pair-share strategies. 2) Their HSK level 2 vocabulary reading skills improved after treated with brain-based learning and think-pair-share strategies. 3) Most students liked then learning management method, having fun and better Chinese listening and reading skills.

(Total 151 pages)

Keywords: Brain-Based Learning, Think-Pair-Share Techniques, Chinese Proficiency Test (HSK)

Student's Signature Thesis Advisor's Signature

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ช
สารบัญรูป	ญ
บทที่ 1	บทนำ
	1
1.1	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
	1
1.2	วัตถุประสงค์การวิจัย
	7
1.3	คำถามการวิจัย
	7
1.4	สมมติฐานการวิจัย
	7
1.5	กรอบแนวคิดการวิจัย
	8
1.6	ขอบเขตการวิจัย
	8
1.7	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ
	10
1.8	นิยามศัพท์
	10
บทที่ 2	ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง
	12
2.1	การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย
	13
2.1.1	ที่มาของการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย
	13
2.1.2	นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ปี พ.ศ. 2557 ในด้านการเรียนการสอนภาษาจีน
	18
2.1.3	หลักสูตรที่เน้นการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนระดับประถมศึกษา
	19
2.2	การสอบวัดระดับภาษาจีน HSK
	30
2.2.1	ความหมายการสอบ HSK
	30
2.2.2	โครงสร้างการสอบ HSK
	30

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.2.3 ระดับการสอบ HSK	31
2.2.4 ประโยชน์ของการสอบ HSK	32
2.2.5 การประกาศผลสอบ	32
2.2.6 การสอบวัดระดับภาษาจีน HSK ระดับ 2	32
2.2.7 คำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2	35
2.3 ทักษะการฟัง	36
2.3.1 ความหมายของการฟัง	36
2.3.2 ความสำคัญของทักษะการฟัง	37
2.3.3 กิจกรรมในการสอนทักษะการฟัง	38
2.3.4 การวัดและประเมินผลทักษะการฟัง	39
2.4 ทักษะการอ่าน	41
2.4.1 ความหมายของการอ่าน	41
2.4.2 ความสำคัญของทักษะการอ่าน	42
2.4.3 กิจกรรมในการสอนทักษะการอ่าน	43
2.4.4 การวัดและประเมินผลทักษะการอ่าน	46
2.5 การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Based learning)	48
2.5.1 ความหมายของการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning	48
2.5.2 หลักการการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning	49
2.5.3 ขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning	50
2.5.4 สื่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning	53
2.5.5 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning	54
2.6 เทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share)	55
2.6.1 ความหมายของเทคนิค Think-Pair-Share	55
2.6.2 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมเทคนิค Think-Pair-Share	57
2.6.3 ประโยชน์ของการจัดกิจกรรมเทคนิค Think-Pair-Share	58
2.7 ความคิดเห็น	59
2.7.1 ความหมายของความคิดเห็น	59

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.7.2 วิธีวัดความคิดเห็นด้วยการสัมภาษณ์	60
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	62
2.8.1 งานวิจัยภายในประเทศ	62
2.8.2 งานวิจัยต่างประเทศ	65
บทที่ 3	
ระเบียบวิธีการวิจัย	67
3.1 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย	67
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	67
3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	68
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	71
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	72
3.6 การรับรองจริยธรรมการวิจัยในคน	73

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย	74
4.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียนรู้โดย ใช้ Brian-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share	74
4.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียนรู้โดย ใช้ Brian-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share	78
4.3 ผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดย ใช้ Brian-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share เพื่อพัฒนาทักษะ การฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2	84
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	87
5.1 สรุปผลการวิจัย	87
5.2 อภิปรายผล	88
5.3 ข้อเสนอแนะ	91
บรรณานุกรม	93
ภาคผนวก	97
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ	98
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	100
ภาคผนวก ค ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	137
ภาคผนวก ง เอกสารการรับรองจริยธรรมการวิจัย	149
ประวัติผู้วิจัย	151

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ภาษาจีน HSK ระดับ 2	9
2.1 โครงสร้างรายวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)	24
2.2 มาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัดระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	25
2.3 ตารางแสดงความสัมพันธ์การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ตามระดับ ช่วงชั้น	29
2.4 ตารางแสดงความสัมพันธ์การสอบวัดระดับภาษาจีน (HSK) และกรอบ การอ้างอิงทั่วไปของยุโรป (CEFR)	31
2.5 ตารางแสดงเนื้อหาการสอบวัดระดับภาษาจีน HSK ระดับ 2	33
2.6 ตารางแสดงรายละเอียดใบรับรองผลคะแนนการสอบวัดระดับภาษาจีน HSK ระดับ 2	35
2.7 ตารางแสดงรายละเอียดคำศัพท์ในการวัดระดับภาษาจีน HSK ระดับ 2	35
3.1 การใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brian-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีน HSK ระดับ 2	71
4.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียนรู้ด้วยการจัดการ เรียนรู้โดยใช้ Brian-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share เป็น รายบุคคล	75
4.2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียนรู้ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brian-Based learning ร่วมกับ Think-Pair- Share ของนักเรียนทั้งชั้น (N = 32)	77
4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียนรู้ด้วยการ จัดการเรียนรู้โดยใช้ Brian-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share เป็นรายบุคคล	78

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.4	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brian-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share ของนักเรียนทั้งชั้น (N = 32)	81
4.5	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brian-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share จำนวน 4 แผน เป็นรายบุคคล	82
4.6	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brian-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share ของนักเรียนทั้งชั้น (N = 32)	84

สารบัญรูป

รูปที่		หน้า
1.1	จำนวนคำศัพท์แบ่งตามระดับภาษาจีน HSK 1-6	4
1.2	กรอบแนวคิดการวิจัย	8
2.1	แผนภูมิวิสัยทัศน์ภาษาจีน	22

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาจีน นับเป็นภาษาหนึ่งที่มีความสำคัญ และในภาคพื้นนี้มีแนวโน้มว่าจะกลายเป็นภาษาที่มีความสำคัญยิ่งไปกว่านี้ โดยที่มาของความสำคัญดังกล่าวนี้เกิดจากการที่ประเทศจีนซึ่งถือได้ว่าเป็นประเทศที่มีประวัติความเป็นมา เรื่องราวเหตุการณ์ต่าง ๆ เป็นระยะเวลามากกว่า 5,000 ปี มีการศึกษา สะสม และเผยแพร่ความรู้ต่าง ๆ จากรุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นเป็นเวลานาน จนถึงปัจจุบันได้กลายเป็นประเทศมหาอำนาจที่มีอิทธิพลทั้งทางด้านการเมืองการปกครอง ครอบงำสังคม ภาวะเศรษฐกิจ ซึ่งครอบคลุมทั้งระดับภูมิภาคและระดับโลก เมื่อเปรียบเทียบทางด้านความเจริญก้าวหน้าของเศรษฐกิจทั่วโลก ประเทศจีนนับได้ว่าหนึ่งในประเทศที่มีความเจริญก้าวหน้าเป็นอันดับต้น ๆ และยังเป็นประเทศที่มีจำนวนประชากรมากเป็นอันดับ 1 ของโลกอีกด้วย หากประเทศไทยให้ความสำคัญในการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร คำนวณ และแลกเปลี่ยน จะเป็นตัวช่วยในการส่งเสริมด้านธุรกิจ การค้า และการพัฒนาประสิทธิภาพในด้านต่าง ๆ จากการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยได้เปรียบในการแข่งขันกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคนี้ ในปัจจุบันการศึกษาเล่าเรียนทางด้านภาษาจีนจึงได้รับความนิยมมาก และเป็นที่ต้องการของกลุ่มประชาชนทั่วไปอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากภาษาจีนกลายเป็นบทบาทสำคัญในการเจรจา ต่อรอง ทางด้านธุรกิจ จนถึงสถานประกอบการต่าง ๆ เช่น การค้าขาย การท่องเที่ยว หรือการร่วมทุนกับนักธุรกิจชาวจีน จึงทำให้บุคคลที่มีทักษะ ความสามารถทางด้านภาษาจีนกลายเป็นที่ต้องการขององค์กรต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557)

นโยบายการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยในปี พ.ศ.2557 กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในด้านภาษาจีน โดยได้มุ่งเน้นการพัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนศักยภาพให้ผู้เรียนมีทักษะในด้านภาษาจีนครบถ้วนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นการเพิ่มกรอบความสามารถของคนไทยในการแข่งขันระดับนานาชาติมากขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557) อีกทั้งในปัจจุบันและอนาคตนักเรียนไทยจำเป็นต้องมีความรู้ภาษาจีนเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งภาษา เพราะภาษาสากลอย่างเช่นภาษาอังกฤษเพียงอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอ

สำหรับการดำเนินชีวิตในภายภาคหน้าต่อไป ดังนั้น การศึกษาเรียนรู้ภาษาจีนในระดับชั้นประถมศึกษาจึงนับได้ว่าเป็นการเตรียมความพร้อมในการเรียนภาษาจีนในระดับชั้นที่สูงขึ้น โดยเน้นการเรียนคำศัพท์ขั้นพื้นฐานในการดำเนินชีวิตแต่ละวันผ่านบทสนทนา และการฝึกฝนคัดตัวอักษรจีน (กรมวิชาการ, 2556, น. 70)

องค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งของการเรียนรู้ภาษาจีนคือ การเรียนคำศัพท์ภาษาจีนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจในเรื่องราวที่ได้รับฟัง และพูดคุย ได้ตอบกับบุคคลอื่นได้ เช่น คำกล่าวของ พรสวรรค์ สีป้อ (2550) ที่ได้กล่าวถึงการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไว้ดังนี้ การเรียนรู้คำศัพท์ของภาษาต่างประเทศถือได้ว่าเป็นสิ่งที่จำเป็น มีความสำคัญ และเป็นองค์ประกอบหลักที่เกี่ยวข้องร่วมกับทักษะอื่น ๆ ของการเรียนรู้ภาษา ซึ่งรูปแบบการสื่อสารเป็นเครื่องมือที่สะท้อนให้ถึงความรู้สึนึกคิด ความต้องการ ความรู้ โดยประสิทธิภาพของการสื่อสารของบุคคลนั้น ๆ จะดีเพียงใด เกิดจากระดับความสามารถในการใช้คำศัพท์ของบุคคลนั้น ๆ ด้วย จึงกล่าวได้ว่า คำศัพท์นั้นเป็นสิ่งสำคัญที่บุคคลทั่วไปควรเรียนรู้ และพัฒนาทักษะด้านนี้อยู่ตลอด จากภาพรวมดังกล่าวสรุปได้ว่า การเรียนการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศนั้นมีความจำเป็นที่ผู้เรียนจะต้องสามารถนำเอาความรู้ ทั้งรูปแบบภาคทฤษฎี และมาประยุกต์ใช้ในภาคปฏิบัติกับผู้อื่นในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม ดังคำกล่าวของ Lv (as cited in Liu, 2012, p. 19) ได้ให้คำอธิบายเกี่ยวกับความสำคัญของการเรียนภาษาสรุปใจความได้ว่า การเรียนภาษาไม่ใช่เป็นเพียงการเรียนเพื่อนำความรู้มาประกอบทักษะเท่านั้น แต่หมายถึงการเรียนรู้เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการสื่อสารได้จริงด้วย ดังนั้น สิ่งพื้นฐานที่จำเป็นต้องคำนึงในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ซึ่งเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ คือ บทบาทของผู้สอนในการถ่ายทอดความรู้ให้ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารได้จริง และการพัฒนาทักษะการฟัง-การอ่านของคำศัพท์เป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเช่นกัน

สำหรับเกณฑ์การวัดผลความรู้ทางด้านภาษาจีนนั้น โรงเรียนส่วนใหญ่จะกำหนดเกณฑ์การวัดจากทางสถานศึกษาเป็นผู้กำหนดขึ้นเอง หรือเลือกใช้มาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัดเป็นเกณฑ์ในการวัดระดับความรู้ภาษาจีนของนักเรียน ทั้งนี้ยังพบว่าโรงเรียนบางส่วนได้ใช้เกณฑ์วัดระดับความรู้ภาษาจีน YCT และ HSK ซึ่งเป็นการวัดระดับสากลเป็นเกณฑ์วัดระดับความรู้ภาษาจีนของนักเรียนระดับประถมศึกษาด้วย ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาจีน ปี พ.ศ.2557 ในมาตรการที่ 4 การวัดและประเมินผล ให้มีการประเมินความสามารถการใช้ภาษาจีนของผู้เรียนด้วยเครื่องมือที่ได้มาตรฐานระดับสากล (สำนักงานเลขาธิการสภา

การศึกษา, 2559) ซึ่งการสอบวัดระดับภาษาจีน HSK หรือ Chinese Proficiency Test เป็นการทดสอบความสามารถทางภาษาจีนตามมาตรฐานสากลสำหรับผู้ที่ไม่ได้ใช้ภาษาจีนเป็นภาษาหลัก เพื่อทำการประเมินทักษะในการใช้ภาษาจีนเป็นกิจวัตร หรือในส่วนของหลักวิชาการ หรือวิชาชีพ เฉพาะ ซึ่งเป็นการจัดสอบขึ้นเพื่อวัดระดับทักษะการใช้ภาษาจีนที่มีขึ้นเป็นประจำทุกปี ด้วยความร่วมมือระหว่างสำนักงานส่งเสริมการสอนภาษาจีนนานาชาติ (Hanban) กับกระทรวงศึกษาธิการจีน ในการรับผิดชอบจัดดำเนินการสอบครั้งนี้ (ศูนย์บริการการสอบภาษาจีนแห่งอาเซียนประเทศไทย, 2560)

ผลจากการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนที่ผ่านมาของผู้วิจัย สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยหลักที่เป็นผลต่อการสื่อสารของนักเรียนคือ การขาดความรู้และจำนวนคำศัพท์ที่มีอยู่ของผู้เรียนไม่เพียงพอต่อการสนทนา จากปัญหาดังกล่าวสามารถแยกออกเป็น 1) การขาดความรู้ หมายถึง ความเข้าใจความหมาย การเขียนคำศัพท์ และการนำคำศัพท์ไปใช้ในการสนทนาของนักเรียนยังไม่ถูกต้อง โดยทั่วไปจากพฤติกรรมส่วนใหญ่ของนักเรียนมักจะเริ่มต้นจากการท่องจำความหมายของคำศัพท์ แล้วจึงนำมาเรียบเรียงหรือแปล ซึ่งการเรียนรู้อลักษณะนี้ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถนำมาประยุกต์ใช้จริงในการสื่อสารได้ ทั้งนี้ การวิเคราะห์ปัญหาดังกล่าวมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Qian (1999) ซึ่งสรุปได้ว่า จำนวนของปริมาณคำศัพท์ และความเข้าใจในคำศัพท์ของนักเรียนมีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกับความเข้าใจเนื้อหาจากการอ่าน โดยพื้นฐานที่เป็นแนวทางในการเรียนภาษาจีนให้ประสบความสำเร็จคือการเริ่มต้นจากการเรียนรู้คำศัพท์ หากขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ที่มากเพียงพอ อาจส่งผลต่อการสื่อสารที่ไม่เป็นผลได้ ดังนั้น การให้ความสำคัญกับเทคนิคการจดจำคำศัพท์ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากสำหรับผู้เรียนภาษาจีน หากผู้เรียนรู้คำศัพท์ไม่เพียงพอ ก็จะไม่สามารถเข้าใจเนื้อหาที่เรียนหรือเข้าใจคำถามในข้อสอบได้ แม้ว่า จะเข้าใจกฎไวยากรณ์ได้ดีเพียงใดก็ตาม แม้จะใช้วิธีการเดาคำศัพท์ที่ไม่รู้ ก็มีข้อจำกัดที่สำคัญ คือ ผู้เรียนจะเดาได้อย่างค่อนข้างแม่นยำก็ต่อเมื่อรู้คำศัพท์อย่างน้อย 95% ของเนื้อหาทั้งหมด (Laufer, 1989)

จากข้อมูลคำศัพท์ที่ใช้ในการสอบวัดระดับภาษาจีน (HSK) ซึ่งประกอบไปด้วยระดับ 1-6 สามารถแบ่งระดับภาษาจีนจากจำนวนคำศัพท์ออกมาได้ดังนี้

รูปที่ 1.1 จำนวนคำศัพท์แบ่งตามระดับภาษาจีน HSK 1-6

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ

(Office of Chinese Language Council International: TOCLCI หรือ HANBAN: อันปิ่น), 2547

ตามหลักสูตรสถานศึกษาของทางโรงเรียนสังกัดเอกชนแห่งหนึ่งที่เน้นหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน ได้กำหนดเกณฑ์ในรายวิชาภาษาจีนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กล่าวคือ เมื่อนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กำลังจะสำเร็จการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป. 6) ควรบรรลุเป้าหมายทางด้านทักษะภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ด้วย แต่จากผลการสอบวัดระดับภาษาจีนของนักเรียนกลุ่มนี้ ของโรงเรียนแห่งนี้ ในปีการศึกษา 2563 พบว่า ผู้เรียนนั้นขาดแรงจูงใจ และทัศนคติที่ดีต่อการเรียน รวมถึงละเลยเรื่องความสำคัญของภาษาจีนต่อการเรียนอีกด้วย และเกิดจากพื้นฐานภาษาจีนของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ องค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนที่ไม่เป็นไปตามเป้าหมายเกิดจากสาเหตุสำคัญในด้านบุคลากรที่มีความชำนาญ หรือครูผู้สอน เนื่องจากการปรับเปลี่ยนของครูผู้สอน และครูผู้สอนยังขาดความเชี่ยวชาญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ส่งผลกระทบโดยตรงกับศักยภาพของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนด้านทักษะการฟังที่ยังคงยึดแบบแผนการเรียนรู้ในรูปแบบเดิม (Traditional Learning Approach) คือ การที่ครูทำหน้าที่ในการสอนเกี่ยวกับเนื้อหา อธิบายรายละเอียดใบงาน และให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดหรือเป็นกิจกรรมร่วมกันผ่านการเปิดเทปเสียงเท่านั้น ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมค่อนข้างน้อย และส่งผลทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ขาดความกระตือรือร้น และไม่เห็นถึงความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาจีน ประกอบกับภาษาจีนเป็นวิชาที่ต้องอาศัยการท่องจำ จึงทำให้ผู้เรียนรู้สึกท้อและขาดแรงกระตุ้นในการเรียน จึงส่งผลให้ทักษะทางภาษาจีนของนักเรียนไม่พัฒนาขึ้นไปในทิศทางที่กำหนด เนื่องจากการเรียนรู้ภาษาที่คั่งเน้นควรเริ่มต้นจากการปูทางไปสู่การมีทัศนคติที่ดีต่อภาษา ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยที่ได้ศึกษาไว้ว่า การสอนภาษาในระดับประถมศึกษาควรเน้นให้ความสำคัญกับขั้นตอนการฟัง และการอ่านก่อน หลังจากนั้นคือการเพิ่มเติมทักษะการอ่าน พูด และหลักภาษาอย่างมีคุณภาพ (พรพิไล เลิศ

วิชา, 2550) ในขณะที่ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนภาษาต่างประเทศเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในด้านการสื่อสาร การเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้ต้องสร้างปัจจัยกระตุ้นประกอบควบคู่ไปด้วย อาทิ กิจกรรมที่มีความหมายต่อตนเอง การฝึกฝนประสาทสัมผัส การสร้างความสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น การไม่อคติจากความผิดพลาดทางการใช้ภาษา ความสนุกสนานจากการทำกิจกรรม ซึ่งเมื่อได้รับการเรียนรู้ที่ดี และได้รับการปรับปรุงหรือแก้ไขแล้ว ย่อมส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระดับต่อ ๆ ไปได้

จากปัญหาทางด้านภาษาที่เกิดขึ้นของนักเรียนที่ผ่านมา ผู้วิจัยจึงศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ตามแนวการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพอันสูงสุด พบว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Based learning : BBL) เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นหลัก โดยมีสาระสำคัญทั้งหมด 3 อย่าง อันได้แก่ 1) รูปแบบการทำงานของสมอง 2) การจัดหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับทักษะ และความสามารถของผู้เรียนอย่างเหมาะสม 3) ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยเปิดกว้าง ทำให้สามารถเรียนรู้จากการปฏิบัติและลงมือทำด้วยตนเองในทุก ๆ เรื่องนั้น ซึ่งเมื่อตัวผู้เรียนได้เรียนรู้แบบร่วมมือและแบบบูรณาการ สมองจะได้พัฒนาทักษะการเรียนรู้ตลอดเวลา (ประเสริฐ บุญเกิด, 2558) โดยงานวิจัยนั้นมีความใกล้เคียงและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยของ Hoge (2003, p. 254) ซึ่งทำการรวบรวมผลของการเรียนรู้ตามแนว Brain-Based Learning และการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน สรุปผลการวิจัยพบว่า การเรียนรู้ตามแนวคิด Brain-Based Learning นั้น เป็นขั้นตอนการเรียนรู้ที่เล็งเห็นถึงความสำคัญด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดีที่สุด เมื่อแผนการสอนช่วยให้ขั้นตอนการทำงานสมองเป็นไปในทิศทางที่ดี นักเรียนที่ได้รับการฝึกฝนก็จะสามารถอ่านออก เขียนได้ ทำให้มองเห็นถึงความสำคัญของสมองที่ได้รับการพัฒนาเทคนิคการเรียนรู้ อาจจะเป็นตัวช่วยส่งเสริมและปรับเปลี่ยนทักษะการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาได้ ในขณะเดียวกันการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือก็เป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ก็เป็นอีกเทคนิคหนึ่งที่มีรูปแบบและขั้นตอนที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะด้านภาษาได้ ซึ่งเทคนิคนี้มีเป้าหมายขั้นพื้นฐานของการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน กล่าวคือเทคนิคนี้ใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงระหว่างผู้เรียนกับการเรียนรู้ในห้องเรียน โดยให้ความสำคัญกับความสนใจของตัวบุคคล และทัศนคติของนักเรียนแต่ละคน หัวใจสำคัญของเทคนิคเพื่อนคู่คิดคือการนำเสนอในระดับชั้นเรียนหรือกลุ่ม

จำนวนสมาชิกที่มีขนาดใหญ่ขึ้น เพื่อสรุปองค์ความรู้และประเด็นสำคัญ ทั้งนี้ เทคนิคดังกล่าวมีความเกี่ยวโยง และผลลัพธ์ใกล้เคียงกับงานวิจัยของ ปวีณา บุญวงศ์ (2558) ซึ่งได้ทำการศึกษาผลการเรียนรู้และความคงทนการจำคำศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กลวิธีลื่นซ์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด พบว่า การสอนคำศัพท์ด้วยกลวิธีลื่นซ์ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด ช่วยเพิ่มทักษะการเรียนรู้ในด้านคำศัพท์และสามารถจดจำคำศัพท์ได้ในระยะยาว ทั้งนี้ การฝึกฝนดังกล่าวต้องอาศัยวินัย ระยะเวลาและการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องของผู้เรียน เพื่อให้เกิดความชำนาญมากยิ่งขึ้น

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูล และสรุปผลจากการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญ และความสนใจของการนำแนวคิดการใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ขั้นตอนที่มีรูปแบบอันหลากหลายบนพื้นฐานจากความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อให้ผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับสติปัญญาของผู้เรียนมากที่สุด ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยการให้นักเรียนได้ปฏิบัติร่วมกัน ช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน ซึ่งมีความสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ภาษากลุ่มพุทธินิยม (Cognitivism Learning Theory) ของ Piaget ว่าภาษาเป็นพัฒนาการที่เกิดขึ้นตามวัยของเด็ก ไม่มีวัยอะไรโดยเฉพาะที่ทำงานเกี่ยวกับภาษา สิ่งที่เป็นพันธุกรรมที่ทำให้มนุษย์เรียนภาษาได้ คือความสามารถทางสติปัญญาพื้นฐานซึ่งต้องประกอบกับสิ่งแวดล้อม เด็กเรียนภาษาได้เมื่อสติปัญญาได้พัฒนาถึงระดับที่พร้อม (คณินันต์ จันทูรัตน์, 2554, น. 31-32 อ้างถึงใน รุ่งฤดี แพดถาวร, 2560, น. 45) ซึ่งแนวคิดสำคัญของกลุ่มทฤษฎีนี้คือ การเรียนรู้ภาษาของมนุษย์เกิดจากกลไกของสมอง แต่ขณะเดียวกันยังให้ความสำคัญกับกลไกภายนอกที่เป็นตัวกระตุ้นให้กระบวนการภายในสมองจัดระบบและประมวลผล เพื่อสร้างกฎเกณฑ์การเรียนรู้ภาษาของมนุษย์

จากแนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Based learning : BBL) และการเรียนรู้แบบร่วมมือโดย ใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ดังที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีน HSK ระดับ 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป. 5) เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาจีนผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสติปัญญาของผู้เรียน และสามารถจดจำคำศัพท์ภาษาจีนเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการสอบวัดระดับภาษาจีน HSK ระดับ 2 และในระดับที่สูงขึ้นต่อไป รวมไปถึงเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนสำหรับครูผู้สอนภาษาจีนทั้งคนไทยและคนจีนได้

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เฉพาะดังนี้

1.2.1 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีน HSK ระดับ 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป. 5) โรงเรียนเอกชนที่เน้นหลักสูตรภาษาจีน ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาจีน HSK ระดับ 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป. 5) โรงเรียนเอกชนที่เน้นหลักสูตรภาษาจีน ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share

1.2.3 เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป. 5) โรงเรียนเอกชนที่เน้นหลักสูตรภาษาจีน

1.3 คำถามการวิจัย

1.3.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป. 5) โรงเรียนเอกชนที่เน้นหลักสูตรภาษาจีน มีทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีน HSK ระดับ 2 หลังการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share สูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่

1.3.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป. 5) โรงเรียนเอกชนที่เน้นหลักสูตรภาษาจีน มีทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาจีน HSK ระดับ 2 หลังการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share สูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่

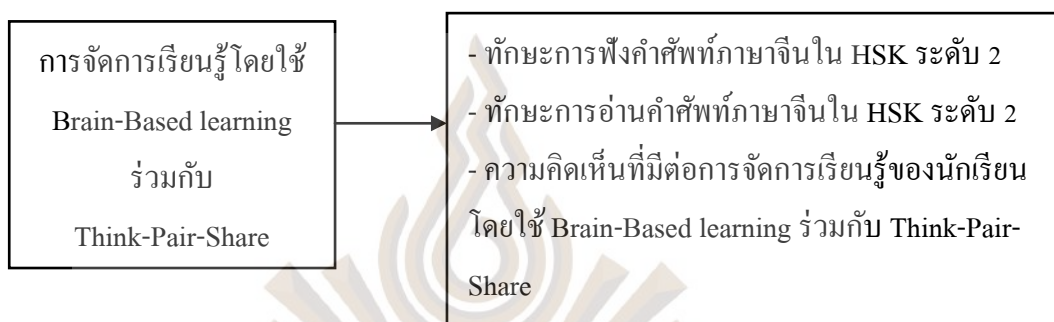
1.4 สมมติฐานการวิจัย

1.4.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป. 5) โรงเรียนเอกชนที่เน้นหลักสูตรภาษาจีน มีทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีน HSK ระดับ 2 หลังการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share สูงกว่าก่อนเรียน

1.4.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป. 5) โรงเรียนเอกชนที่เน้นหลักสูตรภาษาจีน มีทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาจีน HSK ระดับ 2 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share สูงกว่าก่อนเรียน

1.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการทำการวิจัยได้วางกรอบแนวคิดในการพัฒนาทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 และความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียน โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share ดังนี้

รูปที่ 1.2 กรอบแนวคิดการวิจัย

1.6 ขอบเขตการวิจัย

1.6.1 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป. 5) ที่กำลังศึกษาอยู่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนเอกชนที่เน้นหลักสูตรภาษาจีน ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 32 คน โดยดำเนินการทดลองจัดการเรียนการสอนกับนักเรียนทั้งชั้นเรียน

1.6.2 เนื้อหาการวิจัย

เนื้อหาการวิจัยที่ใช้ในครั้งนี้ ได้แก่ คำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 จำนวน 63 คำ ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกคำศัพท์ภาษาจีนจากการแบ่งประเภทคำ ได้แก่ คำนาม คำสรรพนามและคำกริยา โดยเลือกคำศัพท์ออกมาจำนวน 63 คำ ใช้เกณฑ์อ้างอิงจากในบทเรียนของหลักสูตร โรงเรียนเอกชนที่เน้นหลักสูตรภาษาจีน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และผู้วิจัยนำคำศัพท์จำนวน 63 คำนี้มาสร้าง

แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน แผนละ 2 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที โดยจัดการเรียนรู้ สัปดาห์ละ 2 คาบเรียน รวมทั้งหมดจำนวน 4 สัปดาห์ ดังนี้

ตารางที่ 1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ด้านคำศัพท์ภาษาจีน HSK ระดับ 2

สัปดาห์ที่	แผนการเรียนรู้	หัวข้อรายละเอียด	เวลา (นาที)
1	1	Person/people/pronouns (มีคำศัพท์ 15 คำ)	50
1	1	Person/people/pronouns	50
2	2	Location/transportation/direction (มีคำศัพท์ 12 คำ)	50
2	2	Location/transportation/direction	50
3	3	Body and body actions (มีคำศัพท์ 29 คำ)	50
3	3	Body and body actions	50
4	4	Time/Date (มีคำศัพท์ 7 คำ)	50
4	4	Time/Date	50

1.6.3 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1.6.3.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share

1.6.3.2 ตัวแปรตาม คือ ทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share

1.6.4 สถานที่ที่ใช้ในการวิจัย

คือ โรงเรียนเอกชนที่เน้นหลักสูตรภาษาจีน ในกรุงเทพมหานคร

1.6.5 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ดำเนินการวิจัยตั้งแต่ เดือนกรกฎาคม ถึง กันยายน พ.ศ. 2564

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ครูผู้สอนได้แผนการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share ในวิชาภาษาจีนและสามารถประยุกต์ใช้กับนักเรียนระดับชั้นอื่น ๆ ที่มีบริบทใกล้เคียงกันได้

1.7.2 ครูผู้สอนได้แนวทางพัฒนาทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share ไปใช้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนคำศัพท์ภาษาจีนสำหรับการสอบวัดระดับภาษาจีน (HSK) ในระดับสูงขึ้นได้

1.7.3 สถานศึกษามีแบบแผนในการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนด้วยเทคนิคผสมผสานระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share ตลอดจนมีแนวทางในการพัฒนาและศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้

1.7.4 ครูผู้สอนภาษาจีน หรือผู้ที่สนใจสามารถนำผลจากงานวิจัยไปประกอบเป็นข้อมูลในการวางแผนการสอน เพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนได้

1.8 นิยามศัพท์

HSK ระดับ 2 หมายถึง การทดสอบวัดความสามารถทางด้านภาษาจีนสำหรับผู้ที่ยังเรียนภาษาจีนไว้เป็นภาษาเพิ่มเติม (ภาษาต่างประเทศ) ผู้ที่สอบผ่านคือผู้ที่สามารถนำภาษาจีนไปใช้ในติดต่อ เจรจาบทสนทนาต่างๆ ในกิจวัตรประจำวันได้ โดยมีคลังคำศัพท์ทั้งหมดจำนวน 300 คำ

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning หมายถึง รูปแบบแผนการจัดการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้สมองเป็นฐาน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การอุ่นเครื่อง หมายถึง การทำกิจกรรมกระตุ้นการใช้สมองของผู้เรียน 2) การเรียนรู้ หมายถึง การให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดในการนำเสนอความรู้ของตัวเอง 3) การฝึกฝน หมายถึง การให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ในการลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ 4) การสรุป คือ การอภิปรายหรือสรุปผลที่ได้จากการนำความรู้มาเพิ่มเติมทักษะ และ 5) การประยุกต์ใช้ หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถสร้างผลงาน พร้อมทั้งนำเสนอชิ้นงานนั้นได้

เทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) หมายถึง การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบลักษณะของการร่วมมือกัน ซึ่งมีส่วนประกอบทั้งหมด 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) Think คือ ครูกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดในประเด็นปัญหาต่าง ๆ จากบทเรียน 2) Pair คือ ให้นักเรียนจำนวน 2 คน ที่มีระดับการเรียนรู้แตกต่างกัน เช่น เก่งและอ่อน เรียนร่วมกัน ช่วยเหลือกัน ผลัดเปลี่ยนกันนำเสนอความคิดเกี่ยวกับอุปสรรค

จากการเรียนรู้รูปแบบต่าง ๆ และ 3) Share คือ ผู้เรียนสามารถนำเสนอสิ่งที่เรียนรู้มาต่าง ๆ ให้เพื่อน ๆ ภายในห้องเรียนได้ รวมถึงการสร้างกิจกรรมต่อเนื่องในการร่วมวิเคราะห์ผลจากการนำเสนอร่วมกันทั้งห้อง

ทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีน HSK ระดับ 2 หมายถึง ความชำนาญในการได้รับสารที่ส่งมาและทำความเข้าใจของความหมายคำศัพท์หรือประโยคที่ได้ยินและเข้าใจตรงกัน วัดได้จากแบบทดสอบทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีน HSK ระดับ 2 ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ออกแบบขึ้นเอง โดยเป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดถูก-ผิด จำนวน 35 ข้อ

ทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาจีน HSK ระดับ 2 หมายถึง ความชำนาญในการประสมประสานตัวอักษรโดยผ่านกระบวนการทางความคิดจนเข้าใจความหมายของคำหรือประโยคที่ได้ฝึกฝนไว้ วัดได้จากแบบทดสอบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาจีน HSK ระดับ 2 ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ออกแบบขึ้นเอง โดยเป็นข้อสอบแบบปรนัยเลือกตอบ จำนวน 25 ข้อ

ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกทางด้านความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share วัดได้จากแบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้างแบบกลุ่มทั้งหมด 4 ด้าน ดังนี้ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ และด้านการวัดและประเมินผล

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเอกชนที่เน้นหลักสูตรภาษาจีน ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูล ศึกษาทั้งเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

2.1 การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย

2.1.1 ที่มาของการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนในประเทศไทย

2.1.2 นโยบายทางกระทรวงศึกษาธิการ ปี พ.ศ. 2557 ด้านการเรียนการสอนวิชา

ภาษาจีน

2.1.3 หลักสูตรที่เน้นการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนระดับประถมศึกษา

2.2 การสอบวัดระดับ HSK

2.2.1 ความหมายของการสอบ HSK

2.2.2 โครงสร้างของการสอบ HSK

2.2.3 การจัดอันดับของการสอบ HSK

2.2.4 ประโยชน์ของการสอบ HSK

2.2.5 รูปแบบการประกาศผล

2.2.6 รูปแบบการประเมินผลสอบวัด HSK ระดับ 2

2.2.7 คำศัพท์ที่ใช้ใน HSK ระดับ 2

2.3 ทักษะการฟัง

2.3.1 ความหมายของทักษะฟัง

2.3.2 ความสำคัญของทักษะการฟัง

2.3.3 กิจกรรมในการสอนทักษะการฟัง

2.3.4 การวัดและประเมินทักษะการฟัง

2.4 ทักษะการอ่าน

2.4.1 ความหมายของทักษะการอ่าน

2.4.2 ความสำคัญของทักษะการอ่าน

2.4.3 กิจกรรมในการสอนทักษะการอ่าน

2.4.4 การวัดและประเมินทักษะการอ่าน

2.5 การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Based learning)

2.5.1 ความหมายของการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning

2.5.2 หลักการสำคัญของการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning

2.5.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมโดยใช้ Brain-Based learning

2.5.4 สื่อการจัดกิจกรรมโดยใช้ Brain-Based learning

2.5.5 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning

2.6 เทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share)

2.6.1 ความหมายของ Think-Pair-Share

2.6.2 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมรูปแบบ Think-Pair-Share

2.6.3 ประโยชน์ของการจัดกิจกรรมรูปแบบ Think-Pair-Share

2.7 ความคิดเห็น

2.7.1 ความหมายของความคิดเห็น

2.7.2 วิธีวัดความคิดเห็นด้วยการสัมภาษณ์

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.8.1 งานวิจัยภายในประเทศ

2.8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย

2.1.1 ที่มาของการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนในประเทศไทย

ในประเทศไทยได้มีการจดบันทึกถึงที่มาของการศึกษาเล่าเรียนในภาษาจีนมาอย่างยาวนาน โดยเริ่มแรกของการศึกษานั้นยังไม่ได้มีการกำหนดรูปแบบการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นทางการมากนัก เนื่องจากประชาชนชาวจีนในสมัยก่อนส่วนมากที่นิยมเดินทางมาทำธุรกิจ หรืออพยพเข้ามาในประเทศไทยยังขาดความรู้ ซึ่งนิยมเข้ามาในรูปแบบของกรรมกรแรงงาน และหากเป็นการเดินทางเพื่อมาเจรจาซื้อขาย มักเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาเป็นผู้แปล สื่อสารในการสนทนาด้านธุรกิจอยู่ก่อนแล้ว ภายหลังเมื่อประเทศไทยเริ่มต้องใช้ภาษาในการพูดคุย สื่อสาร และประกอบธุรกิจค้าขายกับเรือสำเภาจีนมากขึ้น อีกทั้งยังมีกลุ่มประชาชนชาวจีนบางกลุ่มเดินทางเข้า

มาตั้งรกราก และประกอบอาชีพภายในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น การเรียนการสอนในวิชาภาษาจีน จึงกลายเป็นที่ต้องการของบุคคลทั่วไปมากขึ้น เพื่อบรรลุเป้าหมายทางการค้า และเพื่ออนุรักษ์ สืบสานวัฒนธรรมอันเดิมให้แก่ลูกหลาน จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่บ้านทีกเกี่ยวกับภาษาจีนใน สังคมไทยในสมัยต่าง ๆ ส่งผลต่อความเปลี่ยนแปลงของการเรียนการสอนภาษาจีนในยุคสมัยนั้น ๆ ด้วย ซึ่งสามารถแบ่งแยกออกเป็นลักษณะกว้าง ๆ ได้เป็น 4 ช่วงเวลา (พิชัย รัตนพล, 2512)

ช่วงที่ 1 ยุคภาษาจีนของชาวจีนโพ้นทะเล (พ.ศ. 2325-2453) ในยุคนี้การเรียนภาษาจีนยัง ไม่ได้มีการจัดการและเตรียมการอย่างเป็นระบบ โดยเน้นการสอนภาษาจีนสำเนียงท้องถิ่นแก่กลุ่ม ชาวจีนเท่านั้น ซึ่งการศึกษาในสมัยนั้นเป็นการศึกษาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารทำธุรกิจ เรียนรู้ เพื่อประโยชน์ทางการค้าเท่านั้น โดยเริ่มแรกของการศึกษาในยุคแรกนี้เป็นการศึกษาจาก กลุ่มประชากรชาวจีนที่เดินทางมากับเรือ เพื่อค้าขายและเผยแพร่วัฒนธรรมที่มีจำนวนไม่แน่นอน บาง กลุ่มเดินทางเพื่อติดต่อทำธุรกิจ และกลุ่มชาวจีนบางส่วนเลือกที่จะตั้งรกรากอยู่ที่ประเทศไทย ต่อไป ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้การเรียนการสอนภาษาจีนในช่วงนี้ยังไม่ได้รับการตอบรับ มีผู้คน ให้ความสนใจจำนวนน้อย และไม่จำเป็นเท่าที่ควร

พิชัย รัตนพล (2512) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า เหตุผลหลักที่ทำให้การศึกษาภาษาจีนในยุคนี้ไม่ เป็นที่แพร่หลายอันมาจากเหตุผล 4 ประการดังนี้ คือ 1) สมัยนั้นจำนวนประชากรชาวจีนที่เดิน ทางเข้ามาทำธุรกิจกับไทยยังมีน้อย และไม่แน่นอน ซึ่งส่วนใหญ่เข้ามาในประเทศแบบผิดกฎหมาย 2) ประชากรชาวจีนที่เดินทางมา เป้าหมายเพื่ออพยพ และตั้งถิ่นฐานในประเทศไทยนั้นมีจำนวน น้อย และกระจัดกระจาย ไม่เป็นกลุ่มก้อนเดียวกัน 3) ในยุคนั้นยังไม่มีควมจำเป็นต้องติดต่อ สื่อสาร เจริญทางธุรกิจด้วยภาษาจีน เนื่องจากส่วนใหญ่ชาวจีนที่อพยพมาเป็นการเข้ามาเพื่อ ประกอบอาชีพแรงงาน และประชาชนทั่วไปสามารถติดต่อค้าขายด้วยภาษาตนเองได้อย่างราบรื่น และ 4) ในยุคนี้ยังไม่มีบุคลากรที่มีความชำนาญทางด้านภาษาจีน เพราะว่าชาวจีนส่วนใหญ่เป็นชาว ชนบท ขาดการได้รับการศึกษาที่ดี และไม่สามารถสอนหนังสือได้ จากข้อสรุปข้างต้นทำให้เข้าใจ ว่าทำไมในช่วงยุคสมัยนี้การเรียนการสอนภาษาจีนจึงไม่สามารถพัฒนาจนเป็นโรงเรียนอย่างเป็น ระบบได้ แต่ถึงอย่างไรลูกหลานชาวจีนโพ้นทะเลในขณะนั้นก็ได้รับการถ่ายทอดความรู้ภาษาจีน และวัฒนธรรมจีนในลักษณะวิธีที่แตกต่างกันออกไป เช่น การส่งลูกหลานกลับไปเรียนที่ประเทศ จีน จ้างครูมาสอนภาษาจีนที่บ้าน หรือให้ไปเรียนภาษาจีนที่ศาลเจ้า เป็นต้น และในจำนวนชาวจีนที่ อพยพเข้ามาในประเทศไทยนั้น ปรากฏเริ่มมีจำนวนมากในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่สิบแปด ต้น คริสต์ศตวรรษที่สิบเก้า ซึ่งตรงกับปลายกรุงศรีอยุธยา และต้นกรุงรัตน โกสินทร์ ส่วนใหญ่ชาวจีนที่

อพยพมาในช่วงนี้เป็นชาวจีนที่มีถิ่นอาศัยทางมณฑลทางตอนใต้ของประเทศจีน ซึ่งในยุคสมัยนี้ต่างอพยพมาตั้งรกรากถาวรที่แผ่นดินไทย และในระยะเวลาที่เองโรงเรียนจีนแห่งแรกก่อตั้งขึ้นที่เกาะเรียน ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ช่วงที่ 2 ยุคสมัยของภาษาจีนเพื่อจีนโดยวัฒนธรรม (พ.ศ. 2453-2477) ในช่วงระยะเวลานี้ภาษาจีนเป็นเครื่องมือเพื่อเผยแพร่ และสืบทอดภาษาและวัฒนธรรมจีนสำหรับลูกหลานรุ่นหลังของชาวจีนรุ่นแรก ยุคนี้ชาวจีนโพ้นทะเลรุ่นที่ 2 ได้เข้ามาตั้งถิ่นฐานที่ประเทศไทย สร้างกิจการสร้างครอบครัว กลายเป็นชาวจีนโพ้นทะเลในประเทศไทย มีลูกหลานไทยเชื้อสายจีนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งแน่นอนว่าชาวจีนโพ้นทะเลรุ่นแรกต่างก็มีความหวังว่าจะให้ลูกหลานของตนเองได้เรียนรู้รากเหง้าวัฒนธรรม และหลักความคิดจีน เรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมของบรรพบุรุษ ด้วยเหตุนี้ประชาชนชาวจีนยุคนี้จึงได้ริเริ่มก่อตั้งโรงเรียนภาษาจีนขึ้น วัตถุประสงค์เพื่อถ่ายทอดภาษาต้นแบบของตน และเผยแพร่วัฒนธรรมจีนของตนเองให้ลูกหลานได้สืบสานต่อ โดยรูปแบบการบริหารของโรงเรียนจีนในยุคนี้จะใช้ภาษาจีนทั้งหมด ไม่ว่าครูผู้สอน หนังสือเรียน ซึ่งนับได้ว่าการเรียนการสอนภาษาจีนในยุคสมัยนี้มีความเฟื่องฟูมาก

จากความเฟื่องฟูของการก่อตั้งโรงเรียนจีนในยุคนี้ จึงกลายเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญทางด้านการศึกษาภาษาจีนเป็นอย่างมาก เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายคือ ชาวไทยที่มีเชื้อสายจีน หรือกลุ่ม “ภาษาจีนเพื่อจีน โดยวัฒนธรรม” แม้ว่าจะเป็นช่วงที่ได้รับการตอบรับ และกำลังเฟื่องฟู กลับต้องเผชิญกับปัญหาการควบคุมจากกลุ่มรัฐบาลไทยอย่างเข้มงวดและต่อเนื่องในขณะนั้น เพื่อเป็นการป้องกันความมั่นคงของชาติ เนื่องจากการใช้โรงเรียนจีนในรูปแบบวัตถุประสงค์แอบแฝงคือ การใช้โรงเรียนเป็นเครื่องมือในการปลูกฝังแนวคิดทางการเมืองซึ่งถือได้ว่าเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของชาติ ภายหลังกลุ่มรัฐบาลไทยได้ดำเนินการนโยบายคุมเข้มด้านชาตินิยม เพื่อป้องกันเหตุอันเกิดจากแนวคิดต่อต้านการเมืองของกลุ่มชาวจีนบางกลุ่ม ส่งผลให้การศึกษาภาษาจีนของประเทศไทยหลังจากนั้นตกต่ำที่สุด ซึ่งกลายเป็นปัญหาต่อเนื่องถึงแผนการพัฒนาศึกษาภาษาจีนของประเทศไทยในยุคนี้ด้วยเช่นกัน

ช่วงที่ 3 ภาษาจีนในฐานะกลุ่มภาษาต่างประเทศ (พ.ศ. 2475-2518) ซึ่งเป็นช่วงที่เกิดขึ้นภายหลังผ่านสถานการณ์ช่วงที่ 2 ที่ทำให้รูปแบบการศึกษาภาษาจีนในประเทศไทยไม่เติบโตเท่าที่ควร ต่อมาในปี พ.ศ. 2518 ได้มีการทำการสร้างความสัมพันธ์ทางการทูตอย่างเป็นทางการระหว่างประเทศไทยและจีน ทำให้การศึกษาวิชาภาษาจีนในประเทศไทยกลับมาฟื้นตัวขึ้นอีกครั้ง

แต่อาจจะยังไม่เป็นที่แพร่หลายมากนัก เนื่องจากยังขาดแคลนบุคลากร และผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาจีนเป็นจำนวนมาก ดังนั้น ในช่วงนี้การศึกษาวิชาภาษาจีนจึงเติบโตในรูปแบบของความสนใจเฉพาะเจาะจงของกลุ่มบุคคลเฉพาะกลุ่ม โดยผู้เรียนกลุ่มนี้จะให้ความสนใจและต้องการเรียนรู้ในด้านวัฒนธรรมของจีน เนื่องจากอยากเรียนรู้เกี่ยวกับความรุ่งเรืองทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมของจีนที่มีความเป็นมาอย่างยาวนาน แต่ไม่ได้มุ่งเป้าหมายในการเรียนรู้ในทางการบริหารธุรกิจ เศรษฐกิจ หรือการเมือง ซึ่งรูปแบบการเรียนรู้จากการความสนใจในรูปแบบดังกล่าว ทำให้การศึกษาภาษาจีนในประเทศไทยยังสามารถยืนหยัดอยู่ได้ตลอดมา แม้จะได้รับความเสื่อมโทรมจากการคุกคามอย่างเข้มงวดทางด้านการเมืองการปกครองก็ตาม

ช่วงที่ 4 ภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศที่สองของไทย (พ.ศ. 2518 - ปัจจุบัน) ภายหลังประเทศจีนได้ดำเนินนโยบายเพื่อเปิดประเทศพัฒนา จนกลายเป็นประเทศที่มีบทบาทสำคัญบนเวทีโลก ประชาชนทั่วโลกล้วนอยากทำความรู้จักประเทศจีนให้มากยิ่งขึ้น จึงส่งผลต่อการเจริญก้าวหน้าของการศึกษาทางด้านภาษา เนื่องจากภาษาเป็นเครื่องมือที่สามารถทำให้ผู้รับสารเข้าใจ เรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมต่าง ๆ ได้ ภาษาจีนกลายเป็นภาษาที่ต้องการ และได้รับความนิยมของบุคคลทั่วโลกมากขึ้น เป็นไปในทิศทางเดียวกับการเจริญเติบโตทางด้านการศึกษาภาษาจีนในประเทศไทย ซึ่งทางภาครัฐได้เข้ามามีบทบาท และให้ความสำคัญในการพัฒนา และส่งเสริมภาษาจีนให้เติบโตมากขึ้นกว่าเดิม โดยการกำหนดหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาจีนเข้าสู่ระบบการศึกษาของไทย ทั้งในส่วนระดับขั้นพื้นฐานจนถึงระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นการร่วมมือกันระหว่างประเทศไทย-จีนในการส่งเสริมและมุ่งหวังให้การศึกษาในด้านภาษาจีนสามารถเจริญก้าวหน้า และพัฒนาได้อย่างยาวนาน

แม้ว่าในระยะแรก ๆ ของการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย เป็นการก่อตั้งขึ้นด้วยมีเป้าหมายเพื่อสืบสานและส่งต่ออารยธรรม วัฒนธรรมของจีนในรูปแบบของความรู้ด้านภาษาให้แก่คนรุ่นหลังซึ่งมีเชื้อสายจีน แต่มีภูมิลำเนาและเกิดในประเทศไทย ไม่ใช่เป็นการเรียนรู้ในลักษณะของภาษาต่างประเทศ จนกระทั่งช่วง พ.ศ. 2547-2548 เป็นที่น่าสังเกตว่าในช่วงนี้โรงเรียนเอกชน โรงเรียนสังกัด กทม. และ สพฐ. เริ่มตื่นตัว หันมาเปิดสอนภาษาจีนเป็นจำนวนมาก เนื่องจากกระทรวงศึกษาธิการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย (ปี พ.ศ. 2549-2553) การศึกษาภาษาจีนในประเทศไทยจึงเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก โรงเรียนเอกชนปกติโรงเรียนสังกัด สพฐ. และ กทม. ส่วนใหญ่ก็เริ่ม เปิดสอนภาษาจีนในปีพ.ศ. 2547 นี้เอง ด้วยเหตุนี้ นโยบายที่กระทรวงศึกษาธิการหรือ

รัฐบาลไทยดำเนินการศึกษาภาษาจีนในขณะนั้นกับปัจจุบันจึงแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง และจากนโยบายปัจจุบันที่ภาครัฐดำเนินการอยู่นั้น เห็นได้ชัดเจนว่ารัฐบาลไทยได้มีการเปิดกว้างกับการศึกษาภาษาจีนอย่างมาก

จนถึง พ.ศ. 2551 กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นถึงคุณประโยชน์ของการศึกษาภาษาจีนในประเทศไทย และการเติบโตของภาษาจีน ซึ่งเป็นภาษาสากลที่ทั่วโลกให้การยอมรับ จึงกำหนดยุทธศาสตร์ปรับปรุงการเรียนการสอนใหม่ให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับมาตรฐานสากลมากขึ้น โดยประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาคุณภาพ และเป็นกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่ภาคปฏิบัติในระดับเขตพื้นที่การศึกษา มีการระบุเป้าหมาย วิสัยทัศน์ จุดมุ่งหมาย ทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดสำหรับใช้เป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตรการศึกษาวิชาภาษาจีนในแต่ละระดับการศึกษา และมีการกำหนดโครงสร้างเวลาเรียนของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ในแต่ละชั้น พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้โรงเรียนสามารถเพิ่มเติมเวลาเรียนได้ตามความพร้อม การปรับเปลี่ยนกระบวนการวัดและประเมินผลผู้เรียน มาตรฐานการจบการศึกษาและเอกสารแสดงหลักฐานทางการศึกษาให้สอดคล้องอย่างชัดเจนต่อการนำไปปฏิบัติ

พ.ศ. 2557 กระทรวงศึกษาธิการกำหนดนโยบายการปฏิรูปการศึกษาวิชาภาษาจีนของระดับขั้นพื้นฐาน เป็นอีกหนึ่งนโยบายที่ช่วยส่งเสริมการศึกษาวิชาภาษาจีนในประเทศไทยอย่างมาก

สรุปได้ว่า ประวัติความเป็นมาของการศึกษาภาษาจีนภายในประเทศไทยนั้นมีที่มาแตกต่างกันตามช่วงเวลาและผูกพันกับประวัติศาสตร์ไทยมาอย่างยาวนาน ซึ่งในช่วงเริ่มต้นวัตถุประสงค์และเป้าหมายของศึกษาภาษาจีนนั้นเป็นการศึกษาเพื่อใช้ในทางการค้า และอนุรักษ์สืบสานไว้จากความรู้ของประชากรชาวจีนที่ได้เดินทางเข้ามา หรืออพยพพามาตั้งรกรากในแผ่นดินไทยให้แก่ลูกหลาน และต่อมาในช่วงระยะหลังจากการปฏิรูปเปิดประเทศของจีนทำให้การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยเป็นที่ต้องการมากขึ้นและได้รับความนิยมในช่วงศตวรรษที่ 21 นี้เป็นอย่างมาก

2.1.2 นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ปี พ.ศ. 2557 ในด้านการเรียนการสอนภาษาจีน

นโยบายการศึกษาวิชาภาษาจีนใน ปีพ.ศ. 2557 โดยกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการศึกษาวิชาภาษาจีนระดับขั้นพื้นฐาน เพื่อให้สถานศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมและมีคุณภาพตามมาตรฐานกับความต้องการของพื้นที่ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียน และสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มกรอบความสามารถของคนไทยในการแข่งขันระดับนานาชาติ โดยอ้างอิงตามประกาศเมื่อวันที่ 14 มกราคม พ.ศ. 2557 เรื่อง “นโยบายปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาจีน” มีสาระสำคัญ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557)

มาตรการที่ 1 แผนการเรียนรู้วิชาภาษาจีน โดยเริ่มเปิดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป. 4) (หากต้องการเริ่มเปิดการสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาตอนต้น (ป. 1) ทางสถาบันศึกษาต้องมีความพร้อมทางด้านบุคลากรที่ดีก่อน) ซึ่งภายในแผนการเรียนรู้ต้องระบุวัตถุประสงค์ รูปแบบการพัฒนาแต่ละชั้นได้อย่างเหมาะสมตามวัยและสมรรถภาพของผู้เรียน โดยให้ความสำคัญกับผลลัพธ์ในการสื่อสาร โดยผู้สอนสามารถจัดรูปแบบการสอนให้สอดคล้องกับจำนวนคาบและจำนวนนักเรียน รวมถึงการจัดกิจกรรมคำภาษาเพิ่มเติม ระยะเวลา 3-4 สัปดาห์อย่างน้อย 1 ครั้ง เพื่อให้ผลลัพธ์ออกมาอย่างมีคุณภาพ

มาตรการที่ 2 การปรับปรุงหลักสูตรการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยได้รับความร่วมมือจากทางภาครัฐในการดำเนินการจัดทำคู่มือสำหรับการใช้หลักสูตรและแนวทางการจัดกิจกรรม ซึ่งเป็นหลักสูตรเฉพาะสำหรับกลุ่มนักเรียนที่มีศักยภาพทางด้านภาษาจีน เพื่อเพิ่มโอกาสในการพัฒนาทักษะภาษาจีนให้มากยิ่งขึ้น

มาตรการที่ 3 การปรับปรุงสื่อการเรียนการสอนภาษาจีน โดยปรับปรุง และทำการประยุกต์สื่อที่มีอยู่ในปัจจุบันให้มีความสอดคล้องกับแผนการเรียนรู้ในรูปแบบใหม่ที่มีคุณภาพทันสมัย พร้อมทั้งดำเนินการจัดทำคู่มือครู โดยได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน

มาตรการที่ 4 การวัดและประเมินผล เป็นการประเมินความสามารถโดยใช้เครื่องมือที่ได้มาตรฐานระดับสากล หรือเป็นข้อสอบจากส่วนกลางกลางที่พัฒนาโดย สพฐ. ร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน

มาตรการที่ 5 การปรับปรุงคุณภาพของครูผู้สอนภาษาจีน โดยการสำรวจและจัดทำฐานข้อมูลของครูผู้สอน เพื่อวางแผนในส่วนของอัตรากำลังและการพัฒนาครู การกำหนดมาตรฐานและการสอบวัดระดับผลทางด้านทักษะ และศักยภาพทางภาษาของครูสอนภาษาจีน โดยเปรียบเทียบคุณภาพมาตรฐานของเจ้าของภาษา เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการปรับปรุงลำดับต่อไป มีการจัดอบรมเพื่อเพิ่มเติมองค์ความรู้จากการแลกเปลี่ยน ณ ประเทศจีน (Best Practice) หรือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาเข้มข้นสำหรับครูระยะเวลาประมาณ 3-4 สัปดาห์อย่างน้อย 1 ครั้ง

มาตรการที่ 6 การพัฒนาคุณภาพด้านการดำเนินงานในแผนการเรียนรู้วิชาภาษาจีน โดยให้มีคณะกรรมการควบคุมคุณภาพรวมถึงสถานศึกษาต่างๆ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทำการสำรวจความต้องการและการใช้ภาษาจีนของผู้เรียน หรือจัดทำฐานข้อมูลให้มีความทันสมัยสอดคล้องกับการศึกษาวิชาภาษาจีนในปัจจุบัน โดยการกำกับติดตามผลข้อมูลที่ชัดเจน เน้นความพร้อม ความต้องการ และความสนใจของผู้เรียนเป็นหลัก

สรุปได้ว่า จุดเด่นที่เห็นได้ชัดของนโยบายการเรียนการสอนภาษาจีนของกระทรวงศึกษาธิการในปีพ.ศ. 2557 ก็คือการให้ความสำคัญกับผู้เรียนมากขึ้น โดยเฉพาะในเชิงคุณภาพหรือผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้จริง และมีทักษะทางด้านภาษาจีนอย่างมีคุณภาพ สามารถนำไปใช้สื่อสาร การศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพได้นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนตามความสนใจ เพื่อผลลัพธ์ทางด้านเจตคติและผลสัมฤทธิ์ที่ดีในภาษาจีน

2.1.3 หลักสูตรที่เน้นการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนระดับประถมศึกษา

2.1.3.1 ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของนักเรียน โดยจัดลำดับความสำคัญอยู่ในกลุ่มที่สอง เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544, น. 1)

ปัจจุบัน ประเทศจีนถือได้ว่าเป็นประเทศที่มีบทบาทสำคัญต่อภาวะเศรษฐกิจในภูมิภาคอาเซียนและทั่วโลก และมีแนวโน้มที่จะขยายบทบาทในประชาคมโลกอย่างต่อเนื่อง ภาษาจีนนับเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญมากภาษาหนึ่งซึ่งมีผู้ใช้ทั่วโลกเกือบ 2,000 ล้านคน เป็นอันดับ 2 ต่อจากภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่มีความจำเป็นในการพูดคุย แลกเปลี่ยน หรือติดต่อสื่อสารทางธุรกิจ รวมไปถึงการสร้างความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจ สังคม และ การเมืองระหว่างประเทศ เพื่อพัฒนาทั้งทักษะความสามารถ และความก้าวหน้าทางด้านภาษามากขึ้น การจัดแผนการเรียนรู้ภาษาจีนในประเทศไทยจึงได้ขยายตัวในวงกว้างเพิ่มมากขึ้น ตั้งแต่ในสมัยรัชกาลที่ 4 ทั้งนี้ในแผนการเรียนรู้ในปัจจุบันได้มีการเพิ่มเติมโปรแกรมวิชาเลือกในสถานศึกษาขึ้นพื้นฐาน เช่นเดียวกับภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ได้แก่ ฝรั่งเศส เยอรมัน สเปน ญี่ปุ่น ฯลฯ นอกจากนั้นยังเปิดเป็น หลักสูตรระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน รวมทั้งการศึกษานอกระบบ โรงเรียนด้วย

วัตถุประสงค์ของการเรียนภาษาจีนคือ การพัฒนาทักษะในด้านการใช้ภาษาจีนเพื่อติดต่อสื่อสารด้านการเจรจา สื่อสารทางธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ ด้านการศึกษา ด้านการท่องเที่ยว ด้านความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน และการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมให้เกิดคุณประโยชน์ต่อคู่สนทนาได้มากที่สุด ถึงแม้ว่าจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้คือการศึกษาก็ตาม แต่เมื่อเข้าสู่โหมคการทำงาน การมีงานทำและได้รับรายได้ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ถือเป็นการบริหาร ควบคุมระบบเศรษฐกิจของตนเองให้มีความมั่นคง ซึ่งถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาเศรษฐกิจชาติ และสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นอยู่ทางสังคมที่ดีขึ้นทั้งในสังคมปัจจุบันและอนาคต ทั้งนี้ ทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศถือเป็นปัจจัยที่สำคัญในการติดต่อ พูดคุย ถึงแม้จะมีความสามารถในด้านเชิงวิชาการหรือแขนงอื่น ๆ แต่ขาดทักษะทางด้านภาษาต่างประเทศ ย่อมทำให้คุณสมบัตินั้นมีอยู่ถูกกลดทอนลงไป การที่มีภาษาต่างประเทศเป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญล้วนส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของประเทสนั้น ๆ โดยตรง เช่น ระบบเศรษฐกิจของประเทศจะมีขนาดใหญ่เพื่อรองรับการร่วมมือจากการทำการค้าระหว่างประเทศ อาทิ ความเจริญก้าวหน้าของประเทศจีนทางด้านเศรษฐกิจอย่างมั่นคงและต่อเนื่อง ทำให้ภาษาจีนกลายเป็นภาษาที่ได้รับความสนใจ และเป็นที่ต้องการจากบุคคลทั่วไปเพื่อใช้ในการเจรจา ติดต่อเชิงธุรกิจร่วม อีกทั้งยังเป็นภาษาสำคัญของ

องค์การสหประชาชาติ ดังนั้น การศึกษาภาษาจีนของชาวไทยจึงมีความสำคัญเพื่อยกระดับความสามารถในด้านภาษา ร่วมกับชาวจีนและประชาคมโลก เนื่องจากภาษาจีนไม่ได้เป็นเพียงแค่การสื่อสารระหว่างคนในประเทศจีนเท่านั้น แต่เป็นภาษาสากลและใช้กันอย่างแพร่หลายอันมาจากจำนวนประชากรของจีนที่มีอยู่จำนวนมาก ทั้งนี้การพัฒนา และส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ และใช้ภาษาจีนได้มากขึ้น สามารถช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีระดับประเทศ รวมถึงเป็นการสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างประเทศไทยและจีนได้มากขึ้นด้วย

2.1.3.2 เรียนรู้อะไรในภาษาจีน

ปัจจัยหลักในการศึกษาภาษาจีน ได้แก่

การใช้ภาษาจีนด้วยทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน คือ การนำเสนอแนวคิด ความรู้สึก ความรู้ที่ได้รับคิดวิเคราะห์ ผ่านการแสดงความคิดเห็น รวมไปถึงการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างคู่สนทนาได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม

การใช้ภาษาจีนตามอารยธรรมและวัฒนธรรมของจีน โดยผู้เรียนนั้นสามารถเรียนรู้เข้าใจความคล้ายคลึงกัน และสามารถแบ่งแยกความแตกต่างกันของภาษาและวัฒนธรรมระหว่างของไทยกับจีน รวมไปถึงสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม

การใช้ภาษาจีนในการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ที่ได้ ร่วมกับแนวทางการเรียนในกลุ่มสาขาอื่น เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้เพิ่มเติม เติบโต และเปิดกว้างในมุมมองทัศนคติของผู้เรียนต่อไป

การประยุกต์ใช้ภาษาจีนในเหตุการณ์ต่าง ๆ ภายในสถานที่ต่าง ๆ เช่น ห้องเรียน ชุมชน และสังคมภายนอก ซึ่งผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้เป็นตัวช่วยในการดำรงชีวิตในปัจจุบัน อาทิ การเดินทางเพื่อไปศึกษาต่อ ใช้ในการประกอบธุรกิจหรืออาชีพ และการสื่อสารแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมของบุคคลอื่น ๆ ทั่วโลก

2.1.3.3 วิสัยทัศน์ภาษาจีน

รูปที่ 2.1 แผนภูมิวิสัยทัศน์ภาษาจีน

ที่มา : กระทรวงศึกษาธิการ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2556

2.1.3.4 สารและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ภาษาจีนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีรายละเอียดดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน 1.1 สามารถเรียนรู้จนสร้างความเข้าใจ วิเคราะห์ความหมายจากเรื่องที่ฟังหรืออ่าน นำเสนอ และแสดงแนวความคิดได้อย่างเหมาะสม

มาตรฐาน 1.2 มีทักษะทางด้านการเจรจา พูดคุยด้วยภาษาในการรับรู้ข่าวสาร แสดงความรู้สึก คิดเห็นอย่างดี

มาตรฐาน 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร และแนวคิดในเรื่องต่าง ๆ โดยทักษะการพูด และการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน 2.1 เข้าใจความเชื่อมโยงกันของภาษาและวัฒนธรรมจีน รวมไปถึงการประยุกต์ใช้ได้อย่างถูกกาลเทศะ

มาตรฐาน 2.2 เข้าใจถึงความคล้ายคลึง รวมไปถึงจุดแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรมไทย-จีน และนำไปใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับการเชื่อมโยงกับกลุ่มรายวิชาอื่น

มาตรฐาน 3.1 ใช้ภาษาจีนในการสร้างความสัมพันธ์ของความรู้ในรายวิชาอื่น เพื่อเป็นแนวทางในการเรียนรู้เพิ่มเติม ปรับปรุงแก้ไข และเปิดรับมุมมองใหม่ให้กับผู้เรียนมากขึ้น

สาระที่ 4 ภาษากับการเชื่อมโยงกันในสังคม

มาตรฐาน 4.1 ใช้ภาษาจีนทั้งในห้องเรียน ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน 4.2 ใช้ภาษาจีนเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2.1.3.5 คุณภาพผู้เรียนจบหลักสูตรภาษาจีนขั้นพื้นฐานต่อเนื่อง 12 ปี

คุณภาพตามความคาดหวังของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ในการพัฒนาทักษะผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ โดยระบุเป็นกรอบองค์ความรู้ กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรมไว้เป็นรายปี หลังจบหลักสูตรภาษาจีนขั้นพื้นฐานต่อเนื่อง 12 ปี ผู้เรียนจะมีความรู้ ความสามารถขั้นต่ำ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

(1) ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายของเนื้อหาที่ฟังและอ่าน การอ่านออกเสียง การเขียนประโยคและข้อความให้สัมพันธ์กัน วิเคราะห์ สรุป และนำเสนอแนวคิดที่ได้ พร้อมยกตัวอย่างประกอบ

(2) พูดยุย และตอบได้ในส่วนของข้อมูลส่วนตัว บุคคลใกล้ชิด เรื่องราวในอดีต สถานการณ์บ้านเมืองที่ได้รับความสนใจของผู้คนทั่วไป และสามารถเจรจา พูดยุยได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม การพูดและเขียนเพื่อนำเสนอให้ความช่วยเหลือ ตอบรับในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งรูปแบบจำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม

(3) พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่างๆ ตามความสนใจ พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่นและสภาพแวดล้อมโดยรอบ พร้อมทั้งให้เหตุผลสนับสนุนแนวคิดนั้น ๆ อย่างเหมาะสม

(4) เลือกคำ น้ำเสียง และกิริยาที่เหมาะสมตามกาลเทศะ ช่วงเวลา โอกาส สถานที่ตามมารยาท สังคมและวัฒนธรรมของจีน สามารถอธิบายหรืออภิปราย แนะนำ และจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ ที่มาของอารยธรรมและประเพณีของจีนได้

(5) อธิบาย หรือเปรียบเทียบความเหมือนและแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค สำนวน สุภาษิต บทกลอนระหว่างภาษาจีนและไทย และนำไปประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม

(6) ค้นคว้า บันทึก สรุป และนำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับข้อมูลที่มีความสัมพันธ์ร่วมกับกลุ่มรายวิชาอื่น และนำเสนอจากทักษะการพูดหรือการเขียนได้

(7) ใช้ภาษาจีนในการพูดคุย เจาะในเหตุการณ์จริงหรือจำลองที่เกิดขึ้นทั้งภายในชั้นเรียนและสังคมภายนอก

(8) ใช้ภาษาจีนในการศึกษาค้นคว้าเนื้อหาที่เป็นภาษาจีน วิเคราะห์และสรุปเนื้อหาจากสื่อและแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ด้านการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพเป็นภาษาจีนได้

(9) มีทักษะการฟัง-พูด-อ่าน-เขียนของการใช้ภาษาจีน โดยเฉพาะการติดต่อ สนทนาในเรื่องราวของตนเอง กิจกรรมยามว่าง และบรรยายสภาพแวดล้อมโดยรวม

(10) ใช้ประโยคทั้งในรูปแบบผสม และซับซ้อนในลักษณะต่างๆ ในรูปแบบการพูดคุยซึ่งกันและกันทั้งที่เป็นและไม่เป็นทางการ

2.1.3.6 โครงสร้างรายวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)

ตารางที่ 2.1 โครงสร้างรายวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)

ระดับชั้น	รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	เวลาเรียนรายปี
ป.1	จ 11211	ภาษาจีน 1	5 ชั่วโมง/สัปดาห์ (1.0 หน่วยกิต)
ป.2	จ 12211	ภาษาจีน 2	5 ชั่วโมง/สัปดาห์ (1.0 หน่วยกิต)
ป.3	จ 13211	ภาษาจีน 3	5 ชั่วโมง/สัปดาห์ (1.0 หน่วยกิต)
ป.4	จ 14211	ภาษาจีน 4	5 ชั่วโมง/สัปดาห์ (1.0 หน่วยกิต)
ป.5	จ 15211	ภาษาจีน 5	5 ชั่วโมง/สัปดาห์ (1.0 หน่วยกิต)
ป.6	จ 16211	ภาษาจีน 6	5 ชั่วโมง/สัปดาห์ (1.0 หน่วยกิต)

ที่มา : กระทรวงศึกษาธิการ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2556

2.1.3.7 มาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัดระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตารางที่ 2.2 มาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัดระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สาระที่ 1: ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน จ 1.1 สามารถเข้าใจ วิเคราะห์เรื่องราวที่ได้ฟังและอ่านจากสื่อต่างๆ และนำเสนอ มุมมองแนวคิดอย่างเหมาะสม

ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
1. สามารถทำตามคำสั่ง ขอร้อง คำแนะนำง่ายๆ ที่ฟังและอ่าน	♦ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ในห้องเรียน เช่น การเล่นเกม การวาดภาพ
2. อ่านออกเสียงประโยค บทกลอนสั้นๆ ตามหลักการออกเสียง	♦ หลักการออกเสียง ♦ ประโยค ข้อความ และบทกลอนสั้นๆ ♦ การใช้พจนานุกรม
3. สามารถอธิบายเกี่ยวกับรูปภาพ สัญลักษณ์ ได้ตรงตามความหมายของกลุ่มคำ ประโยค และข้อความสั้นๆ ที่ฟังหรืออ่าน	♦ กลุ่มคำ ประโยคความรวม สัญลักษณ์ ที่มี ความหมายเกี่ยวข้อง คำศัพท์สะสมตั้งแต่ 400-500 คำ
4. สามารถวิเคราะห์ใจความสำคัญ และตอบคำถามจากเนื้อหาที่ได้รับ สारในรูปแบบของการฟังและอ่าน	♦ บทสนทนา นิทานง่ายๆ หรือเรื่องสั้นๆ ♦ คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอย่างไร ที่ไหน ตอนไหน

มาตรฐาน จ 1.2 มีทักษะในการติดต่อ เจริญทางภาษาในการรับ-ส่งข้อมูลอย่างมีคุณภาพ

ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
1. พูดหรือเขียนระหว่างคู่รับ-ส่งสาร	♦ บทสนทนาในการกล่าวตอบได้ พูดคุย ขอบคุณ ขอโทษ ♦ ประโยค ข้อความ หรือภาษาที่ใช้แนะนำ ตนเอง และบุคคลรอบข้าง
2. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และคำแนะนำง่ายๆ	ยกตัวอย่างเช่น ได้โปรด ขอร้อง อย่า... ช่วย...

ตารางที่ 2.2 มาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัดระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (ต่อ)

ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
3. พูดหรือเขียนแสดงความต้องการขอความช่วยเหลือ ในเหตุการณ์ต่างๆ	♦ ประโยคและสำนวนภาษาที่ใช้ในเหตุการณ์ต่างๆ
4. พูดหรือเขียนเพื่อขอและนำเสนอข้อมูลส่วนตัวและเรื่องราวของบุคคลรอบข้าง	♦ ประโยคและสำนวนภาษาที่ใช้ขอและนำเสนอข้อมูลส่วนตัวและเรื่องราวของบุคคลรอบข้าง
5. พูดหรือเขียนแสดงความรู้สึกของตนเอง และบรรยายกิจกรรมต่างๆ ระบุเหตุผลประกอบ	♦ ประโยคและสำนวนภาษาที่ใช้แสดงความรู้สึก และการให้เหตุผล

มาตรฐาน จ 1.3 นำเสนอข้อมูลต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็น โดยทักษะการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
1. พูดหรือเขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว	♦ ประโยคและสำนวนภาษาที่ใช้ในการพูดและเขียนเรื่องราวของตนเอง และเหตุการณ์รอบตัว
2. วาดภาพ แผนผัง ตารางแสดงข้อมูลต่าง ๆ จากการฟังหรืออ่าน	♦ คำ กลุ่มคำ ประโยคที่แสดงข้อมูลของเรื่องต่างๆ ที่มีความเชื่อมโยงเกี่ยวข้องกันร่วมกับภาพ แผนผัง และตาราง
3. พูดแสดงแนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ	♦ ประโยคที่ใช้พูดแสดงแนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ

สาระที่ 2: ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน จ 2.1 สามารถเข้าใจความเชื่อมโยงระหว่างภาษากับอารยธรรมจากเจ้าของภาษา และประยุกต์ใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
1. ใช้ข้อความ การเปล่งเสียง และท่าทางอย่างถูกต้องเหมาะสม ตามสภาพสังคมและอารยธรรมของจีน	♦ ข้อความ การเปล่งเสียง และท่าทางอย่างถูกต้องเหมาะสม ตามสภาพสังคมและอารยธรรมของจีน

ตารางที่ 2.2 มาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัดระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (ต่อ)

ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
2. สามารถตอบคำถาม หรือชี้แจงรายละเอียดของเทศกาล วันสำคัญ และสภาพสังคมของจีนได้	♦ ข้อมูล และความสำคัญของเทศกาล วันสำคัญ และสภาพสังคมของจีนได้
3. มีส่วนร่วมกับกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรมของจีนที่เหมาะสมกับวัย	เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การตัดกระดาษ ศิลปะการป้องกันตัว

มาตรฐาน จ 2.2 เข้าใจถึงความคล้ายคลึง รวมไปถึงจุดแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรมไทย-จีน และนำไปใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
1. บอกความคล้ายคลึง หรือความแตกต่างระหว่างการออกเสียง ประโยคตามโครงสร้างระหว่างภาษาจีนและไทยได้	♦ ความคล้ายคลึงและแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ ตามโครงสร้างระหว่างภาษาจีนและไทยได้
2. บอกความคล้ายคลึง และจุดแตกต่างระหว่างงานเทศกาลต่าง ๆ ระหว่างวัฒนธรรมของจีนกับไทย	♦ สามารถอธิบายจุดที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน และแตกต่างกันของเทศกาล งานฉลอง จากอารยธรรมจีนกับไทย

สาระที่ 3: ภาษากับความเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มรายวิชาอื่น

มาตรฐาน จ 3.1 ใช้ภาษาจีนในการสร้างความสัมพันธ์ของความรู้ในรายวิชาอื่น เพื่อเป็นแนวทางในการเรียนรู้เพิ่มเติม ปรับปรุงแก้ไข และเปิดรับมุมมองใหม่ให้กับผู้เรียนมากขึ้น

ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
1. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่มีความเชื่อมโยงกับกลุ่มรายวิชาอื่น และนำเสนอด้วยทักษะการพูดหรือเขียน	♦ คำศัพท์ที่เชื่อมโยงกับกลุ่มรายวิชาอื่น ♦ แหล่งข้อมูลต่างๆ ♦ วิธีการนำเสนอ ♦ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ - คณิตศาสตร์ - วิทยาศาสตร์

ตารางที่ 2.2 มาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัดระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (ต่อ)

ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
	- สังคมศาสตร์ (ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ศาสนาและวัฒนธรรม) - ภาษาไทย - ภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ, จีน) - สุขภาพและพลศึกษา - ศิลปะ (การงาน ทักษะศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) - อาชีพและเทคโนโลยี

สาระที่ 4: ภาษากับการเชื่อมโยงกันในสังคม

มาตรฐาน จ 4.1 ใช้ภาษาจีนทั้งในห้องเรียน ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
1. ฟัง พูด อ่านหรือเขียนประโยค หรือ บทสนทนา ทั้งในห้องเรียน ชุมชน และสังคม	♦ ประโยค หรือบทสนทนาที่เป็นเหตุการณ์ที่สามารถเกิดขึ้นจริง ทั้งในห้องเรียน ชุมชน และสังคม ♦ รวบรวมคำเป็นประโยค หรือบทสนทนาที่เป็นเหตุการณ์ที่สามารถเกิดขึ้นจริง ทั้งในห้องเรียน ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน จ 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้ภาษาจีน
1. ใช้ภาษาจีนในการค้นคว้าข้อมูลที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งใกล้ตัว	♦ การใช้ภาษาจีนในการค้นคว้าข้อมูลที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งใกล้ตัวต่าง ๆ

ที่มา : กระทรวงศึกษาธิการ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2556

2.1.3.8 การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้

(1) การประเมินระดับชั้นเรียน

เป็นการวัดประเมินผลกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) โดยใช้วิธีการประเมินที่มีความแตกต่างกันตามสถานการณ์ เช่น การตั้งคำถาม-ตอบคำถาม การตรวจใบงาน การประเมินโครงงาน / ชิ้นงาน/ แฟ้มงาน หรือการใช้แบบทดสอบหลังเรียน ทั้งนี้การประเมินดังกล่าวจะครอบคลุมทักษะทางด้านภาษาทั้ง 4 ด้าน อันได้แก่ การฟัง - พูด - อ่าน - เขียน โดยในการประเมินทักษะด้านการอ่านและการเขียนจะใช้แบบทดสอบกลางภาค และปลายภาคเป็นตัววัดผลการประเมินทางการเรียน

(2) การประเมินระดับช่วงชั้น

เป็นการวัดและประเมินผลทักษะภาษาจีนของผู้เรียนตามระดับช่วงชั้น โดยใช้เกณฑ์มาตรฐานระดับสากล คือ การสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน YCT / HSK โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 2.3 ตารางแสดงความสัมพันธ์การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ตามระดับช่วงชั้น

ระดับช่วงชั้น	ระดับชั้น	ระดับมาตรฐานการวัด ระดับความรู้ภาษาจีน	ระดับการสอบ HSK
ช่วงชั้นที่ 1 ประถมศึกษา ตอนต้น	ป.1	YCT Level 1	HSK Level 1
	ป.2	YCT Level 2	
	ป.3	YCT Level 3	
ช่วงชั้นที่ 2 ประถมศึกษา ตอนปลาย	ป.4	YCT Level 4	HSK Level 2
	ป.5	HSK Level 1	
	ป.6	HSK Level 2	

ที่มา : กระทรวงศึกษาธิการ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2556

สรุปได้ว่า หลักสูตรการศึกษาภาษาจีนของโรงเรียนมีวัตถุประสงค์ในการเพิ่มทักษะและสามารถเจรจา ติดต่อบริการในรูปแบบภาษาจีนเบื้องต้นได้อย่างถูกต้อง และมีคุณภาพ โดยครอบคลุม ทักษะ 5 ด้าน อันได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน รวมไปถึงการแสดงออก โดยให้ผู้เรียนสามารถค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมในใช้ภาษาจีน เพื่อต่อยอดทางด้านการศึกษาต่อในระดับสูงในต่างประเทศ การติดต่อเพื่อดำเนินธุรกิจร่วมกับชาวต่างชาติในอนาคต รวมไปถึงการเพิ่มเติมทักษะความรู้ในด้านอารยธรรม วัฒนธรรมของจีน เพื่อให้เข้าใจถึงแนวคิด สภาพแวดล้อม สามารถวิเคราะห์ข้อแตกต่างระหว่างไทยกับจีนด้วยภาษาจีนอย่างมีประสิทธิภาพ และมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาจีน

2.2 การสอบวัดระดับภาษาจีน HSK

2.2.1 ความหมายการสอบ HSK

การสอบวัดระดับภาษาจีน (HSK : Hanyu Shuiping Kaoshi) ในภาษาอังกฤษเรียกว่า Chinese Proficiency Test เป็นการทดสอบความสามารถทางภาษาจีนตามมาตรฐานสากลสำหรับผู้ ที่เรียนภาษาจีนเพื่อเป็นภาษาเสริม โดยประเมินจากทักษะการใช้ภาษาจีนในการดำเนินชีวิต ด้าน วิชาการ และประกอบวิชาชีพ ซึ่งจะมีการจัดสถานที่สำหรับสอบวัดผลระดับชั้นเป็นประจำทุกปี ด้วยความร่วมมือจากสำนักงานส่งเสริมการสอนภาษาจีนนานาชาติ (Hanban) กับ กระทรวงศึกษาธิการจีน (ศูนย์บริการการสอบภาษาจีนแห่งอาเซียนประเทศไทย, 2560)

2.2.2 โครงสร้างการสอบ HSK

การสอบวัดระดับภาษาจีน (HSK) แบ่งการสอบออกเป็น 2 แบบ คือ การสอบข้อเขียน และการสอบทักษะการพูด (HSKK) โดย การสอบทั้งสองแบบนี้จะแยกออกจากกัน การสอบแบบ ข้อเขียนแบ่งออกเป็น 6 ระดับ ได้แก่ HSK Level 1, HSK Level 2, HSK Level 3, HSK Level 4, HSK Level 5 และ HSK Level 6 ซึ่งผู้เข้าสอบสามารถเลือกรูปแบบการสอบเป็นการสอบแบบ กระดาษ (Paper Test) หรือการสอบแบบอินเทอร์เน็ต (Online Test) อย่างใดอย่างหนึ่งได้ ส่วนการ สอบทักษะการพูดแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับต้น - กลาง - สูง โดยใช้รูปแบบการอัดเสียงใน การสอบ (Audio Recording) (สำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ (Office of Chinese Language Council International: TOCLCI หรือ HANBAN: อันปิ่น, 2547)

2.2.3 ระดับการสอบ HSK

ความแตกต่างของระดับการสอบ HSK ในแต่ละระดับนั้นเปรียบเทียบกับระดับในมาตรฐานระดับความรู้ภาษาจีนสำหรับผู้พูดภาษาอื่น (CLPS) และกรอบการอ้างอิงทั่วไปของยุโรป (CEFR) โดยมีรายละเอียดดังนี้:

ตารางที่ 2.4 ตารางแสดงความสัมพันธ์การสอบวัดระดับภาษาจีน (HSK) และกรอบการอ้างอิงทั่วไปของยุโรป (CEFR)

ระดับการสอบ HSK	จำนวนคำศัพท์	มาตรฐานความสามารถทางภาษาจีนระดับสากล CLPS	กรอบการอ้างอิงทั่วไปของยุโรป CEFR
HSK (Level 6)	มากกว่า 5,000	Level 5	C2
HSK (Level 5)	2,500		C1
HSK (Level 4)	1,200	Level 4	B2
HSK (Level 3)	600	Level 3	B1
HSK (Level 2)	300	Level 2	A2
HSK (Level 1)	150	Level 1	A1

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ, 2547

ผู้ที่ผ่าน HSK Level 1 มีความเข้าใจและใช้คำศัพท์ภาษาจีนอย่างง่าย เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการติดต่อ พูดคุย และสามารถนำทักษะภาษาจีนที่ได้ต่อยอดระดับการศึกษาในอนาคต

ผู้ที่ผ่าน HSK Level 2 สามารถประยุกต์ใช้ภาษาจีนขั้นพื้นฐานได้ดี และติดต่อ พูดคุยเรื่องพื้นฐานทั่วไปในการดำเนินชีวิตประจำวัน

ผู้ที่ผ่าน HSK Level 3 สามารถติดต่อ พูดคุย ภาษาจีนระดับพื้นฐานในการดำเนินชีวิต การศึกษา และประกอบอาชีพได้ รวมถึงทักษะการประยุกต์ใช้ภาษาจีนเมื่อเดินทางไปต่างประเทศได้เป็นอย่างดี

ผู้ที่ผ่าน HSK Level 4 ใช้ภาษาจีนในการติดต่อ พูดคุย เจรจาได้ในเนื้อหาทั่วไปมากขึ้นและพูดคุยกับเจ้าของภาษาได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และทะมัดทะแมง

ผู้ที่ผ่าน HSK Level 5 มีทักษะในการอ่านภาษาจีนจากสื่อสิ่งพิมพ์ภาษาจีนได้ สามารถใช้ทักษะการฟังในการวิเคราะห์ และเข้าใจสื่อจีนต่าง ๆ และนำมาประยุกต์ใช้กล่าวสุนทรพจน์ได้

ผู้ที่สอบผ่าน HSK Level 6 มีทักษะการฟังและอ่านเรื่องราว ข้อมูลต่าง ๆ ภาษาจีนได้มากขึ้น สามารถเจรจา พูดคุย หรือการเขียนภาษาจีน โดยนำเสนอแนวคิดเชิงวิเคราะห์ของตนเองได้อย่างเหมาะสม

2.2.4 ประโยชน์ของการสอบ HSK

- 1) เพื่อวัดทักษะในการใช้ภาษาจีนกลางของผู้สอบ และเป็นแหล่งข้อมูลของตนเอง ทำให้การเรียนรู้ของตนเองได้รับการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น
- 2) เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนา สนับสนุนการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน และสามารถวัดมาตรฐานการสอนภาษาจีนของสถานศึกษาได้
- 3) ใบรับรองผลการสอบ สามารถใช้เป็นเอกสารประกอบการศึกษาต่อในประเทศจีนหรือเป็นใบรับรองข้อมูลในการประกอบอาชีพ
- 4) ใช้เป็นหลักฐานแสดงความเทียบเท่าด้านความรู้ภาษาจีน เพื่อเป็นการจัดกรอบความสามารถของผู้เรียนให้เป็นไปตามโครงสร้างระดับชั้นทางการศึกษา และผู้เรียนสามารถใช้ทักษะการเรียนรู้ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

2.2.5 การประกาศผลสอบ

ภายหลังจากการทำการประเมินผลวัดระดับชั้นเป็นระยะเวลา 1 เดือน ผู้สอบสามารถตรวจสอบผลคะแนนของตนเองด้วยการเข้าสู่ระบบเว็บไซต์ที่ www.chinesetesting.cn และพิมพ์หมายเลขบัตรเข้าทดสอบและชื่อ สำนักงานใหญ่ Hanban จะส่งใบรับรองรายงานผลคะแนน HSK ไปยังศูนย์ทดสอบที่ผู้สอบไปทำการสอบให้ภายในหนึ่งเดือนหลังการทดสอบ (ศูนย์บริการการสอบภาษาจีนแห่งอาเซียนประเทศไทย, 2560)

2.2.6 การสอบวัดระดับภาษาจีน HSK Level 2

HSK Level 2 เป็นการประเมินความสามารถของผู้เข้าสอบระดับทางภาษาจีนขั้นที่สองในการประยุกต์ใช้ภาษาจีนในกิจวัตรทั่วไป สำหรับผู้ที่เรียนรู้เพื่อเป็นภาษาเสริมเพิ่มเติม และระดับ A2 ของกรอบการอ้างอิงทั่วไปของยุโรป (CEFR) ผู้สอบที่สามารถสอบ HSK ได้ ระดับ 2 มีความ

เข้าใจภาษาจีนขั้นพื้นฐานได้ดีและสามารถติดต่อ เจริญ พุดคุยในงานที่เรียบง่ายและเป็นกิจวัตร โดยต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยตรงในเรื่องที่คุ้นเคยและเป็นกิจวัตรโดยตรง

1) กลุ่มเป้าหมาย

HSK ระดับ 2 เป็นการสอบสำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาจีนสองภาคการศึกษา (ปีการศึกษา) โดยมีชั่วโมงเรียน 2-3 ชั่วโมงในแต่ละสัปดาห์ นักเรียนเหล่านี้เข้าใจคำที่ใช้บ่อยจำนวน 300 คำและรูปแบบไวยากรณ์ที่สัมพันธ์กัน

2) เนื้อหาการสอบ

แบบทดสอบ HSK ระดับ 2 ประกอบด้วย 2 ส่วน ส่วนของความเข้าใจในการฟังและการอ่านเพื่อความเข้าใจ มีทั้งหมด 60 ข้อ การทดสอบจะใช้เวลาทั้งหมด 55 นาที (รวม 5 นาทีที่ผู้ทดสอบกรอกข้อมูลส่วนบุคคล)

ตารางที่ 2.5 ตารางแสดงเนื้อหาการสอบวัดระดับภาษาจีน HSK ระดับ 2

เนื้อหาการสอบ		จำนวน (ข้อ)		ระยะเวลา (นาที)
1. การฟัง	Part 1	10	35	25 นาที
	Part 2	10		
	Part 3	10		
	Part 4	5		
ฝนกระดาษคำตอบ (ฝนคำตอบส่วนการฟังลงในกระดาษคำตอบ)				3
2. การอ่าน	Part 1	5	25	22 นาที
	Part 2	5		
	Part 3	5		
	Part 4	10		
รวมทั้งหมด	/	60		50 นาที

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ, 2547

3) คำอธิบายเนื้อหาการสอบ

(1) การฟังเพื่อความเข้าใจ

Part 1 (10 ข้อ) ฟัง 2 ครั้ง / 1 ข้อ แต่ละข้อจะมีประโยคและรูปภาพ ให้ผู้สอบเลือกว่าถูกหรือผิดโดยพิจารณาจากสิ่งที่ได้ยิน

Part 2 (10 ข้อ) ฟัง 2 ครั้ง / 1 ข้อ แต่ละข้อจะมีบทสนทนาและรูปภาพหลายภาพ ผู้สอบควรเลือกคำตอบที่เหมาะสมตามสิ่งที่ได้ยิน

Part 3 (10 ข้อ) ฟัง 2 ครั้ง / 1 ข้อ แต่ละข้อประกอบด้วยบทสนทนาระหว่างบุคคลสองคนโดยมีบุคคลที่สามถามคำถามที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา จะมีตัวเลือกสามข้อบนกระดาษทดสอบซึ่งผู้สอบสามารถเลือกคำตอบที่ถูกต้องตามข้อนั้น ๆ

Part 4 (5 ข้อ) ฟัง 2 ครั้ง / 1 ข้อ แต่ละข้อประกอบด้วยบทสนทนา 4-5 ประโยค ระหว่างบุคคลสองคนโดยบุคคลที่สามจะถามคำถามในตอนท้ายของเนื้อเรื่อง ซึ่งจะมีหัวข้อให้เลือกจำนวน 3 ข้อ ให้ผู้สอบเลือกคำตอบที่ถูกต้องจากเนื้อหาที่ได้ยินเท่านั้น

(2) การอ่านเพื่อความเข้าใจ

Part 1 (5 ข้อ) โดยจะมีรูปภาพจำนวนมากมาแยกต่างกันไปจากบนกระดาษทดสอบ ซึ่งให้ผู้สอบเลือกรูปภาพที่สอดคล้องกับประโยคที่ระบุไว้

Part 2 (5 ข้อ) ซึ่งจากเนื้อหาแต่ละส่วนจะไม่สมบูรณ์ เว้นว่างจำนวนประโยคที่หายไปประมาณหนึ่งหรือสองประโยค โดยให้ผู้สอบทำการเลือกคำใดคำหนึ่งในส่วนคำตอบเพื่อเติมคำในช่องว่าง

Part 3 (5 ข้อ) ในส่วนนี้ แต่ละคำถามจะมีสองประโยค ผู้สอบควรตัดสินใจว่าประโยคที่สองมีความสอดคล้องกับประโยคแรกหรือไม่

Part 4 (10 ข้อ) หัวข้อนี้จะมีทั้งหมด 20 ประโยค โดยผู้สอบจะต้องจับคู่ความสัมพันธ์ระหว่างประโยค

4) ไปรับรองผลคะแนน

สำหรับ HSK ระดับ 2 ผลคะแนนแบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่ การฟัง การอ่านและ
คะแนนรวม ผู้เข้าสอบต้องได้คะแนนรวมอย่างน้อย 120 คะแนนจึงจะถือว่าสอบผ่าน

ตารางที่ 2.6 ตารางแสดงรายละเอียดไปรับรองผลคะแนนการสอบวัดระดับภาษาจีน HSK ระดับ 2

	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
การฟัง	100	
การอ่าน	100	
รวมทั้งหมด	200	

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ, 2547

ในฐานะไปรับรองผลคะแนนสำหรับนักเรียนต่างชาติที่มีความประสงค์จะเข้า
ศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยของจีนจะมีอายุการใช้งานอยู่ที่ 2 ปี (นับจากวันที่ทำการทดสอบ)

2.2.7 คำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2

คำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 มีจำนวนทั้งหมด 300 คำ โดยสามารถแบ่งออกเป็น
ประเภทต่าง ๆ ได้แก่

ตารางที่ 2.7 ตารางแสดงรายละเอียดคำศัพท์ในการวัดระดับภาษาจีน HSK ระดับ 2

ประเภทของคำ	จำนวน (คำ)
คำนาม	112
คำนาม	112
คำกริยา	76
คำคุณศัพท์	29
คำสรรพนาม	22
คำวิเศษณ์	16
คำแสดงจำนวน	15
คำลักษณนาม	10

ตารางที่ 2.7 ตารางแสดงรายละเอียดคำศัพท์ในการวัดระดับภาษาจีน HSK ระดับ 2 (ต่อ)

ประเภทของคำ	จำนวน (คำ)
คำสันธาน	4
คำบุพบท	6
คำช่วย	9
คำอุทาน	1

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ, 2547

สรุปได้ว่า การประเมินวัดผลระดับ HSK เป็นการทดสอบความสามารถทางภาษาจีนตามมาตรฐานสากลทั่วไป สำหรับผู้ที่เรียนรู้เพื่อเป็นภาษาเสริมเพิ่มเติม เพื่อประเมินทักษะการใช้ภาษาจีนในการดำเนินชีวิต ด้านวิชาการ และกาประกอบอาชีพ ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้การสอบวัดผล HSK Level 2 เป็นการสอบวัดระดับสำหรับผู้สอบที่สามารถใช้ภาษาจีนในประโยคง่ายๆ ติดต่อกัน เจรจาพูดคุยในการดำเนินชีวิต และเรียนรู้คำศัพท์มาแล้วอย่างน้อยจำนวน 300 คำ

2.3 ทักษะการฟัง

2.3.1 ความหมายของการฟัง

การฟังนับเป็นทักษะทางภาษาที่ใช้มากที่สุดในชีวิตประจำวัน ซึ่งได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายการฟังไว้ดังนี้

พรรณราย ทพยะประภา (2548, น. 129) ได้กล่าวถึงความหมายของการฟังไว้ว่า การให้ความสนใจในสิ่งที่ได้รับฟัง รวมทั้งใช้ความคิด ความรู้สึก หรือพิจารณาประกอบไปด้วย เพื่อให้เป็นแนวทางของการติดต่อสื่อสารนั้นอย่างเปิดเผยและมีประสิทธิภาพ ซึ่งย่อมจะเอื้ออำนวยให้เกิดความเข้าใจในความหมายเดียวกันระหว่างผู้รับสารและผู้ส่งสาร

ศิริรัตน์ นาอุดม (2553) ให้ความหมายการฟังไว้ว่า ทักษะการฟังเป็นความสามารถในการเรียนรู้พื้นฐานของการเรียนภาษา การฟังด้วยความเข้าใจและมีความหมาย หรือฟังอย่างมีจุดประสงค์ เป็นความสามารถในการรับสารและจับใจความสำคัญ จากผู้พูดด้วยความเข้าใจ และสามารถตอบสนองกันได้อย่างเข้าใจระหว่างผู้พูดและผู้ฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นพเก้า ฌ พัทลุง (2548, น. 22) ได้นิยามทักษะการฟังไว้ดังนี้ เป็นความสามารถในการจับใจความหลักจากสารที่ได้รับอย่างถูกต้อง ครบถ้วน และเข้าใจในทิศทางเดียวกันกับผู้ส่งสาร ซึ่งเป็นขั้นตอนที่มีความยุ่งยาก ซับซ้อน เพราะผู้เรียนต้องมีความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำที่เป็นสารจากสิ่งที่ได้รับ สื่ออารมณ์ นำเสนอแนวคิดเห็นระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารได้

การฟังเป็นความสามารถทางการรับฟังที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตเป็นอย่างมาก ดังที่ จานง วิบูลย์ศรี (2538, น. 146) อ้างถึงผลการวิจัยไว้ว่า มนุษย์ใช้เวลาในการฟังถึง 45% ใช้เวลาในการพูด 30% ใช้เวลาในการอ่าน 16% และใช้เวลาในการเขียน 9% ทำให้เห็นว่าการฟังมีความสำคัญกว่าทักษะอื่นๆ

สรุปได้ว่า การฟังเป็นการรับสาร หรือพฤติกรรมที่แสดงการรับรู้และเข้าใจเรื่องที่ผู้พูดกำลังสื่อสารหรือพูด เป็นทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตมากที่สุด

2.3.2 ความสำคัญของทักษะการฟัง

ความสามารถในการรับฟังเป็นกระบวนการทางภาษาที่มีความสำคัญเพื่อใช้ในการติดต่อเจรจา พูดคุย ซึ่งการฟังเป็นพฤติกรรมการเรียนรู้ซึ่งต้องอาศัยการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในประสิทธิผลที่ดีขึ้น สนิท จิมเล็ก (2546, น. 118) และกองทัพ เคลือบพนิชกุล (2542, น. 22-23) ได้สรุปประเด็นเรื่องประโยชน์และความสำคัญของการฟัง โดยการแบ่งแยกออกเป็นประเด็นหลัก ๆ คือ

1) การฟังเป็นความสามารถด้านการรับสารที่มีความจำเป็น และมีความจำเป็นในการดำเนินชีวิตประจำวันมากที่สุด ซึ่งถือได้ว่าเป็นทักษะการเรียนรู้อันดับแรกของภาษาในการรับรู้ให้เกิดความหมาย และเป็นรับรู้เบื้องต้นสำหรับการเรียนรู้ทางด้านภาษาของทักษะอื่น ๆ ด้วย

2) การฟังเป็นการสะสมและเรียนรู้เพิ่มเติมในด้านต่าง ๆ ซึ่งอาจจะเรียกได้ว่าเป็นกระบวนการในการทำให้ผู้รับสารเกิดความเข้าใจด้านความหมายและแนวคิดของผู้ส่งสารให้เกิดประโยชน์สูงสุด

3) ความสามารถในการรับสารช่วยส่งเสริม และพัฒนาทักษะทางภาษาในด้านอื่น ๆ เช่น ความสามารถในการพูด-อ่าน-เขียน เมื่อผู้รับสารรับข้อมูลจากการรับฟังไม่ถูกต้อง หรือบิดเบือนไป ย่อมส่งผลให้การพูด การเขียนผิดพลาดไปด้วย หรือการฟังไม่ชัดเจน อาจทำให้เกิดแปลงเสียงคำๆ นั้นที่ผิดเพี้ยน ซึ่งอาจทำให้ความหมายของคำๆ นั้นเปลี่ยนไป

4) การฟัง เป็นเครื่องมืออันดับแรกในการแสวงหาความรู้ ซึ่งผู้รับสารสามารถรับรู้ข้อมูลต่าง ๆ เพื่อเป็นการเรียนรู้

5) การฟังเป็นช่องทางการติดต่อ พูดคุยด้วยวาจาอย่างสมบูรณ์ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการพูด โดยปฏิกิริยาจากผู้ฟังจะเป็นส่วนช่วยให้ผู้ส่งสารสามารถให้ข้อมูลไปสู่จุดมุ่งหมายได้อย่างสมบูรณ์

ศศิธร ธัญลักษณ์นันท์ (2542, น. 153-154) ได้ให้นิยามความสำคัญของการฟังไว้ดังนี้ การฟังนั้นก่อให้เกิดองค์ความรู้ เกิดความบันเทิง รวมทั้งช่วยก่อให้เกิดแนวคิดที่ดี เกิดประกายความคิดใหม่ ๆ ให้เกิดประโยชน์ในภายหน้าได้

สรุปได้ว่า การฟังนั้นมีความสำคัญเป็นอย่างมาก ทั้งด้านการเรียนรู้ หรือการใช้ชีวิต เราจึงจำเป็นต้องรู้จักคัดสรรสิ่งที่มีประโยชน์ต่อตนเองมากที่สุดอย่างแท้จริง

2.3.3 กิจกรรมในการสอนทักษะการฟัง

ปราณี ธนะชานันท์ (2547, น. 73) ได้เสนอแนะกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทักษะการฟังไว้ดังนี้

1) การเขียนตามคำบอก มีความสำคัญมาก โดยเฉพาะด้านการรับรู้เสียงของภาษา ซึ่งอาจกลายเป็นกิจกรรมที่สร้างความสนุกสนานแก่ผู้เรียนได้

2) การเล่าเรื่อง ถือเป็นวิธีที่ดีที่จะช่วยส่งเสริมการฟัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากเนื้อหาที่เรียนมีความสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกับภาษาที่ต้องการเรียนรู้ ซึ่งผู้สอนใช้วิธีการเล่าเรื่องราวผ่านความจำของตนให้ผู้เรียนฟัง หรือเปิดเทปให้ฟัง หากเป็นเรื่องที่ผู้สอนจำมาก็เป็นการทำงานมากที่จะพูดได้ตอบกับผู้เรียน แต่ผลลัพธ์ของการทำกิจกรรมนี้จะทำให้ผู้สอนกลายเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้แทน

3) การสอนแบบตอบสนองด้วยการกระทำเท่านั้น (Total Physical Response/TRP) เป็นอีกเทคนิคหนึ่งที่นิยมใช้บ่อย ยกตัวอย่างคือ ครั้งแรกผู้สอนออกคำสั่งเป็นภาษาต่างประเทศแล้วทำตามทางตามไปด้วย แล้วผู้สอนก็ออกคำสั่งเดิมโดยไม่ทำตามประกอบ ผู้เรียนแสดงความเข้าใจด้วยการทำตามคำสั่งโดยไม่ต้องพูด แต่ก็สามารถดัดแปลงโดยให้ผู้เรียนพูดด้วยก็ได้ ยกตัวอย่างเช่น ผู้สอนพูดออกคำสั่งว่า “Please stand up.” ผู้เรียนอาจทำท่ายืนขึ้น พร้อมกับขานรับกลับว่า “We are standing up.” เป็นต้น

สรุปได้ว่า การทำกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้การสอนมีหลายรูปแบบ ซึ่งกิจกรรมการสอนจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ตื่นตัวและมีความสุขกับการเรียนภาษา ซึ่งผู้วิจัยได้นำกิจกรรมการสอนแบบตอบสนองด้วยการกระทำมาประยุกต์ใช้กับกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนในงานวิจัยด้วย

2.3.4 การวัดและประเมินผลทักษะการฟัง

1) การทดสอบการฟัง

Flowerdew and Miller (2005, pp. 202-203) ได้กล่าวถึง รูปแบบการประเมินผลของการทดสอบในรูปแบบการฟังนั้นสามารถแบ่งออกเป็นหลายรูปแบบ อาทิ แบบทดสอบวัดความสามารถและจัดระดับความรู้ (Proficiency and Placement Test) เป็นการทดสอบเพื่อวัดประเมินผลการเรียนรู้ทักษะทางด้านภาษาในรายวิชาเฉพาะของผู้สอบ ทั้งนี้ ผู้สอนจะทำการออกแบบรูปแบบการฟังที่หลากหลาย แตกต่างให้เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนได้ทำการฝึกฝนทักษะทางการฟังในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป เช่น

การเขียนตามคำบอก (Dictation) คือ โดยผู้สอนจะทำการอ่านเนื้อหาซึ่งมีความยาวโดยประมาณตั้งแต่ 150 คำขึ้นไป เพื่อให้ผู้ทดสอบได้ทำการฟังและเขียนประโยคหรือวลีที่ได้ยินดังกล่าว ซึ่งรูปแบบนี้มักนิยมในการทดสอบ

การเขียนตามคำบอกแบบเติมคำ (Partial Dictation) คือ รูปแบบการทดสอบจะมีช่องเว้นว่างไว้ตามประโยคต่าง ๆ หลังจากนั้นให้ผู้ทดสอบฟังเนื้อหาทั้งหมด เพื่อให้ผู้ทดสอบทำการเติมคำลงในช่องว่างให้สมบูรณ์

การฟังเรื่องแล้วตอบคำถาม (Text with Questions) คือ วิธีการทดสอบที่ให้ผู้เรียนฟังบทสนทนาที่ผู้สอนอ่านหรือการฟังจากแถบบันทึกเสียงแล้วทำแบบทดสอบแบบเลือกตอบ (Multiple-Choice Test)

การตอบสนองต่อประโยคที่ได้ยิน (Responding to Statement) คือ กิจกรรมการเรียนรู้โดยการให้ผู้เรียนฟังประโยคหรือคำถามแล้วเลือกคำหรือรูปภาพที่มีคำจากที่ผู้รับสารได้ฟังนั้น หรือเป็นการตอบโต้ด้วยคำพูดแบบสั้น ๆ

การตอบคำถามถูก-ผิดแบบสามตัวเลือก (Three Choices True-False) คือ เป็นกิจกรรมที่มีการประยุกต์มาจากแบบทดสอบประเภทเลือกตอบแบบถูก-ผิด (True or False Test) โดยเพิ่มการแสดงแนวคิด หรือเพิ่มตัวเลือก “ไม่ได้ระบุไว้”

การเติมคำจากการฟังแถบบันทึกเสียง (Recorded Cloze) คือ เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนรับฟังข้อมูลผ่านเทปหรือแถบบันทึกเสียง ซึ่งในทุก ๆ คำที่ 15 จะถูกแทนที่ด้วยเสียงสัญญาณอื่น ๆ หรือเว้นช่วงหยุดระหว่างประโยค เพื่อให้ผู้เรียนทำการเติมคำในช่องว่างให้สมบูรณ์

การส่งผ่านข้อมูล (Information Transfer) คือ เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนทำการฟังคำบรรยาย หรือบทสนทนาแล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ จากนั้นสร้างแผนผัง แผนภูมิ หรือตารางแสดงผลลัพธ์ที่ได้จากการฟังข้อมูลดังกล่าวตามความเข้าใจของผู้รับสาร (Nation & Newton, 2009, p. 170)

2) การประเมินการฟัง

Nation and Newton (2009, pp. 166-169) กล่าวถึงการประเมินผลทางการฟัง โดยมีเกณฑ์การประเมินจากองค์ประกอบทั้งหมด 3 รูปแบบ คือ ความเชื่อมั่น ความเที่ยงตรง และความสะดวกในการวัด

(1) ความเชื่อมั่น เป็นค่าผลลัพธ์ที่ได้จากการทดสอบ ซึ่งสร้างความน่าเชื่อถือให้กับแบบทดสอบแม้จะเป็นการทดลองกับผู้เรียนกลุ่มอื่นเช่นเดิม ซึ่งในการตรวจสอบความเชื่อมั่นตามลักษณะทางสถิติสามารถทำได้ ดังนี้

การทดสอบซ้ำ ๆ (Test/Retest) โดยการนำแบบทดสอบชุดเดิมมาใช้ทดสอบกับกลุ่มเป้าหมายกลุ่มเดิม แต่เว้นระยะห่างจากการทดสอบครั้งแรกประมาณ 1 สัปดาห์ขึ้นไป ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้จากการทดสอบจะต้องไม่แตกต่างจากคะแนนรอบแรกมากนัก

วิธีแบ่งครึ่ง (Split Halves) คือ การแบ่งแบบทดสอบออกเป็นสองส่วน ให้กลุ่มผู้เรียนทำแบบทดสอบ โดยหากแบบทดสอบมี 50 ข้อ ผู้สอนแบ่งข้อสอบออกเป็น 2 ส่วน โดยการแบ่งออกตามเลขคู่และเลขคี่ จากนั้นนำไปให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบ และเปรียบเทียบผลการทดสอบในแต่ละกลุ่ม กรณีการทดสอบลักษณะนี้จะทำให้ความเชื่อมั่นของการทดสอบมีผลลัพธ์ในการทดลองใกล้เคียงกันทั้งสองกลุ่ม

แบบทดสอบที่คล้ายคลึงกัน คือ การแบ่งแบบทดสอบออกเป็น 2 รูปแบบ แต่มีรูปแบบที่คล้ายคลึงกันมากที่สุดแต่ไม่ใช่ชุดเดียวกัน ซึ่งเมื่อสุ่มผลทดสอบจากผู้เรียนเพียงคนเดียวจะพบว่า ผลลัพธ์จากการทดลองในแต่ละครั้งมีค่าไม่แตกต่างกันมาก

(2) ความเที่ยงตรง แบบประเมินจะมีความเที่ยงตรงหากใช้วัดได้มีความสอดคล้องกับเป้าหมายที่ต้องการวัด เช่น แบบทดสอบการออกเสียงจะมีความเที่ยงตรงก็ต่อเมื่อใช้ทดสอบการออกเสียง แต่จะไม่สามารถใช้เพื่อทดสอบทักษะด้านการพูดได้ ซึ่งความเที่ยงตรงสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 แบบ ดังนี้ ความเที่ยงตรงภายนอก คือ บุคคลที่มีความเกี่ยวข้องทั้งหมด

ต้องให้ความเห็นในทิศทางเดียวกันถึงความถูกต้อง เหมาะสม เทียบตรง และความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา คือ พิจารณาจากองค์ประกอบด้านเนื้อหา ความสามารถในการใช้คำ และภาษาของแบบประเมินว่าตรงตามสิ่งที่ต้องการประเมินหรือไม่

(3) ความสะดวกในการวัด เมื่อแบบประเมินถูกจำกัดจากเงื่อนไขจำกัดต่าง ๆ มากมาย เช่น เวลา ค่าใช้จ่าย สิ่งอำนวยความสะดวก และอุปกรณ์ต่าง ๆ ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องสร้างแบบประเมินที่มีความยากหรือนานจนเกินไป เวลาที่เหมาะสมในการทดสอบและประเมินการฟังควรอยู่ที่ประมาณ 40 นาที ซึ่งการออกแบบแบบประเมินนั้นต้องคำนึงถึงเวลาที่สามารถนำไปใช้ได้จริง โดยอาจใช้รูปแบบการประเมินจากการแบ่ง 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ซึ่งการกำหนดลำดับขั้นของการประเมินไว้อย่างชัดเจนจะช่วยให้ง่ายต่อการประเมินมากยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า การประเมินทักษะการฟัง เป็นการทดสอบเพื่อวัดและประเมินทักษะทางด้านภาษาของผู้เรียนในสาขาเฉพาะเจาะจง โดยเฉพาะทักษะทางการฟังนั้นเป็นทักษะที่สำคัญวิธีการประเมินจึงมีหลากหลายวิธีและควรใช้ให้เหมาะสมกับบริบทและความสามารถของผู้เรียน ซึ่งหากผู้เรียนได้ฟังหรือรับข้อมูลจากการได้ยินได้ฟังแล้วสามารถแสดงท่าทางตอบสนอง หรือตอบคำถามจากการฟังได้ถูกต้อง ซึ่งการแสดงท่าทางหรือตอบคำถามนั้นเป็นผลมาจากความเข้าใจในการฟังนั่นเอง

2.4 ทักษะการอ่าน

2.4.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้ และดำเนินชีวิตทั่วไป ช่วยให้ผู้รับสารได้เข้าใจในสารที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อความหมาย และทำให้ผู้รับสารเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ต่าง ๆ มากขึ้น ทั้งนี้ ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการอ่านไว้ คือ

Tinker (1985, p. 712) ได้อธิบายถึงการอ่านว่า เป็นขั้นตอนการทำงานของสมองซึ่งผู้อ่านจะใช้ประสบการณ์เดิมที่มีเพื่อแปลความหมายจากตัวอักษรที่ได้อ่าน โดยมีเป้าหมายเพื่อวิเคราะห์ รวบรวมคำ แปลความหมาย และทำความเข้าใจจากสิ่งนั้น

Goodman (1990, p. 12) ได้ให้นิยามของคำว่า การอ่าน ได้ดังนี้ เป็นกระบวนการภาษา ด้านรับสารและเป็นกระบวนการภาษาศาสตร์เชิงวิทยา ซึ่งเริ่มจากผู้ส่งสารใช้ช่องทางการติดต่อ โดยใช้ตัวหนังสือและจบลงด้วยคำที่มีนัยยะซึ่งผู้อ่านเป็นผู้สร้างขึ้น มีการปฏิสัมพันธ์กันระหว่าง ภาษาและความคิดในกระบวนการอ่าน ผู้เขียนถ่ายทอดความคิดออกมาในรูปของภาษา แล้วก็ให้ความหมายนั้นออกมาเป็นความคิด

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545, น. 2) ได้ให้นิยามความหมายของการอ่านว่า เป็นลำดับการทำงานที่มีเกี่ยวข้องกับความหมายของคำ และเรื่องราวของสารที่ผู้อ่านได้ทำการวิเคราะห์ และสื่อความหมายของคำ ๆ นั้น ได้อย่างเข้าใจ

สรุปได้ว่า การอ่านคือ การแปลความสัญลักษณ์หรือตัวอักษรหรือสิ่งที่ผู้เขียนสื่อไว้ในงานเขียนโดยผู้อ่านต้องมีความรู้ทางไวยากรณ์ ความสามารถในการเดา วิเคราะห์ความหมายจากคำ การใช้แนวคิดด้วยเหตุผล พร้อมทั้งรู้จักนำความรู้เดิมมาทำความเข้าใจกับงานเขียนนั้น จากนั้นผู้อ่านเกิดความรู้ ความเข้าใจจนสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อ่านได้มากที่สุด ดังนั้น การอ่านจึงเป็นเรื่องของขั้นตอนการส่งสารระหว่างผู้ส่งสารผ่านตัวอักษรและผู้รับสารจากการอ่านโดยใช้ภาษาเป็นสื่อซึ่งต้องใช้การวิเคราะห์ผ่านทางสมองในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง ภาษาและความสามารถทางด้านภาษาของผู้อ่านอีกด้วย

2.4.2 ความสำคัญของทักษะการอ่าน

เพราะการอ่านเป็นการเพิ่มเติมความรู้เดิม พัฒนาแนวคิด ทำให้ผู้อ่านมีมุมมองด้านโลกทัศน์กว้างมากขึ้น เกิดประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงตัวเองในทิศทางที่ดีขึ้น ทั้งนี้ ได้มีนักวิชาการได้อธิบายถึงสาระสำคัญของทักษะการอ่านไว้ดังนี้

วรณี โสมประยูร (2539, น. 9) กล่าวว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อบุคคลทั่วไป ทุกเพศ ทุกวัย และทุกสาขาอาชีพ ดังนั้น ถือได้ว่าการอ่านเป็นอุปกรณ์ในการเรียนรู้ที่มีความจำเป็นต่อการศึกษาระดับชั้น โดยการนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนรู้มาประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพมากที่สุด อีกทั้งยังเป็นสื่อสารเพื่อใช้ในการติดต่อ สร้างความเข้าใจที่ดีร่วมกับคนอื่น ๆ และตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของบุคคลในด้านต่างๆ ได้เป็นอย่างดีลึกซึ้งและกว้างขวาง

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2545, น. 2) ได้อธิบายไว้ดังนี้ ทักษะการอ่านเป็นความสามารถอย่างหนึ่งของมนุษย์ในการสร้างนิสัยพฤติกรรมใฝ่รู้ให้ผู้อ่าน และเพื่อตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นจากทรัพยากรสารสนเทศทุกประเภท การอ่านจึงเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญอย่างหนึ่งของการเรียนรู้ไม่มีที่สิ้นสุด

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2540, น. 20) ได้ให้ความสำคัญของการอ่านไว้ว่า เป็นการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม ที่ไม่ได้เกิดจากการเรียนรู้ภายในชั้นเรียนเพียงช่องทางเดียว แต่เกิดจากการเรียนรู้ เลือกที่จะบันทึกเรื่องราวเนื้อหาที่ได้ผ่านการจดจำ และความรู้ที่ผ่าน ๆ มาประยุกต์ใช้ตามความนึกคิดของผู้อ่านอย่างมีหลักการ และสามารถบอกความหมายได้

Thomas (1986, p. 321) กล่าวว่า การอ่านเป็นจุดเริ่มต้นที่มีนัยยะสำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ แม้ในปัจจุบันมีเทคโนโลยีและสื่อต่าง ๆ มากมาย แต่การอ่านก็ยังถือได้ว่าเป็นทักษะที่จำเป็นและมีความสำคัญในการเรียนรู้ และเมื่อผ่านการอ่านอย่างซ้ำของ และหลากหลายย่อมส่งผลดีและประสบความสำเร็จแก่ผู้อ่านได้มากกว่า ทั้งนี้ บุคคลทั่วไปย่อมใช้ทักษะการอ่านในด้านวิชาการ ด้านอาชีพ ด้านการค้นคว้าหาความรู้ และการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว

สรุปได้ว่า ความสำคัญของทักษะการอ่าน คือ การตีความหมายจากตัวหนังสือที่ผู้เขียนได้ทำการถ่ายทอดมาให้ผู้รับสารทำการวิเคราะห์ ถอดกรองเป็นเป็นความคิด ซึ่งทำให้เกิดความเข้าใจ เกิดความรู้จากการอ่านผ่านการจดจำ และสามารถนำประโยชน์ที่ได้มาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตในด้านต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม

2.4.3 กิจกรรมในการสอนทักษะการอ่าน

อุไรวรรณ กองสีหา (2551) ได้อธิบายเทคนิคการสอนทักษะการอ่านไว้คือ การอ่านออกเสียง (Reading aloud) และการอ่านในใจ (Silent Reading) การอ่านออกเสียงเป็นการอ่านเพื่อฝึกความถูกต้อง (Accuracy) และความคล่องแคล่ว (Fluency) ในการออกเสียง ส่วนการอ่านในใจเป็นการอ่านอย่างมีเป้าหมาย เช่นเดียวกับการฟัง แม้จะมีความต่างจากการรับรู้ผ่านเสียง ในขณะที่การอ่านเป็นเรียนรู้ผ่านดวงตาด้วยตัวหนังสือ ซึ่งการทำกิจกรรมการเรียนการสอนด้านภาษานั้น จำเป็นต้องผ่านการเรียนรู้ พยายามฝึกหัดจนชำนาญ ด้วยขั้นตอนการเรียนรู้เฉพาะทาง ดังนั้น

ครูผู้สอนจึงควรมีความรู้ ความเข้าใจในการทำกิจกรรมให้สอดคล้องกับผู้เรียน เพื่อให้ทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างเหมาะสม และประสบผลสำเร็จต่อไป

1) เทคนิควิธีปฏิบัติ

1.1) การฝึกอ่านออกเสียงอย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว ซึ่งควรทำการฝึกฝนตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1.1.1) Basic Steps of Teaching (BST) มีเทคนิคขั้นตอนการฝึกต่อเนื่องกันไปดังนี้

ครูอ่านเนื้อหาทั้งหมด 1 ครั้ง / นักเรียนฟัง

ครูอ่านทีละประโยค / นักเรียนทั้งหมดอ่านตาม

ครูอ่านทีละประโยค / นักเรียนอ่านตามทีละคน

นักเรียนอ่านคนละประโยค ให้ต่อเนื่องกันไปจนจบ

นักเรียนฝึกฝนเอง

ทำการสุ่มเลือกตัวแทนอ่านให้เพื่อนฟัง

1.1.2) Reading for Fluency (Chain Reading) คือ เทคนิคการฝึกให้นักเรียนอ่านคนละประโยคอย่างต่อเนื่อง โดยที่ผู้สอนทำการสุ่มรายชื่อนักเรียนตามหมายเลข เช่น ครูสุ่มเรียกนักเรียนจากหมายเลขลงท้าย Chain-number One โดยให้นักเรียนอ่านข้อความทีละประโยคต่อ ๆ กันไปอย่างต่อเนื่อง หากพบว่ามีักัดขัดก็จะทำการนับ หรือเปลี่ยน Chain-number ใหม่

1.1.3) Reading and Look up คือ รูปแบบการฝึกหัดโดยให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วจดจำเนื้อหาอย่างรวดเร็ว หลังจากนั้นเงยหน้าขึ้นพูดประโยคนั้นขึ้นมา

1.1.4) Speed Reading คือ เทคนิคการฝึกให้นักเรียนแต่ละคน อ่านข้อความโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ การอ่านแบบนี้อาจไม่คำนึงถึงความถูกต้องทุกตัวอักษร แต่ต้องอ่านโดยไม่ข้ามคำ เป็นการฝึกธรรมชาติในการอ่านเพื่อความคล่องแคล่ว (Fluency) และเป็นการหลีกเลี่ยงการอ่านแบบสะกดทีละคำ

1.1.5) Reading for Accuracy คือ การฝึกอ่านที่มุ่งเน้นความถูกต้องชัดเจนในการออกเสียงให้ตรงตามหลัก (Pronunciation) โดยอาจนำรูปแบบ Speed Reading มาใช้ในการฝึกฝนเพิ่มความถูกต้องชัดเจนในการเปล่งเสียง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้รับการฝึกหัดอย่างถูกต้อง (Accuracy) และ คล่องแคล่ว (Fluency) มากขึ้น

1.2) การอ่านในใจ มีลักษณะเดียวกันกับขั้นตอนการสอนทักษะการฟัง คือแบ่งออกเป็น 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมนำเข้าสู่การอ่าน (Pre-Reading) กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-Reading) และกิจกรรมหลังการอ่าน (Post-Reading) แต่ละกิจกรรมอาจใช้กลยุทธ์ดังนี้

1.2.1) กิจกรรมนำล่อง (Pre-Reading) ใช้กิจกรรมเล็ก ๆ สอดแทรกเนื้อหาบางส่วน เพื่อเป็นแนวทาง สร้างความเข้าใจในการเรียนมากขึ้นให้กับผู้เรียน โดยมีวิธีการทั้งหมด 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นสนทนา (Personalization) เป็นการพูดคุย ตอบโต้กันระหว่างผู้สอนกับนักเรียน หรือผู้เรียนด้วยกัน เพื่อเป็นเตรียมพร้อมสำหรับการเรียนรู้ใหม่ๆที่กำลังจะเกิดขึ้นและทบทวนความรู้เดิมที่ผ่านมา

ขั้นคาดเดา (Predicting) เป็นการฝึกฝนให้นักเรียนรู้จักวิเคราะห์สถานการณ์ของเนื้อเรื่องที่จะอ่านจากสื่อต่าง ๆ เช่น แผนภูมิ รูปภาพ หัวเรื่อง ฯลฯ หรือฝึกหัดทำกิจกรรมที่เกี่ยวกับคำศัพท์ เช่น การขีดเส้นใต้ หรือวงกลมล้อมรอบคำศัพท์จากรายการที่อ่าน เพื่อให้นักเรียนทราบแนวทาง เป็นการเตรียมตัวล่วงหน้า และค้นหาคำตอบที่จะได้จากการอ่านสารนั้นๆ รวมไปถึงการทบทวนคำศัพท์จากความรู้เดิม โดยใช้วิธีบอกความหมาย หรือทำแบบฝึกหัดเติมคำ ฯลฯ

1.2.2) กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-Reading) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งควรเป็นการจัดกิจกรรมที่เน้นให้ความสำคัญกับการอ่านโดยตรง และหลีกเลี่ยงการจัดร่วมกับกลุ่มทักษะอื่นๆ

Matching คือ อ่านแล้วจับคู่คำศัพท์

Ordering คือ อ่านแล้วเรียบเรียงข้อความผ่านรูปภาพ แผนภูมิตามลำดับของเนื้อหา

Completing คือ อ่านแล้วเติมคำ หรือข้อความลงในรูปภาพ แผนภูมิ ตาราง ฯลฯ ตามเรื่องที่อ่าน

Correcting คือ อ่านแล้วแก้ไขคำ ประโยคให้ถูกต้องตามเรื่องราวที่ได้รับสาร

Deciding คือ อ่านแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง (Multiple Choice) หรือเลือกประโยคถูกผิด (True/False) หรือเลือกเป็นข้อเท็จจริง (Fact) หรือเป็นความคิดเห็น (Opinion)

Supplying / Identifying คือ อ่านแล้ววิเคราะห์หาหัวข้อเรื่อง (Topic Sentence) ใจความสำคัญ (Conclusion) ชื่อเรื่อง (Title) หรือย่อเรื่อง (Summary) หรือหาข้อมูลรายละเอียดจากเรื่อง (Specific Information)

1.2.3) กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-Reading) เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนเพื่อเพิ่มศักยภาพให้มากขึ้น โดยอาจเป็นกิจกรรมในรูปแบบของการแข่งขัน หรือให้ผู้เรียนได้ร่วมกันตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาที่อ่านแล้วอภิปรายร่วมกันภายในชั้นเรียน เพื่อแลกเปลี่ยนแนวคิดและเจตคติที่ได้รับของผู้เรียน

สรุปได้ว่า กิจกรรมการสอนด้านทักษะการอ่านมีหลากหลายวิธีและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับกลุ่มนักเรียนที่มีศักยภาพที่แตกต่างกัน ยังส่งผลให้ผลลัพธ์จากการเรียนรู้ของผู้เรียนสามารถพัฒนาขึ้นตามขีดจำกัดความสามารถได้อีกด้วย เช่น การอ่านเปล่งเสียง หากผู้อ่านได้มีการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ผลลัพธ์ที่ได้จากการอ่าน ย่อมส่งผลให้การอ่านของบุคคลนั้น ๆ มีความคล่องแคล่วและถูกต้องตามหลักการออกเสียงอย่างเหมาะสม

2.4.4 การวัดและประเมินผลทักษะการอ่าน

เนื่องจากการสอนอ่านนั้นเน้นการสร้างความเข้าใจในเนื้อหาเป็นหลัก การวัดผลและทำการประเมินจึงเป็นไปในลักษณะของการสร้างความเข้าใจจากเนื้อหาที่ได้จากการอ่าน ซึ่งมีผู้ให้ข้อเสนอแนะไว้ตามรายละเอียดดังนี้

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538) กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินว่า แบ่งรูปแบบการประเมินได้เป็น 2 ลักษณะ คือ เกณฑ์ที่กำหนดตามส่วนของภาษาแยกย่อย และเกณฑ์ที่กำหนดตามความสามารถในการรับสาร คือ

1) ความสามารถทางภาษาที่เป็นเกณฑ์แบบย่อย ได้แก่

- 1.1) ความรู้ ความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์และสำนวนต่าง ๆ
- 1.2) ความรู้ในด้านไวยากรณ์ เกี่ยวกับคำสรรพนาม ความเชื่อมโยงของ

เนื้อความ

2) ความสามารถทางการอ่านที่เป็นเกณฑ์แบบรวม ได้แก่

- 2.1) ความสามารถในการเข้าใจในเนื้อหา ตอบคำถาม และเรียบเรียงลำดับ

ข้อความได้

2.2) ความสามารถในการเชื่อมโยงรายละเอียดของเนื้อหาต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกัน

2.3) ความสามารถในการระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

2.4) ความสามารถในการวิเคราะห์และประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความและสุนทรียศาสตร์ของการใช้ภาษาได้

จากเกณฑ์การประเมินทักษะการอ่านที่พิจารณาความสามารถทางภาษาดังกล่าวข้างต้น ในการทดสอบเพื่อประเมินทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ Finocchiaro and Sako (อ้างถึงใน ศรีนยา ขัตติยะ, 2544, น. 26) ได้เสนอแนะรูปแบบของแบบทดสอบที่นิยมใช้กันมี 2 แบบด้วยกัน ดังนี้

- 1) แบบทดสอบอัตนัย ได้แก่ แบบทดสอบที่มีการตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน
- 2) แบบทดสอบแบบปรนัย ได้แก่ แบบทดสอบแบบเลือกตอบ แบบถูกผิด แบบจับคู่หรือเติมคำ เป็นต้น

ซึ่งในทางปฏิบัติจริงนั้น พบว่า ผู้สอนโดยทั่วไปมักนิยมใช้แบบทดสอบในรูปแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ เพราะผู้สอนสามารถให้คะแนนได้สะดวก รวดเร็ว มีความเที่ยงตรงต่อการให้คะแนน รวมถึงมีค่าความเชื่อมั่นสูงและใช้เวลาในการทำแบบทดสอบน้อย นอกจากนี้ยังสามารถใช้เพื่อทดสอบความรู้ ความเข้าใจของผู้อ่านได้หลากหลาย และง่ายในการประยุกต์ให้เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละวัยได้ (Madsen, 1983)

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลทักษะการอ่านนั้นสามารถครอบคลุมถึงการทดสอบเพื่อพิจารณาความสามารถด้านวลี คำ ประโยค ข้อความ ใจความสำคัญ และการตีความของผู้เรียนได้ ซึ่งรูปแบบที่ได้รับความนิยมมีทั้งหมด 2 แบบ คือ แบบปรนัย และอัตนัย ทั้งนี้การออกแบบรูปแบบในการประเมินที่ดีควรให้สอดคล้องจุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาที่มีความเหมาะสม ย่อมส่งผลให้ความสามารถในการใช้ภาษาและเกิดการเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ของผู้เรียนได้รับการพัฒนา มากขึ้นไปด้วย

2.5 การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Based learning)

2.5.1 ความหมายของการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning

การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Based Learning : BBL) เป็นแนวความคิดของนักประสาทวิทยาและนักการศึกษากลุ่มหนึ่ง ซึ่งสนใจเรื่องของการทำงานของสมอง การเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning เป็นแนวความคิดเกี่ยวกับแผนการเรียนรู้ซึ่งมีที่มาจากการศึกษาวิจัยจากศาสตร์หลาย ๆ แขนง เช่น จากศาสตร์แขนงประสาทวิทยา ชีววิทยา จิตวิทยาคลินิก จิตวิทยาด้านการคิดที่ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสมองและการเรียนรู้ของมนุษย์

ทั้งนี้ได้นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของ การเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ไว้ ดังนี้

Caine (1990) กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานเป็นกระบวนการเรียนรู้บนพื้นฐานโครงสร้างและหน้าที่การทำงานของสมอง หากสมองยังได้รับการฝึกฝนอย่างเป็นปกติ ย่อมส่งผลการเรียนรู้ใหม่ ๆ ที่จะเกิดขึ้นต่อไป ดังนั้น การเรียนรู้ที่ดีที่สุดซึ่งมาจากการวิจัยทางประสาทวิทยา

Jensen (2000) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน คือ การเรียนรู้ที่ดีเพื่อให้สอดคล้องกับการทำงานของสมอง ซึ่งการเรียนรู้ในรูปแบบผสมผสานหรือรวบรวมหลากหลายถูกนำมาใช้ในการส่งเสริมการทำงานของสมองให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

วิทยากร เชียงกุล (2548) ให้ความหมายของการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานว่า เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการทำงานของสมอง ซึ่งหมายถึง การเรียนรู้ใหม่ ๆ จะเกิดขึ้นจากสั่งการของสมองให้ทำงาน และทำหน้าที่บนพื้นฐานของโครงสร้าง เมื่อได้รับข้อมูลจากกระบวนการโดยทั่วไปของสมอง จะทำให้ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้โดยธรรมชาติ ในลักษณะการดำรงชีพเพื่ออยู่รอด เนื่องจากสมองเป็นทำหน้าที่เปรียบเสมือนเครื่องประมวลผล ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ในระดับสูง และได้ผลดี หากแต่กระบวนการเรียนรู้ในรูปแบบเดิมๆ อาจส่งผลให้การเรียนรู้ของสมองทำงานช้าลง หรือขาดการพัฒนาไปในที่สุด

อัครภูมิ วงศ์โสธร และพรพิไล เลิศวิชา (2550) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้โดยเข้าใจสมอง คือ ความเข้าใจหรือมีมุมมองต่อกระบวนการเรียนรู้ โดยอาศัยความรู้ความเข้าใจจากการทำงานของ

สมอง ซึ่งการเรียนรู้ลักษณะนี้สะท้อนให้เห็นถึงมุมมองทางด้านความสนใจ และใฝ่รู้ของผู้เรียนซึ่งส่งผลต่อกระบวนการเรียนรู้ของสมองที่เปลี่ยนไปและพัฒนาขึ้น

สรุปได้ว่า การเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning หมายถึง การนำเอาองค์ความรู้เรื่องสมองและการทำงานของสมองโดยธรรมชาติมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาเรียนรู้ ซึ่งหมายถึง การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน การจัดสภาพแวดล้อม การออกแบบ และการใช้สื่อการเรียนรู้ เพื่อต่อ ยอดให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาศักยภาพของสมองบนพื้นฐาน 3 ด้าน คือ อารมณ์ การฝึกปฏิบัติจริง และความคิดสร้างสรรค์ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

2.5.2 หลักการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning

Caine (1990) แห่งมหาวิทยาลัยรัฐแคลิฟอร์เนีย ได้แนะแนวเสนอหลักการจัดการแผนการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน ทั้งหมด 12 ประการ โดยให้เลือกรายการหัวข้อที่ทำให้เกิดการเรียนรู้มากที่สุด และบรรลุผลสูงสุด ดังต่อไปนี้

- 1) ผู้สอนต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอนให้มีความหลากหลาย เพื่อกระตุ้นความสนใจให้กับผู้เรียนมากขึ้น
- 2) ศักยภาพในการเรียนรู้ที่ดีเกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างกระบวนการทำงานของร่างกายภายใต้การจัดการภาวะทางด้านอารมณ์ ได้แก่ ความเครียด ภาวะโภชนาการ การออกกำลังกาย และกิจกรรมเพื่อผ่อนคลาย
- 3) มนุษย์มีความต้องการเรียนรู้ตั้งแต่กำเนิด การจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมจึงควรใช้วิธีการที่ท้าทายและมีความหมาย
- 4) การจัดการเรียนการสอนต้องจัดอย่างมีรูปแบบและเหมาะสมกับผู้เรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้น
- 5) ครูผู้สอนต้องทำความเข้าใจ และให้ความสำคัญกับความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคน โดยควรจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ให้เอื้อต่อผู้เรียนทั้งด้านอารมณ์และเจตคติ
- 6) การจัดการเรียนรู้ต้องจัดกิจกรรมที่เน้นการใช้สมองเฉพาะส่วน และเชื่อมโยงการทำงานของสมองทุกส่วนอย่างสอดคล้องกัน
- 7) การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นร่วมกันระหว่างความสนใจกับการรับรู้จากสิ่งที่อยู่รอบๆ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจึงควรสอดแทรกสิ่งเร้าให้แก่ผู้เรียนและเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่สามารถเกิดได้จริง

8) การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ทั้งในภาวะที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจ เนื่องจากการเชื่อมโยงของเซลล์สมองเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา การจัดการเรียนการสอนจึงควรสอดแทรกสิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้โดยที่ไม่รู้ตัว

9) การเรียนรู้จึงจะเกิดขึ้นได้ดีหากมีการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่รับรู้เดิมกับประสบการณ์ที่ได้รับใหม่ และมีความหลากหลาย

10) การเรียนรู้เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์กับสังคมและสิ่งแวดล้อม การจัดการเรียนรู้จึงควรจัดให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมจริงของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

11) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรให้ผู้เรียนรู้สึกถึงความสุขสนุกสนานและมีความสุข แต่ในขณะเดียวกันการเผชิญหน้ากับความท้าทาย และถูกขยับยั้งด้วยการคุกคามและการทำให้เกิดความหวาดกลัว ก็สามารถสร้างการเรียนรู้ และจดจำต่อผู้เรียนได้ดีเช่นกัน เช่น การลงโทษ

12) สมองของแต่ละคนมีลักษณะเฉพาะตัวที่แตกต่างกัน ทั้งด้านพันธุกรรม สภาพแวดล้อม ประสบการณ์และสิ่งกระตุ้น การจัดการเรียนรู้จึงต้องใช้วิธีการที่หลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน

สรุปได้ว่า หลักการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning เป็นกระบวนการเรียนรู้โดยใช้สมองในการจัดการเรียนรู้ การที่ผู้เรียนจะเรียนได้ดีหรือมีปฏิสัมพันธ์ร่วมด้วยนั้นต้องมียุทธศาสตร์การทำงานของสมอง เพราะสมองของแต่ละคนนั้นมีความแตกต่างกัน การจัดการเรียนรู้จึงต้องอาศัยด้วยวิธีการที่ทำให้สมองสนใจ ดึงตัว จะทำให้การจัดการเรียนสอนได้ประสิทธิภาพที่ดี

2.5.3 ขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning

Jensen (2000) ได้เสนอขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ซึ่งมีทั้งหมด 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1) ขั้นการเตรียมสมอง (Preparation) เป็นการเตรียมสมองสำหรับการเชื่อมโยงการเรียนรู้ ด้วยการอภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนเคยได้เรียนรู้มาแล้ว และสอบถามถึงความต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับอะไรในหัวข้อนั้นอีกบ้าง

2) ขั้นให้ความรู้ใหม่ (Acquisition) เป็นการเตรียมสมองเพื่อซึมซับข้อมูลใหม่ สมองจะเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลความรู้เพิ่มเติมกับข้อมูลใหม่ตามความเป็นจริงอย่างสร้างสรรค์

3) ขั้นทำความเข้าใจอย่างละเอียด (Elaboration) ผู้เรียนจะเรียนรู้โดยใช้ข้อมูล และข้อคิดเห็นเพื่อสนับสนุนเชื่อมโยงการเรียนรู้และตรวจสอบแก้ไขข้อมูลที่ผิดพลาด

4) ขั้นจดจำ (Memory Formation) สมองจะทำหน้าที่ดึงข้อมูลจากการเรียนรู้ รวมทั้งอารมณ์และสภาพทางร่างกายของผู้เรียนในเวลานั้นมาใช้แบบไม่รู้ตัวโดยอัตโนมัติ

5) ขั้นบูรณาการความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ (Functional Integration) คือ ผู้เรียนจะทำการนำข้อมูลเดิมที่มีอยู่แล้วมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่อย่างเหมาะสม

พรพิไล เลิศวิชา (2558) กล่าวว่า กระบวนการเรียนรู้ของสมองนั้น ไม่ได้เริ่มต้นจากความว่างเปล่า แต่ความรู้เดิมอาจมีอยู่แบบกระจัดกระจาย มีน้อยหรือมาก รวมทั้งอาจมีผิดหรือถูก เราเรียกสิ่งเหล่านี้ที่มีอยู่แล้วในสมองเดิมว่า แบบแผนความรู้เดิมในสมอง (Old schema) เพราะฉะนั้น การที่จะให้เด็กเรียนรู้เรื่อง ใด ๆ ก็ตาม สิ่งที่เราต้องทำก็คือ เข้าไปจัดระเบียบความรู้เดิมที่เด็กมีอยู่ เช่น ปรับเปลี่ยนความเข้าใจผิดให้ถูก หรือเพิ่มเติมให้เกิดความเข้าใจใหม่ให้ลึกซึ้งมากกว่าเดิม โดยเรียนรู้ว่าสมองคิดอะไรอยู่ก่อนการเรียนรู้ใหม่

ทั้งนี้ พรพิไล เลิศวิชา (2558) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สมองเป็นฐาน ทั้งหมด 6 ขั้นตอน คือ

1) การเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้ใหม่กับสิ่งที่รู้มาก่อนแล้ว หรือความรู้เบื้องต้นที่มีอยู่แล้วในสมองเป็นสิ่งสำคัญ

2) การศึกษา ทดลอง และการลงมือทำซ้ำ ๆ ทำให้สมองสร้างความคุ้นเคยกับความคิดรวบยอด การพัฒนาทักษะ และเกิดความรู้ใหม่ ๆ

3) การศึกษา ทดลองและลงมือทำซ้ำ ๆ ให้บ่อย และมากขึ้น จะทำให้สามารถเข้าใจความคิด ทักษะที่เกิดการเติบโต และความรู้ใหม่ๆ นั้นได้

4) การอ่านและการฟังเป็นกระบวนการที่จะทำให้เกิดความเข้าใจมากขึ้นและเป็นการเริ่มต้นสู่แนวคิดสร้างสรรค์

5) การผสมผสาน และประยุกต์ใช้ความคิด ทักษะและความรู้ในเรื่องต่าง ๆ ในชีวิต นำไปสู่การมีความคิดระดับสูงขึ้น และเกิดเป็นแนวความคิดสร้างสรรค์ใหม่ ๆ

6) การขัดเกลาและปรับปรุงผลงาน โดยเฉพาะจากคำวิจารณ์ของตนเองและผู้อื่น ช่วยให้สามารถควบคุม และเข้าใจแนวคิดรวบยอดได้อย่างดีเยี่ยม

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2550 อ้างถึงใน นิราศ จันทรจิตร, 2553, น. 339-341) จึงได้เสนอกรอบในการจัดกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ ดังนี้

- 1) ขั้นที่ครูดำเนินการวางแผนเตรียมความพร้อมในสิ่งที่จะเรียน และเนื้อหาในการสนทนามีความเชื่อมโยงไปสู่เรื่องที่จะเรียนได้
- 2) ขั้นที่ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปราย และทำการตกลงร่วมกันทำกิจกรรม และจะมีวิธีวัดและประเมินผลในทิศทางใด
- 3) ขั้นเสนอความรู้ใหม่ เป็นรูปแบบการเชื่อมโยงประสบการณ์ต่าง ๆ มาหลอมรวมจนกลายเป็นความรู้ใหม่ ๆ สร้างความคิดรวบยอดให้แก่ นักเรียน จนเกิดเป็นประสบการณ์ใหม่ที่ได้จากความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่เรียน
- 4) ขั้นที่นักเรียนร่วมมือกันเรียนรู้ และสร้างผลงานจากการฝึกปฏิบัติจริง จากสภาพแวดล้อมแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ตลอดจนสำเร็จเป็นผลงานออกมา
- 5) ขั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นขั้นที่ตัวแทนแต่ละกลุ่มที่ได้จากกลุ่มเลือกได้ออกมานำเสนอแลกเปลี่ยนผลงานของตนเองร่วมกับเพื่อนร่วมห้อง
- 6) ขั้นที่ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปองค์ความรู้ที่ได้ นักเรียนแต่ละคนได้ปรับปรุงผลงานของตนเองให้ถูกต้อง
- 7) ขั้นที่ครูจัดทำข้อสอบมาให้นักเรียนทำเป็นรายบุคคล ส่งเป็นกลุ่มแล้วสลับกันตรวจ โดยทั้งหมดร่วมกันเฉลยคำตอบ แล้วสรุปผลการทดสอบ โดยที่กลุ่มที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดเป็นกลุ่มชนะเลิศ

ซึ่งการจัดกิจกรรมทั้ง 7 ขั้นตอนนี้ เป็นกิจกรรมผสมผสานระหว่างการใช้กระบวนการกลุ่ม แผนผังความคิด ใบงาน และเกม เป็นหลักการที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ลงมือทำเอง ได้ฝึกฝนซ้ำในเรื่องเดิม ๆ เพื่อเกิดการเรียนรู้และจดจำได้แม่นยำ จึงมีความสอดคล้องกับหลักการการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และหลักการเรียนของ BBL (Brain Based Learning) คือการเรียนรู้เรื่องเดิมโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ได้แม่นยำ และจำได้นาน

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning นั้น ประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอนสำคัญได้แก่ 1) ขั้นเตรียมพร้อม ด้วยการกระตุ้นให้ผู้เรียนตื่นตัว 2) ขั้นสอน โดยครูนำเสนอการเรียนการสอน 3) ขั้นฝึก โดยให้นักเรียนได้ทำการฝึกฝนความสามารถจากการเรียนการสอนที่ครูนำเสนอไป 4) ขั้นสรุป โดยที่ให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการสรุปผล หรือนำความรู้จากการปฏิบัติ

มาเสนอเพื่อนร่วมชั้น และ 5) ชั้นประยุกต์ใช้ ซึ่งนักเรียนสามารถนำความรู้ใหม่ ๆ ที่ได้รับมาใช้ในการทำกิจกรรมหรือนำเสนอต่อไป เพื่อพัฒนาความรู้เดิม

2.5.4 สื่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning

ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning เป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การจัดการเรียนรู้มีคุณภาพ ครูผู้สอนจะต้องเลือกใช้สื่อและนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องเหมาะสมกับสมองของนักเรียน

พรพิไล เลิศวิชา (2558) กล่าวว่า สื่อและกระบวนการที่มีผลต่อการกระตุ้นของสมอง (Resources & Innovation) ครูควรใช้สื่อที่มีความแปลกใหม่ น่าตื่นเต้น มีสีสัน และมีจำนวนเพียงพอสำหรับนักเรียนทุกคน ซึ่งเครื่องมือดังกล่าวจะช่วยในการเรียนรู้ และสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเกิดความสนใจในเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น

ลักษณะของสื่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักของการใช้สมองเป็นฐานที่ต้องคำนึงถึง

- 1) สื่อของจริงต่าง ๆ เป็นการเรียนรู้จากการสัมผัสผ่านการมองเห็นของนักเรียน เพื่อสร้างความเข้าใจ และเป็นรูปธรรม จับต้องได้จริง
- 2) เรียนรู้จากสถานที่และเหตุการณ์จริง เช่น ได้การทดลองสัมผัสพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ต่าง ๆ หรือการเข้าไปสำรวจจากสถานที่จริง ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น แต่ก่อนจะเข้ากระบวนการภาคสนามควรแนะให้นักเรียนรับทราบถึงความสำคัญ และแนวทางการเรียนรู้เบื้องต้น เพื่อให้เด็กนักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ถูกทาง ตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้สอนมากที่สุด
- 3) กระดานเคลื่อนที่ ครูผู้สอนอาจใช้กระดานเคลื่อนที่เพื่อนำเสนอความรู้ต่าง ๆ เพื่อสร้างความแตกต่าง ความแปลกใหม่ในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน และช่วยให้ง่ายต่อการจดจำ
- 4) บัตรคำ บัตรตัวเลข ชาร์ต เป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีความสำคัญมากต่อการทำกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ข้อมูลที่ครูผู้สอนเพิ่มเติมให้ เด็กนักเรียนเกิดการจดประกายความคิด ไตร่ตรอง เกิดเป็นภาพจริงขึ้นบนบอร์ด

สรุปได้ว่า สื่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการใช้สมองเป็นฐาน ควรเป็นสื่อที่มีความแตกต่างใหม่ ดึงดูดใจ มีสีสันสะดุดตา และมีความเพียงพอต่อจำนวนผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนต้องสามารถจับต้อง

ได้และควรใช้สื่อของจริง สถานการณ์จริง เพื่อให้ผู้เรียนมองเห็นได้ด้วยการมอง และควรมีการเคลื่อนที่ได้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.5.5 การวัดและประเมินผลการจัดเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning

หลังจากที่ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เพื่อจะได้ทราบผลว่าการจัดเรียนรู้มีประสิทธิภาพเพียงใด เพื่อจะนำไปพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป มีนักวิชาการได้เสนอแนวคิดในการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

Jensen (2000) กล่าวว่า แนวคิดสำหรับการประเมินสภาพจริงในการเรียนรู้ การประเมินผลความเข้าใจของนักเรียนจะต้องประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนโดยวัดนักเรียนในภาวะที่นักเรียนไม่เกิดความตึงเครียด ในการวัดและประเมินการเรียนรู้ความเข้าใจความสำคัญกับการตอบสนองทางด้านอารมณ์ความรู้สึกต่อสิ่งเร้า เช่น นักเรียนให้ความสนใจกับการนำเข้าสู่บทเรียน ควรมีการประเมินตนเอง

อัครภูมิ วงศ์โสธร และพรพิไล เลิศวิชา (2550) กล่าวถึงการวัดและประเมินผลไว้ว่า ในการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยสนใจหลักการเรียนรู้ของสมองเป็นฐาน (BBL) เห็นว่า การทดสอบเป็นส่วนหนึ่งของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เท่านั้น โดยทางโรงเรียนควรจะต้องยึดถือหลักการสำคัญในการประเมินผลดังนี้

1) การเรียน การสอนและการวัดประเมินผลเป็นกระบวนการเดียวกัน ผู้สอนจะทำการประเมินไปพร้อมๆ กับการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจการเรียนการสอนในทิศทางเดียวกัน

2) มีการตรวจสอบ ขั้นตอนที่ใช้กันสามารถกระตุ้นการเรียนรู้ และพัฒนาการทำงานของสมองได้เต็มที่หรือไม่ ซึ่งขั้นตอนการประเมินนั้นเพื่อควบคุมการใช้เครื่องมือตามข้อเสนอในหลักสูตรหรือตามแนวทางเพิ่มเติมที่ครูคิดขึ้นมาใช้

3) การวัดและประเมินด้วยวิธีการหลากหลายและต่อเนื่องตามสภาพจริง ซึ่งการประเมินในลักษณะนี้ต้องอาศัยความใส่ใจในการเก็บข้อมูล แฟ้มสะสมผลงานของเด็กเป็นรายบุคคล ควรสร้างแบบประเมินชนิดนี้ขึ้นเพื่อความสะดวกของครูในการจดบันทึกและรวบรวมผลงานของเด็ก วิธีการนี้จะสะท้อนความเป็นตัวตน และความรู้ความสามารถของตัวบุคคลได้อย่างชัดเจน

ขั้นตอนและแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการประเมิน

- 1) สังเกตและจดบันทึกการตอบรับของนักเรียนทางด้านการเรียนรู้ในทุกรูปแบบ
- 2) การนัดคุยปากเปล่าต่อหน้า
- 3) ตรวจสอบจากผลงาน โครงงาน รายงานของนักเรียนรายบุคคล
- 4) การพูดคุยแบบเชิงกลุ่ม
- 5) การวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติ (Practical Assessment)
- 6) การวัดและประเมินผลความสามารถ (Performance Assessment)
- 7) การประเมินตนเอง ประเมินเพื่อน ประเมินกลุ่ม
- 8) การประเมินโดยแบบทดสอบ

หลักสูตรการเรียนรู้แบบ BBL ของสถาบันวิทยาการการเรียนรู้ (2550) เป็นการวัดผลของการเรียนรู้โดยเน้นใช้วิธีการสังเกตพฤติกรรมต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งถือเป็นวิธีการประเมินวิธีหนึ่งของการประเมินตามสภาพจริง

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning (BBL) นั้นเกิดจากการวัดและประเมินผลโดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติซ้ำ ๆ แต่มีความหลากหลายตามสภาพจริง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้มีพัฒนาการทางการเรียนรู้ และเป็นข้อมูลสำคัญให้ครูผู้สอนนำมาปรับปรุง พัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning (BBL) เพื่อให้การจัดการเรียนรู้เกิดคุณภาพ และผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนรู้ได้ตามธรรมชาติอย่างเต็มประสิทธิภาพ

2.6 เทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share)

2.6.1 ความหมายของเทคนิค Think-Pair-Share

เทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) เป็นเทคนิคหนึ่งของการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ซึ่งพัฒนาขึ้นในปีคริสต์ศักราช 1981 โดย ศาสตราจารย์แฟรงค์ ลีแมน (Lyman Frank) จาก มหาวิทยาลัยแมริแลนด์ (University of Maryland) ในเมืองคอลเลจพาร์ก รัฐแมริแลนด์ สหรัฐอเมริกา ได้รับการยอมรับจากนักวิชาการหลายคนในด้านการศึกษาดังแต่นั้นเป็นต้นมา เทคนิคเพื่อนคู่คิด เป็นเทคนิคที่ออกแบบมาเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แบ่งปันและหารือเกี่ยวกับปัญหา หัวข้อ หรือ แนวคิดในเรื่องต่างๆ เป็นเทคนิคที่ง่ายต่อการนำมาใช้เนื่องจากถูก

ออกแบบมาเพื่อให้เข้ากับธรรมชาติการเรียนรู้ของผู้เรียน เทคนิคนี้สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่กำหนด เพราะมีการกรองข้อมูลเป็นระดับชั้น หาข้อสรุปเป็นขั้นตอน และที่สำคัญยังส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึก ทำงานเป็นกลุ่มและได้สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนร่วมชั้นอีกด้วย (Mazur, 1997, p. 26)

มีนักวิชาการหลายท่าน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ได้ให้ความหมายของเทคนิค Think-Pair-Share ไว้ดังนี้

Lyman (1987, p. 1) ได้ให้ความหมายเทคนิคเพื่อนคู่คิดไว้ว่า เป็นเทคนิคที่ใช้การอภิปรายเชิงร่วมมือ เพื่อให้กลุ่มนักเรียนได้ใช้เวลาคิด วิเคราะห์ และกำหนดแนวทางแก้ปัญหาร่วมกันหน้าชั้นเรียนจากการแบ่งปันความคิดของแต่ละคน

McTighe and Lyman (1988, p. 84) ได้ให้ความหมายเทคนิคเพื่อนคู่คิดไว้คือ กระบวนการอภิปรายหลายชั้น ซึ่งเกิดจากการรับฟัง และนำเสนอ จากนั้นใช้เวลาในการคิดวิเคราะห์เป็นรายบุคคล แล้วแลกเปลี่ยนแนวความคิดกันเป็นคู่ ๆ และท้ายสุดของกิจกรรมคือการร่วมกันอภิปรายในหัวข้อที่ได้รับมอบหมาย เพื่อหาจุดเป้าหมายที่เหมาะสมร่วมกัน

King (1993, p. 12) ได้ให้ความหมายเทคนิคเพื่อนคู่คิดไว้ว่า เทคนิคเพื่อนคู่คิด คือ เทคนิคที่ฝึกให้นักเรียนได้แสดงแนวคิดเป็นรายบุคคลเกี่ยวกับคำถามที่ผู้สอนกำหนดขึ้นมาในขณะนั้น จากนั้นทำการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ในรูปแบบการจับคู่กับเพื่อนร่วมห้องเพื่อแบ่งปันความคิด และร่วมกันนำเสนอแนวความคิดที่ได้ให้เพื่อนร่วมห้องเป็นลำดับต่อไป

ลักษณะ สิริวัฒน์ (2557, น. 193) อธิบายเทคนิคเพื่อนคู่คิดว่า เป็นเทคนิคที่ครูผู้สอนใช้ควบคู่กับการเรียนการสอนรูปแบบอื่น ซึ่งเป็นเทคนิคที่ผู้สอนตั้งคำถามหรือกำหนดปัญหาให้แก่ผู้เรียน และให้ผู้เรียนแต่ละคนคิดหาคำตอบ หลังจากนั้นจับคู่กับเพื่อนเพื่อหารือ ปรีกษา เมื่อมั่นใจว่าได้คำตอบที่เหมาะสมก็ดำเนินการนำเสนอผลลัพธ์ที่ได้ เพื่อแลกเปลี่ยนแนวคิดร่วมกับเพื่อนร่วมห้องต่อไป

สรุปได้ว่าเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pairs-Share) เป็นขั้นตอนการเรียนรู้แบบคิด วิเคราะห์ หลายขั้นตอน คือ คิดด้วยตนเอง คิดเป็นคู่ และคิดเป็นกลุ่มขนาดใหญ่ โดยคำตอบที่ได้จะผ่านการ

นำเสนอหลายชั้น จนได้คำตอบที่เกิดจากการร่วมมือ ร่วมใจกันวิเคราะห์ร่วมกันทั้งห้องเรียนเป็นลำดับสุดท้าย

2.6.2 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมเทคนิค Think-Pair-Share

ขั้นตอนของการจัดกิจกรรมเทคนิค Think-Pair-Share มี 3 ขั้นตอนหลัก แต่วิธีการในแต่ละขั้นตอนจะมีการประยุกต์ให้แตกต่างกันไปตามสภาพและบริบทของผู้เรียนที่ผู้สอนต้องนำไปใช้ด้วย ดังนี้

Lyman (1981, as cited in Fauziyati & Istianah, 2013, p. 42) หารายละเอียดของ 3 ขั้นตอนไว้ดังนี้

1) ขั้นตอนแรก คือ การคิด (Think) ครูให้เวลานักเรียนสำหรับคิด (Time to think) กับคำถามหรือสถานการณ์ที่กำหนดให้ โดยนักเรียนต้องอาศัยองค์ความรู้เดิมของตนเองและทักษะในการสืบค้นข้อมูลเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์หาคำตอบหรือทางออกที่เหมาะสมที่สุด

2) ขั้นตอนที่สอง คือ การจับคู่ (Pair) หลังจากที่นักเรียนได้มีเวลาคิดและหาคำตอบให้ ตัวเองแล้ว ครูก็ให้นักเรียนจับคู่และพูดคุยหรือเกี่ยวกับคำตอบของตัวเองและคำตอบของกลุ่มตัวเอง เพื่อให้คำตอบของทั้งคู่มีความเป็นเอกภาพมากขึ้น ก่อนที่จะนำเสนอในชั้นเรียน

3) ขั้นตอนสุดท้าย คือ การแบ่งปัน (Share) นักเรียนนำเสนอหน้าชั้นเรียนโดยมีครูและเพื่อนร่วมห้องอภิปรายการนำเสนอของนักเรียน และแนะนำวิธีแก้ปัญหาโดยการแสดงความคิดเห็นร่วมมือกันในชั้นเรียนทั้งชั้น

มนต์ชัย เทียนทอง (2551, น. 99) ได้สังเคราะห์ขั้นตอนของเทคนิคเพื่อนคู่คิดไว้ 3 ขั้น ดังนี้

1) Think เป็นขั้นตอนที่จะกระตุ้นผู้เรียนได้วิเคราะห์ถึงปัญหาต่าง ๆ การเกริ่นนำเนื้อหาที่มีประโยชน์ต่อการเรียน รวมไปถึงการแนะแนวทางในการศึกษาในขั้นต่อไป ซึ่งในขั้นนี้จะต้องดำเนินการพร้อมกันทั้งชั้น เพื่อให้ผู้เรียนทั้งหมดได้รับสาร ประสาน รวบรวมจนเป็นความคิดร่วมในทิศทางเดียวกัน

2) Pair เป็นกระบวนการที่กำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันเป็นคู่ โดยให้แต่ละกลุ่มร่วมกันเรียนรู้ แลกเปลี่ยนแนวคิด และร่วมทำกิจกรรม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายสำเร็จไปได้ด้วยดี และสามารถค้นหาคำตอบที่ต้องการได้ การเรียนรู้ในขั้นตอนนี้มีความเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของผู้เรียน 4 ขั้นตอนย่อยๆ ดังนี้

- 2.1) ขั้นตอนการนำเข้าสู่บทเรียน
 - 2.2) ขั้นตอนการศึกษาเนื้อหาบทเรียน โดยใช้บทเรียนจากระบบคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้น หรือใบความรู้
 - 2.3) ขั้นตอนทดสอบความสำเร็จในการเรียนรู้
 - 2.4) ขั้นตอนการประเมินผลความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน
- 3) Share เป็นกระบวนการสุดท้ายหลังจากเรียนรู้เนื้อหาเรียบร้อยแล้ว จะทำการหาข้อสรุปร่วมกันอีกครั้งผ่านการอภิปรายร่วมกันกับเพื่อนในชั้นเรียน

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยกลยุทธ์เพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน คือ 1) การคิด คือการนำคำตอบไปอภิปรายกับเพื่อนเป็นคู่ 2) เป็นคู่ คือช่วยกันแบ่งปันความคิดในประเด็นของปัญหาเพื่อหาข้อสรุป และ 3) การนำเสนอ คือการอภิปรายเพื่อหาข้อสรุปเสนอหน้าชั้นเรียน

2.6.3 ประโยชน์ของการจัดกิจกรรมเทคนิค Think-Pair-Share

เทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think-Pair-Share) เป็นการเรียนรู้ที่มีประโยชน์ และใช้ได้กับทุกระดับชั้น เป็นเทคนิคที่มีประสิทธิภาพในการช่วยให้ผู้เรียนฝึกการคิดวิเคราะห์ขั้นสูง รวมทั้งช่วยให้นักเรียนมีโอกาสดูแลการติดต่อ เจรจาให้แนวคิดร่วมกันระหว่างตัวเองกับเพื่อนและครู

Lyman (1987, p. 4) ได้กล่าวไว้ว่า เทคนิคเพื่อนคู่คิดเป็นหนึ่งในการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีข้อดีหลายประการ คือ

- 1) เทคนิคเพื่อนคู่คิดทำได้อย่างรวดเร็วและใช้เวลาเตรียมไม่มากนัก
- 2) เทคนิคเพื่อนคู่คิดทำให้การอภิปรายในชั้นเรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเนื่องจากนักเรียนได้ฝึกคิดด้วยตนเองก่อนที่จะแบ่งปันกับเพื่อนและชั้นเรียนทั้งหมด
- 3) นักเรียนมีโอกาสดูแลการเรียนรู้ทักษะการคิดในระดับที่สูงขึ้นจากเพื่อนของตนเองและได้รับความมั่นใจในตนเองมากขึ้นเมื่อออกไปรายงานความคิดเห็นยังชั้นเรียนทั้งหมด
- 4) ขั้นตอน “จับคู่” จะช่วยให้มั่นใจก่อนออกไปแบ่งปันในระดับกลุ่มใหญ่
- 5) นักเรียนทุกคนมีโอกาสดูแลทุกคน
- 6) นักเรียนและครูมีโอกาสนำการอภิปรายกลุ่ม
- 7) เทคนิคเพื่อนคู่คิดใช้กับทุกระดับชั้นเรียนและขนาดของชั้นเรียน

สมบัติ การจรรักษ์พงศ์ (2547, น. 12) ได้สรุปประโยชน์ของเทคนิคเพื่อนคู่คิด ดังนี้

- 1) ทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการคิด และเกิดความรู้ ความเข้าใจในทักษะการสื่อสารระหว่างคู่สนทนาของตนเอง
- 2) เป็นการฝึกให้นักเรียนกล้านำเสนอความคิดเห็นของตนเองสู่สาธารณะ
- 3) เป็นการช่วยให้นักเรียนแต่ละคู่มีความสนิทสนมกันมากขึ้น
- 4) เป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนในห้อง ในการช่วยกันเรียนต่อไป

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของการจัดกิจกรรมกลยุทธ์ Think-Pair-Share นั้นทำให้ผู้เรียนได้แบ่งปันความรู้ของตนเองร่วมกับผู้อื่น และช่วยพัฒนาในทักษะการคิดต่อ เจริญอีกด้วย สามารถนำไปใช้ในแผนการเรียนรู้ได้ทุกวิชาและบูรณาการร่วมกับเทคนิคอื่นๆได้ด้วย

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share จะสามารถทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพการทำงานของสมองพร้อมกับบูรณาการรูปแบบ Think-Pair-Share ช่วยให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือและแบ่งปันความรู้ซึ่งกันและกันจากการทำกิจกรรมได้

2.7 ความคิดเห็น

2.7.1 ความหมายของความคิดเห็น

พจนานุกรมทางสังคมวิทยาฉบับราชบัณฑิตสถาน ได้นิยามความหมายของคำว่า ความคิดเห็นไว้ดังนี้ เป็นข้อพิจารณาว่าเป็นจริง ถึงแม้ว่าจะไม่ได้รับการพิสูจน์จากหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษรได้เสมอ (สมศักดิ์ เจริญผล, 2542, น. 12)

สิริพร บุญนันทน์ (2539, น. 7) ได้ให้นิยามคำว่าความคิดเห็นไว้ดังนี้ เป็นการนำเสนอความรู้สึกล้วนด้วยคำ (Verbal Expression) ในด้านมุมมองความคิด ความเชื่อหรือค่านิยม

กฤษฎี มหาวิรุฬห์ (2531 อ้างถึงใน รัฐกานต์ สุขสว่าง, 2538, น. 7) ได้ให้นิยามถึงความคิดเห็น เป็นการนำเสนอความรู้สึกล้วนต่อเหตุการณ์หนึ่ง ๆ โดยที่ไม่สามารถวัดได้บนพื้นฐานของ

ความชัดเจนหรือพิสูจน์ได้ว่าเป็นจริง แต่ขึ้นอยู่กับจิตใจบุคคล จะแสดงออกโดยมีข้ออ้าง หรือการแสดงเหตุผลสนับสนุน หรือปกป้องความคิดนั้น ความคิดเห็นบางอย่างเป็น ผลของการแปลความหมายของข้อเท็จจริงซึ่งขึ้นอยู่กับคุณสมบัติประจำตัวของแต่ละบุคคล เช่น พื้นความรู้ ประสบการณ์ในการทำงาน สภาพแวดล้อม และมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบที่สำคัญ ซึ่งการแสดงความคิดเห็นนี้อาจจะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากผู้อื่นก็ได้

สรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกล่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด และเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติ แต่มีความแตกต่างตรงที่ลักษณะความคิดเห็นนั้นจะไม่ลึกซึ้ง แต่ทัศนคตินั้นเป็นความพร้อมทางจิตใจที่มีผลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ทั้งคำพูดและการกระทำ

2.7.2 วิธีวัดความคิดเห็นด้วยการสัมภาษณ์

2.7.2.1 ความหมายของการสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์ เป็น การสนทนากันอย่างมีวัตถุประสงค์ ระหว่างคู่สนทนาโดยมีเป้าหมายเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ต้องการ ที่ตรง และเพื่อบรรลุตามวัตถุประสงค์อย่างสมบูรณ์

นงลักษณ์ วิรัชชัย (2543, น. 70) การสัมภาษณ์ เป็นการสนทนาอย่างมีจุดหมายระหว่างคู่สนทนา ในการให้ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย และข้อมูลจากสภาพแวดล้อมที่ได้จากการสังเกตนำไปสู่ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ เพื่อหาข้อสรุปผลการวิจัย อาทิ กิริยา การพูด ลักษณะนิสัย เจตคติ ปฏิภาณไหวพริบในการให้คำตอบ

2.7.2.2 ประเภทของการสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์ โดยทั่วไปแบ่งลักษณะคำถาม ออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

(1) แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) เป็นวิธีการสัมภาษณ์ที่มีการระบุคำถามไว้แน่นอนแล้ว ผู้ถูกสัมภาษณ์แต่ละคนจะถูกถามด้วยคำถามเหมือนกันหมดทุกคน คำถามอาจเป็นได้ทั้งคำถามปลายเปิดหรือปลายปิด คำถามปลายปิดอาจมีความยุ่งยากในการสร้างคำถามและการสัมภาษณ์ เพราะต้องอ่านคำตอบทั้งหมดให้ผู้ถูกสัมภาษณ์เลือกตอบ แต่จะสะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูล

(2) แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Interview) เป็นวิธีการสัมภาษณ์ที่ไม่มีการระบุคำถามตายตัว ไม่มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอน มีความยืดหยุ่น แต่ต้องอยู่ในกรอบวัตถุประสงค์ของความต้องการข้อมูล การสัมภาษณ์ แบบนี้ผู้สัมภาษณ์ต้องได้รับการฝึกฝนเป็นอย่างดี เพื่อที่จะสามารถให้ข้อมูลที่ครบถ้วนตามที่ต้องการ การวิเคราะห์ข้อมูลที่ไ้จากการสัมภาษณ์แบบนี้จะค่อนข้างยุ่งยากเนื่องจากข้อมูลที่ไ้จะมีความหลากหลายกระจัดกระจาย การสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างแบ่งออกเป็น 3 วิธี คือ

(2.1) แบบไม่จำกัดคำตอบ (Non-directive Interview) เป็นวิธีการสัมภาษณ์ที่ผู้สัมภาษณ์พยายามจะให้ข้อมูลและกระตุ้นผู้ถูกสัมภาษณ์ เพื่อให้ผู้ถูกสัมภาษณ์สามารถบรรยายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ อย่างอิสระตามความพอใจ

(2.2) แบบมีจุดสนใจเฉพาะ (Focused Interview) เป็นวิธีการสัมภาษณ์ที่ผู้สัมภาษณ์ให้ความสำคัญ และพุ่งประเด็นไปที่เรื่องใดเรื่องหนึ่งอยู่ จึงพยายามที่จะใช้วิธีต่าง ๆ ในการชักจูงให้ผู้ถูกสัมภาษณ์แสดงความคิดเห็นออกมาอย่างอิสระในเรื่องนั้น ๆ

(2.3) แบบหยั่งลึก (In-depth Interview) เป็นวิธีการพูดคุยโดยที่ผู้ถามต้องการข้อมูลเกี่ยวกับข้อเท็จจริงพร้อมเหตุผลจากผู้ถูกถามให้ได้มากที่สุด

2.7.2.3 ขั้นตอนการสัมภาษณ์

ขั้นตอนในการสนทนาเชิงสอบถาม มีดังนี้

(1) ระบุวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ โดยศึกษาจากวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบหัวข้อสัมภาษณ์และวิธีการสัมภาษณ์

(2) กำหนดกลุ่มตัวอย่าง และเลือกผู้ที่จะเป็นผู้ถูกสัมภาษณ์โดยศึกษาจากประวัติภูมิหลัง หน้าที่การงาน ประสบการณ์ และที่สำคัญต้องพิจารณาว่า สถานะของผู้ที่ถูกสัมภาษณ์สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาที่ต้องการทราบหรือไม่ อย่างไร

(3) ติดต่อนัดหมายเวลา และสถานที่กับผู้ถูกสัมภาษณ์ และยืนยันการนัดหมายอีกครั้ง เมื่อใกล้เวลานัดหมายเพื่อป้องกันความผิดพลาด

2.7.2.4 หลักในการสร้างแบบสัมภาษณ์

ในการสร้างแบบสัมภาษณ์นั้นได้ถูกสร้างขึ้นจากกรอบแนวคิดทฤษฎีของตัวแปรที่ผู้วิจัยทำการทดลอง ศึกษา ซึ่งรูปแบบการสร้างแบบสัมภาษณ์มีหลักดังนี้

- (1) เรียนรู้แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในการสัมภาษณ์ให้เหมาะสม โดยคำนึงถึงประเด็นความเกี่ยวข้องของเนื้อหาในเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- (2) จำกัดความหมายของพฤติกรรมที่จะได้รับการสัมภาษณ์ โดยแบ่งแยกเป็นหัวข้อรายละเอียดเป็นคำถามที่จะใช้สัมภาษณ์ได้
- (3) ร่างข้อคำถามที่จะสัมภาษณ์ ถ้าเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างให้เรียงลำดับคำถามให้เกิดความราบรื่น
- (4) ตรวจสอบแบบสัมภาษณ์ด้านความเที่ยงตรงด้วยตนเองและผู้เชี่ยวชาญ และนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข
- (5) ทดลองใช้แบบสัมภาษณ์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น นำแบบสัมภาษณ์ไปทดลองใช้กับบุคคลที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างหรือกลุ่มที่จะนำแบบสัมภาษณ์ไปใช้จริง และนำผลที่ได้มาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น
- (6) นำผลจากการคำนวณมาหาข้อผิดพลาดเพื่อทำการแก้ไข และประยุกต์ใช้คำถามให้เหมาะสม หลังจากนั้นตีพิมพ์แบบสัมภาษณ์ฉบับจริง แล้วจึงนำไปรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยต้องการใช้ เพื่อสรุปผลการวิจัย

สรุปได้ว่า รูปแบบในการออกแบบแบบสัมภาษณ์ที่นิยมใช้มีทั้งหมด 2 รูปแบบ ดังนี้

- 1) แบบมีโครงสร้าง คือ แบบที่มีคำถามเป็นแนวในการสนทนาร่วมกับผู้ที่ถูกสัมภาษณ์ ลักษณะการจัดรูปแบบมีความใกล้เคียงกับแบบสอบถาม
- 2) แบบไม่มีโครงสร้าง คือ แบบที่ไม่มีการเตรียมคำถามชัดเจน หรือไม่ได้มีการนัดหมายเวลาในการสัมภาษณ์ล่วงหน้า แต่ใช้สถานการณ์จากเหตุการณ์ปัจจุบันเป็นตัวตัดสินใจ ซึ่งโดยส่วนมากรูปแบบนี้มักใช้สำหรับการสำรวจเพื่อวัดข้อคิดเห็น ความเชื่อ ความรู้สึกจากส่วนลึกของผู้ที่ถูกสัมภาษณ์ แต่ค่อนข้างใช้ระยะเวลาในการสัมภาษณ์นาน

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.8.1 งานวิจัยภายในประเทศ

วิชณี ศรีโชติ (2563) ได้ทำการศึกษา การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีนและการคิดวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิคการจำและการเสริมแรง สำหรับนักเรียนชั้น ม. 1 พบว่า กลุ่มผู้เรียนที่ได้ร่วมทำกิจกรรมด้วยเทคนิคดังกล่าวมีคะแนนวัดผลเฉลี่ยในด้านการอ่าน คิด และวิเคราะห์

ภาษาจีนที่สูงกว่ากลุ่มผู้เรียนที่ได้เรียนในชั้นเรียนปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ และผลความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนั้นอยู่ระดับมากที่สุด

ชมกร มาบัว (2562) ได้ทำการศึกษา ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาจีนของ นักเรียนชั้น ม. 1 ด้วยเกมทางภาษา พบว่า 1) ความสามารถในการฟังภาษาจีนหลังการจัดกิจกรรม ด้วยเกมทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีระดับสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 65 อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 2) ความสามารถในการพูดภาษาจีนหลังการจัดกิจกรรมด้วยเกมทางภาษามีเกณฑ์สูงกว่า ร้อยละ 65 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 3) เจตคติของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมด้วยเกมทางภาษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมาก

ดารุณี บุญครอง (2561) ได้ทำการวิจัย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาจีน (การจำ คำศัพท์และการออกเสียง) โดยการเปรียบเทียบระหว่างการสอนภาคปกติกับการสอนแบบการ เรียนรู้เชิงรุกโดยใช้เกม สรุปได้ว่า กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่คือ เพศหญิง 30 คน คิดเป็น 88.23% เพศ ชาย 4 คน คิดเป็น 11.76% ซึ่งจากการเทียบค่าผลลัพธ์ที่ได้พบว่า กลุ่มนักเรียนที่ได้เรียนรู้แบบเชิง รุกมีผลลัพธ์ที่สูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่ศึกษาแบบภาคปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยที่มีผลลัพธ์ สรุปความพึงพอใจของนักเรียนจากการศึกษาด้วยการเรียนรู้เชิงรุกโดยรวมอยู่ในระดับความพึง พอใจมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ยโดยรวมคือ 4.65

พิสมร ชูอม (2561) ได้ทำการศึกษา การพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ตอนปลาย (ป.4) ด้วยการใช้รูปแบบ Think-Pair-Share ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการพูดของนักเรียน ชั้นป. 4 หลังจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ Think-Pair-Share มีผลลัพธ์คะแนน โดยเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการ จัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเมื่อสำรวจแนวข้อคิดเห็นของนักเรียนชั้นดังกล่าวพบว่า มีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกลยุทธ์นี้ในระดับมาก

เลี้ยวหมื่น หลี (2560) ได้ทำการศึกษา การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ทักษะการสื่อสาร ภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นประถมตอนปลาย (ป.5) โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมาพบว่า ทักษะการสื่อสารภาษาจีนเป็นแผนการเรียนรู้ที่เพิ่มขึ้นใหม่จากการพัฒนาของ รายวิชา จ15201 โดยหลักสูตรดังกล่าวมีองค์ประกอบดังนี้ 1) ชื่อ และเวลาเข้าเรียน/ชั่วโมง 2) วัตถุประสงค์การเรียนรู้จากผลลัพธ์ที่ได้ เน้นหาสำคัญ และทักษะที่ได้รับของผู้เรียน 3) ผลงานการ นำเสนอ วัดประเมินผล และ 4) กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาจีน โดยมีค่าดัชนี ความ

สอดคล้อง 1.00 ทุกข้อ ส่วนความเหมาะสมและความสอดคล้องของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.47, S.D.= 0.46) ผลการใช้หน่วยการเรียนรู้ ทักษะการสื่อสารภาษาจีน พบว่า โดยภาพรวมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนหน่วยการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียน และหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนรายด้าน พบว่า ทักษะการฟัง การพูด และการอ่าน หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนทักษะ ด้านการเขียน หลังเรียนไม่สูงกว่าก่อนเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหน่วยการเรียนรู้ อยู่ในระดับพึงพอใจมาก

อดิเรก นวลศรี (2557) ได้ทำการศึกษา การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง TPR ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดคูยาง สำนักงานพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 พบว่า ทักษะการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อจำแนกรายทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน พบว่า ทุกทักษะมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อกระบวนการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ด้วยวิธีตอบสนองด้วยท่าทาง TPR โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ปวีณา บุตรวงศ์ (2557) ได้ทำการศึกษา ผลการเรียนรู้และความคงทนการจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กลยุทธ์ลิ้นจี่ร่วมกับรูปแบบ Think-Pair-Share ผลการศึกษามีรายละเอียดดังนี้ 1) ประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้ด้วยกลยุทธ์ดังกล่าวได้ผลลัพท์ที่สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80.20/80.44 2) นักเรียนได้รับคะแนนทักษะด้านคำศัพท์สูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้กลยุทธ์ดังกล่าว 3) กลุ่มผู้เรียนหลังจากเรียนด้วยกลยุทธ์ดังกล่าวเป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์แล้วได้รับผลคะแนนทดสอบสูงกว่าทดสอบหลังเรียนเสร็จทันที 4) นักเรียนมีความพึงพอใจหลังจากทำกิจกรรมด้วยกลยุทธ์ดังกล่าวผลลัพท์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68

ประนัดดา อรุณในเมือง (2553) ได้ทำการศึกษา ความสามารถในการรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น (ป. 3) ระหว่างกลุ่มที่ได้รับแผนการเรียนรู้ด้วยวิธี Brain-Based learning ร่วมกับแนวการสอนแบบเทคนิค CIRC และกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยแผนทั่วไป ซึ่งเมื่อทำการศึกษาเปรียบเทียบพบว่า กลุ่มที่ได้รับรูปแบบการสอนแบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนที่ไม่เหมือนกับกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยแผนทั่วไป ซึ่งกลุ่มที่รับการสอนโดยใช้ Brain-Based learning (BBL) นั้น มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

อรรวรรณ บุญสมปาน (2551) ได้ทำการศึกษา กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning เพื่อส่งเสริม และพัฒนาทักษะด้านคำศัพท์และการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป. 3) พบว่า 1) กลุ่มผู้เรียนภายหลังการใช้กิจกรรมด้วยกลยุทธ์ดังกล่าวมีพื้นฐานด้านคำศัพท์อยู่ในระดับดีมาก 2) ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากร่วมทำกิจกรรมแบบใช้ Brain-Based learning อยู่ในระดับดี

2.8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Ma (2015) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการใช้เกมในการสอนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศ โดยวิจัยแบบสอบถาม พบว่ากิจกรรมการเล่นเกมนำมาซึ่งการกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนภาษาจีนในชั้นเรียน เพิ่มความรู้ภาษาจีนในทักษะการอ่านและการฟัง นอกจากนี้ยังสามารถให้บรรยากาศในชั้นเรียนผ่อนคลาย ส่งเสริมประสิทธิภาพการสอนของผู้สอนและเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ภาษาจีนให้แก่ นักเรียน

Duman (2010) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ผลของการเรียนรู้โดยใช้สมองต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่าแนวทาง BBL ที่ใช้ใน กลุ่มทดลองมีประสิทธิภาพในการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมากกว่าวิธีการแบบเดิมที่ใช้ ในกลุ่มควบคุม อย่างไรก็ตามไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างระดับผลสัมฤทธิ์ของ นักเรียนกลุ่มทดลองที่มีรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

Hoge (2003) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการรวบรวมผลของการเรียนรู้ตามแนวการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based Learning และการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน การเรียนรู้ตามแนวคิดพัฒนาการและการเรียนรู้ของสมองนั้น เป็นกระบวนการให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ที่ดีที่สุด หากได้รับแผนการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพย่อมส่งผลให้สมองของผู้เรียนสามารถทำงานได้ดี ซึ่งแผนการสอนที่พบเห็นอยู่บ่อยครั้ง คือ การทำกิจกรรมร่วมกับผู้เรียนด้วยการท่องจำ จึงทำบ่อเกิดให้การทดลองวิจัยในชั้นเรียนเพื่อนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาของสมองและเพิ่มเติมทักษะการอ่านและเขียนได้ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้สอนระดับปฐมวัยสามารถนำกลยุทธ์ตามแบบแผนดังกล่าวมาใช้ในการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นให้อ่านออกเขียนได้ ใช้วิธีการวิจัยใน

โรงเรียนตำบลเล็ก ๆ ด้วยรูปแบบการสอนแบบสืบสวนด้วยการออกแบบเทคนิคการศึกษาเรียนรู้ธรรมชาติของสัตว์และพืช ปีการศึกษา 2544 -กุมภาพันธ์ 2545 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนทุกคนสามารถอ่านออกเขียนได้ ทำให้เห็นความสำคัญของสมองที่พัฒนาตามธรรมชาติทางการเรียนรู้ เทคนิคการเรียนรู้ โดยอาศัยแนวคิดพัฒนาการและการเรียนรู้ของสมองเป็นตัวช่วยส่งเสริมและพัฒนาการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาได้อย่างแน่นอน ดังนั้นครูและผู้บริหารควรร่วมมือจัดสภาพและฝึกหัดให้นักเรียนพัฒนาได้ดียิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share นั้นมีการพัฒนาหลาย ๆ ด้านทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน อีกทั้งเป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือและการทำงานร่วมกับสมองทำให้ผู้เรียนเกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยจึงมีความสนใจในเรื่องการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ในการเรียนภาษาจีนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ใน HSK ระดับ 2 ในประเทศไทย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเอกชนที่เน้นหลักสูตรภาษาจีน เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi Experiment Research) โดยผู้วิจัยได้กำหนดรูปแบบการดำเนินงานวิจัย ดังนี้

3.1 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย

3.1.1 กลุ่มเป้าหมาย โดยดำเนินการทดลองจัดการเรียนรู้กับนักเรียนทั้งชั้นเรียน ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป. 5) ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนเอกชนที่เน้นหลักสูตรภาษาจีน ในกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งหมด 32 คน

3.1.2 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการสัมภาษณ์ กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป. 5) ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนเอกชนที่เน้นหลักสูตรภาษาจีน ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 12 คน ซึ่งมีระดับผลการศึกษาอยู่ในกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน จำนวน 4 คนต่อกลุ่ม ซึ่งได้มาจากการแบ่งกลุ่มนักเรียนแบบผลคะแนนสอบหลังเรียน จำนวน 12 คน กลุ่ม ละ 4 คน โดยเรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อย

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีน จำนวน 4 แผน แผนละ 2 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที ใช้การจัดการเรียนรู้สัปดาห์ละ 2 คาบเรียน รวมจำนวน 4 สัปดาห์

3.2.2 แบบทดสอบวัดทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีน HSK ระดับ 2 เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดถูก-ผิด จำนวน 35 ข้อ

3.2.3 แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาจีน HSK ระดับ 2 เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกคำตอบ จำนวน 25 ข้อ

3.2.4 แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share มีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์กลุ่มจำนวน 10 ข้อ ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ และด้านการวัดและประเมินผล

3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีน

แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีน จำนวน 4 แผน มีวิธีการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือดังนี้

1) ค้นคว้าความรู้ และวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนสังกัดเอกชนแห่งหนึ่งที่เน้นการเรียนการสอนภาษาจีน ในกรุงเทพมหานคร วิชาภาษาจีน และกำหนดคำศัพท์ที่ใช้ในการสอบวัดระดับ HSK Level 2

2) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และหลักการที่มีความสัมพันธ์กับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning และทักษะการฟังและอ่านคำศัพท์ภาษาจีน โดยผู้วิจัยได้สังเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ออกเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) กิจกรรมกระตุ้นสมองนักเรียน 2) นำเสนอความรู้โดยให้นักเรียนใช้ความคิดของตนเอง 3) ให้นักเรียนลงมือใช้ความรู้ที่เรียนมาทำกิจกรรมต่าง ๆ 4) สรุป คือ เชื่อมโยงความรู้จากสิ่งที่ได้เรียนรู้และทำกิจกรรมโดยการสรุปหรืออภิปราย และ 5) นักเรียนสร้างสรรค์ผลงาน และนำเสนอชิ้นงานใหม่หน้าชั้นเรียน

3) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และหลักการที่มีความสัมพันธ์กับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ Think-Pair-Share และทักษะการฟังและอ่านคำศัพท์ภาษาจีน โดยผู้วิจัยได้สังเคราะห์การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ Think-Pair-Share แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ครูกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ปัญหาต่างที่เกิดขึ้นจากบทเรียน 2) ผู้เรียน 2 คน (เก่งและอ่อน) จับคู่กัน แบ่งปันความรู้ และเสนอแนวคิดในประเด็นปัญหา และ 3) นำเสนอ คือ ตัวแทนกลุ่มนำเสนอแนวความคิดที่ได้ให้เพื่อนร่วมห้องได้รับฟังเพื่อให้เกิดการวิเคราะห์วิจารณ์ผลร่วมกันทั้งชั้น

4) กำหนดเป้าหมายและมาตรฐานการเรียนการสอนตามสำนักงานส่งเสริมการสอนภาษาจีนนานาชาติ (Hanban) เพื่อวางขอบเขตของคำศัพท์การสอบวัดระดับภาษาจีน HSK ระดับ 2

5) นำเนื้อหาและคำศัพท์ในการสอบวัดระดับภาษาจีน HSK ระดับ 2 โดยที่ผู้วิจัยใช้คำศัพท์จำนวน 63 คำ จากคำศัพท์ที่เพิ่มมาจาก HSK ระดับ 1 จำนวน 150 คำ (คำศัพท์ใน HSK ระดับ 2 มีจำนวน 300 คำ) ซึ่งผู้วิจัยคัดเลือกคำศัพท์ภาษาจีนจากการแบ่งประเภทคำ ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม

นามและคำกริยา ซึ่งมีความสอดคล้องกับเนื้อหาของโรงเรียนเอกชนที่เน้นหลักสูตรภาษาจีนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน แผนละ 2 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบเสนอแนะในส่วนที่ไม่สมบูรณ์และบกพร่อง เพื่อปรับปรุงแก้ไข

6) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้แก้ไขเรียบร้อยแล้ว นำเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาและภาษาจีน จำนวน 3 คน ตรวจสอบหาค่า IOC เพื่อประเมินความสอดคล้องทั้งด้านเนื้อหา วัตถุประสงค์ และกิจกรรมการเรียนรู้ โดยแผนการจัดการเรียนรู้มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งถือว่าแผนการจัดการเรียนรู้สามารถนำไปใช้ได้เนื่องจากมีค่า IOC มากกว่า 0.5

7) ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้เบื้องต้น (Try Out) กับกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย เพื่อทดสอบด้านเนื้อหาและเวลา

8) ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ให้สมบูรณ์แล้ว จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 4 แผน เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายในการวิจัย

3.3.2 แบบทดสอบวัดทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีน HSK ระดับ 2

การสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีน HSK ระดับ 2 ก่อนและหลังการเรียนรู้ ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1) ศึกษาและวิเคราะห์บทเรียน และระบุคำศัพท์ที่ใช้ในการสอบวัดระดับภาษาจีน HSK Level 2 เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

2) วิเคราะห์บทเรียน และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ความชัดเจนของภาษา และความสอดคล้องของภาษา เพื่อนำมาสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนก่อนและหลังการเรียน โดยแบ่งเป็นข้อสอบวัดทักษะการฟัง เป็นข้อสอบแบบปรนัยถูก-ผิด จำนวน 35 ข้อ โดยอ้างอิงจากแบบทดสอบ HSK ระดับ 2 ส่วนที่ 1 การฟัง ในหัวข้อที่ 1 รูปภาพและให้เลือกว่าถูกหรือผิด และข้อสอบวัดทักษะการอ่าน เป็นข้อสอบแบบปรนัยเลือกคำตอบ จำนวน 25 ข้อ รวมเป็น 60 ข้อ อ้างอิงจากแบบทดสอบ HSK ระดับ 2 ส่วนที่ 2 การอ่าน ในหัวข้อที่ 1 เลือกรูปภาพให้สอดคล้องกับประโยค (60 คะแนน)

3) นำแบบทดสอบวัดทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีน HSK ระดับ 2 ที่ออกแบบขึ้นเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบแก้ไข

4) นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ ด้านการศึกษาและภาษาจีน จำนวน 3 คน ตรวจสอบ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งเมื่อนำผลคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญมาตรวจสอบ พบว่า รายการประเมินคุณภาพของแบบทดสอบ ทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีน HSK ระดับ 2 ทุกข้อ มีค่า IOC อยู่ในที่ 1.00 ซึ่งมีค่าที่สามารถนำไปใช้ได้

5) ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบวัดทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีน HSK ระดับ 2 ตามคำชี้แนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 10 คน โรงเรียนสังกัดเอกชนที่เน้นการเรียนการสอนภาษาจีนแห่งหนึ่ง ในกรุงเทพมหานคร โดยเป็นการทดสอบรายบุคคล และนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาคำนวณหาระดับความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) พร้อมทั้งหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้วิธี KR-20 ของ Kuder Richardson พบว่าแบบทดสอบมีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.67 – 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.92 จึงสามารถกล่าวได้ว่า เป็นแบบทดสอบฉบับสมบูรณ์ที่สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยได้

6) นำแบบทดสอบวัดทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีน HSK ระดับ 2 ไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายในการวิจัย

3.3.3 แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share

ผู้วิจัยได้ศึกษาการสร้างแบบสัมภาษณ์ตามขั้นตอน ดังนี้

1) ค้นหาหาข้อมูลเกี่ยวกับการออกแบบรูปแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นแบบกลุ่ม โดยใช้แบบมีโครงสร้าง

2) ผู้วิจัยได้ระบุหัวข้อในการสัมภาษณ์และนำไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องด้านสำนวนภาษา เนื้อหา และความเหมาะสมของคำถามเพื่อที่จะนำไปสัมภาษณ์กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ และด้านการวัดและประเมินผล

3) นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาและภาษาจีน จำนวน 3 คน พิจารณา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งมีผล IOC อยู่ในช่วง 0.67 – 1.00 ซึ่งมีค่าที่สามารถนำไปใช้ได้

4) นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการตรวจ IOC แล้วปรับปรุงเพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น แล้วนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็น 2 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีน HSK ระดับ 2 และระยะที่ 2 คือ การสัมภาษณ์ความคิดเห็นแบบกลุ่ม ซึ่งแสดงรายละเอียดดังนี้

3.4.1 ปฐมนิเทศนักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้

3.4.2 นำแบบทดสอบวัดทักษะการฟังและการอ่านไปทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้เวลาประมาณ 50 นาที

3.4.3 ผู้วิจัยดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีน HSK ระดับ 2 เป็นเวลา 4 สัปดาห์ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 การใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีน HSK ระดับ 2

สัปดาห์ที่	แผนการจัดการเรียนรู้	หัวข้อ	เวลา (นาที)
1	1	Person/people/pronouns (มีคำศัพท์ 15 คำ)	50
1	1	Person/people/pronouns	50
2	2	Location/transportation/direction (มีคำศัพท์ 12 คำ)	50
2	2	Location/transportation/direction	50
3	3	Body and body actions (มีคำศัพท์ 29 คำ)	50
3	3	Body and body actions	50
4	4	Time/Date (มีคำศัพท์ 7 คำ)	50
4	4	Time/Date	50

3.4.4 หลังจากดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้ครบ ผู้วิจัยได้คัดเลือกนักเรียนจากกลุ่มเป้าหมายจำนวน 12 คน เพื่อสัมภาษณ์ความคิดเห็นแบบกลุ่ม โดยเลือกนักเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ นักเรียนที่มีคะแนนสอบหลังเรียนสูง 4 คน คะแนนระดับปานกลาง 4 คน และคะแนนระดับต่ำ 4 คน ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

3.4.4.1 เลือกนักเรียนตามเกณฑ์คะแนนที่กำหนดจำนวน 12 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน

3.4.4.2 นัดหมายนักเรียนมาให้การสัมภาษณ์กลุ่มตามประเด็นที่กำหนดแต่ละกลุ่ม ประมาณ 20 นาที

3.4.4.3 ผู้วิจัยจัดบันทึกผลการสัมภาษณ์ของนักเรียนแต่ละกลุ่ม แล้วนำไปวิเคราะห์ต่อไป

3.4.4.4 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมมาวิเคราะห์ตามเป้าหมาย

3.5.1 เปรียบเทียบทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 4 แผน เป็นรายบุคคลและทั้งชั้น โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.5.2 เปรียบเทียบทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share ก่อนและหลังการเรียนเป็นรายบุคคลและทั้งชั้น โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.5.3 เปรียบเทียบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 โดยใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share ก่อนและหลังการเรียนเป็นรายบุคคลและทั้งชั้น โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.5.4 ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

3.6 การรับรองจริยธรรมการวิจัยในคน

งานวิจัยเรื่องนี้ได้ผ่านการพิจารณาเห็นชอบตามมาตรฐานการดำเนินงานของคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน สำนักงานจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยรังสิต ดังเอกสารยืนยันการขออนุมัติรับรองเลขที่ RSUERB2021-072 (ภาคผนวก ง)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเอกชนที่เน้นหลักสูตรภาษาจีน เป็นการวิจัยกึ่งทดลองเพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share และศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ มีผลการวิจัยดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป. 5) ก่อนและหลังเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share

4.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป. 5) ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share

4.3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2

หลังจากที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากคะแนนที่ได้แล้วสามารถวิเคราะห์ข้อมูลตามสถิติได้ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีน HSK ระดับ 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป. 5) จำนวน 32 คน เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดถูก-ผิด จำนวน 35 ข้อ ซึ่งมีคะแนนเต็ม 35 คะแนน โดยนำคะแนนก่อนเรียนเปรียบเทียบกับคะแนนหลัง

เรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มเก่ง 11 คน กลุ่มปานกลาง 10 คน และกลุ่มอ่อน 11 คน สามารถแสดงข้อมูลได้ตามตารางที่ 4.1-4.2 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป. 5) ก่อนและหลังเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share เป็นรายบุคคล

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (เต็ม 35 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (เต็ม 35 คะแนน)	ทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีน ใน HSK ระดับ 2
			เพิ่ม
กลุ่มเก่ง			
1	18	31	13
2	25	29	4
3	28	34	6
4	25	30	5
5	27	31	4
6	19	31	12
7	20	33	13
8	23	29	6
9	33	35	2
10	21	33	12
11	22	32	10
รวม	ค่าเฉลี่ย 23.72 (S.D. = 4.45)	ค่าเฉลี่ย 31.63 (S.D. = 1.96)	ค่าเฉลี่ย 7.90 (S.D. = 4.13)
กลุ่มปานกลาง			
12	20	28	8
13	22	26	4
14	22	30	8
15	20	27	7
16	18	24	6
17	23	27	4

ตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป. 5) ก่อนและหลังเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share เป็นรายบุคคล (ต่อ)

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (เต็ม 35 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (เต็ม 35 คะแนน)	ทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีน ใน HSK ระดับ 2
			เพิ่ม
18	19	31	12
19	18	26	8
20	24	27	3
21	21	27	6
รวม	ค่าเฉลี่ย 20.7 (S.D. = 2.05)	ค่าเฉลี่ย 27.3 (S.D. = 2.00)	ค่าเฉลี่ย 6.6 (S.D. = 2.63)
กลุ่มอ่อน			
22	20	25	5
23	20	27	7
24	17	25	8
25	17	21	4
26	14	23	9
27	20	27	7
28	12	25	13
29	15	22	7
30	14	24	10
31	16	20	4
32	17	25	8
รวม	ค่าเฉลี่ย 16.54 (S.D. = 2.69)	ค่าเฉลี่ย 24.00 (S.D. = 2.28)	ค่าเฉลี่ย 7.45 (S.D. = 2.65)
รวม 3 กลุ่ม	ค่าเฉลี่ย 20.31 (S.D. = 4.38)	ค่าเฉลี่ย 27.65 (S.D. = 3.80)	ค่าเฉลี่ย 7.34 (S.D. = 3.17)

จากตารางที่ 4.1 พบว่า การทดสอบทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป. 5) ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share มีผลการศึกษาดังนี้

1) คะแนนก่อนเรียน (Pre-test) ของนักเรียนมีค่าของคะแนนสูงสุดที่นักเรียนได้คือ 33 คะแนน และต่ำสุดคือ 12 คะแนน จากคะแนนเต็ม 35 คะแนน โดยภาพรวมของคะแนนของนักเรียนทั้งหมด 32 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.31 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.38)

2) คะแนนหลังเรียน (Post-test) ของนักเรียนมีค่าของคะแนนสูงสุดที่นักเรียนได้คือ 35 คะแนน และต่ำสุดคือ 20 คะแนน จากคะแนนเต็ม 35 คะแนน โดยภาพรวมของคะแนนของนักเรียนทั้งหมด 32 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 27.65 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.80)

3) นักเรียนมีทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 หลังเรียนเพิ่มขึ้นทุกคน จากจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 100 โดยมีค่าเฉลี่ย 7.34 คะแนน (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.17)

ตารางที่ 4.2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป. 5) ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share ของนักเรียนทั้งชั้น (N = 32)

ทักษะการฟังคำศัพท์ ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
ก่อนเรียน	35	20.31	4.38	หลังเรียนมีค่าเฉลี่ย
หลังเรียน	35	27.65	3.80	สูงกว่าก่อนเรียน

จากตารางที่ 4.2 พบว่านักเรียนมีทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ด้วยการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share โดยจากคะแนนเต็ม 35 คะแนน ซึ่งคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.31 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.38) คะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 27.65 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.80) โดยภาพรวมของคะแนนของนักเรียนทั้งหมด 32 คน คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

4.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป. 5) ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาจีน HSK ระดับ 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป. 5) จำนวน 32 คน เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 25 ข้อ ซึ่งมีคะแนนเต็ม 25 คะแนน โดยนำคะแนนก่อนเรียนเปรียบเทียบกับคะแนนหลังเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มเก่ง 11 คน กลุ่มปานกลาง 10 คน และกลุ่มอ่อน 11 คน สามารถแสดงข้อมูลได้ตามตารางที่ 4.3-4.4 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป. 5) ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share เป็นรายบุคคล

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (เต็ม 25 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (เต็ม 25 คะแนน)	ทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาจีน ใน HSK ระดับ 2
			เพิ่ม
กลุ่มเก่ง			
1	19	24	5
2	11	20	9
3	23	25	2
4	11	23	12
5	17	23	6
6	14	24	10
7	14	20	6
8	11	17	6
9	24	25	1
10	19	22	3
11	15	22	7
รวม	ค่าเฉลี่ย 16.18	ค่าเฉลี่ย 22.27	ค่าเฉลี่ย 6.09

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป. 5) ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share เป็นรายบุคคล (ต่อ)

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (เต็ม 25 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (เต็ม 25 คะแนน)	ทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาจีน ใน HSK ระดับ 2
			เพิ่ม
	(S.D. = 4.64)	(S.D. = 2.45)	(S.D. = 3.36)
กลุ่มปานกลาง			
12	12	20	8
13	10	20	10
14	10	21	11
15	10	23	13
16	11	20	9
17	8	21	13
18	10	23	13
19	11	21	10
20	7	15	8
21	9	15	6
รวม	ค่าเฉลี่ย 9.8 (S.D. = 1.47)	ค่าเฉลี่ย 19.9 (S.D. = 2.80)	ค่าเฉลี่ย 10.1 (S.D. = 2.42)
กลุ่มอ่อน			
22	7	15	8
23	10	22	12
24	10	22	12
25	10	21	11
26	10	20	10
27	7	18	11
28	14	19	5
29	7	16	9
30	7	13	6

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป. 5) ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share เป็นรายบุคคล (ต่อ)

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (เต็ม 25 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (เต็ม 25 คะแนน)	ทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาจีน ใน HSK ระดับ 2
			เพิ่ม
31	10	16	6
32	9	14	5
รวม	ค่าเฉลี่ย 9.18 (S.D. = 2.13)	ค่าเฉลี่ย 17.81 (S.D. = 3.21)	ค่าเฉลี่ย 8.63 (S.D. = 2.76)
รวม 3 กลุ่ม	ค่าเฉลี่ย 11.78 (S.D. = 4.42)	ค่าเฉลี่ย 20.00 (S.D. = 3.33)	ค่าเฉลี่ย 8.21 (S.D. = 3.26)

จากตารางที่ 4.3 พบว่า การทดสอบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป. 5) ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share มีผลการศึกษาดังนี้

1) คะแนนก่อนเรียน (Pre-test) ของนักเรียนมีค่าของคะแนนสูงสุดที่นักเรียนได้คือ 24 คะแนน และต่ำสุดคือ 7 คะแนน จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน โดยภาพรวมของคะแนนของนักเรียนทั้งหมด 32 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.78 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.42)

2) คะแนนหลังเรียน (Post-test) ของนักเรียนมีค่าของคะแนนสูงสุดที่นักเรียนได้คือ 25 คะแนน และต่ำสุดคือ 13 คะแนน จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน โดยภาพรวมของคะแนนของนักเรียนทั้งหมด 32 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.00 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.33)

3) นักเรียนมีทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 หลังเรียนเพิ่มขึ้นทุกคน จากจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 100 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.21 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.26)

ตารางที่ 4.4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป. 5) ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share ของนักเรียนทั้งชั้น (N = 32)

ทักษะการอ่านคำศัพท์ ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล
ก่อนเรียน	25	11.78	4.42	หลังเรียนมี ค่าเฉลี่ยสูงกว่า ก่อนเรียน
หลังเรียน	25	20.00	3.33	

จากตารางที่ 4.4 พบว่านักเรียนมีทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share โดยจากคะแนนเต็ม 25 คะแนน ซึ่งคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.00 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.33) คะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.78 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.42) โดยภาพรวมของคะแนนของนักเรียนทั้งหมด 32 คน คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป. 5) ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน

ผู้วิจัยนำคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทดสอบในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share จำนวน 4 แผน มาวิเคราะห์เปรียบเทียบเป็นรายบุคคล สามารถแสดงข้อมูลได้ตามตารางที่ 4.5-4.6 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป. 5) ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share จำนวน 4 แผน เป็นรายบุคคล

คนที่	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 1 (เต็ม 10 คะแนน)	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 2 (เต็ม 10 คะแนน)	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 3 (เต็ม 10 คะแนน)	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 4 (เต็ม 10 คะแนน)	รวมคะแนน 4 แผนฯ (เต็ม 40 คะแนน)
1	4	5	5	4	18
2	4	4	4	5	17
3	3	3	4	3	13
4	7	6	4	6	23
5	7	4	5	9	25
6	6	6	7	3	22
7	6	6	6	2	20
8	5	9	8	7	29
9	6	3	8	4	21
10	9	8	6	10	33
11	6	7	5	4	22
12	4	4	5	5	18
13	9	10	10	12	41
14	5	6	4	4	19
15	3	4	5	4	16
16	5	4	7	2	18
17	8	5	5	5	23
18	6	8	9	6	29
19	5	4	5	7	21
20	9	7	6	7	29
21	4	6	8	4	22
22	7	5	6	6	24

ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป. 5) ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share จำนวน 4 แผน เป็นรายบุคคล (ต่อ)

คนที่	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 1 (เต็ม 10 คะแนน)	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 2 (เต็ม 10 คะแนน)	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 3 (เต็ม 10 คะแนน)	แผนการจัดการ เรียนรู้ที่ 4 (เต็ม 10 คะแนน)	รวมคะแนน 4 แผนฯ (เต็ม 40 คะแนน)
23	8	2	6	4	20
24	5	8	6	4	23
25	9	6	6	7	28
26	10	9	10	10	39
27	8	5	7	3	23
28	9	9	9	9	36
29	8	6	8	7	29
30	8	6	7	8	29
31	7	5	4	5	21
32	7	7	5	3	22
รวม	ค่าเฉลี่ย 6.46 (S.D. = 1.95)	ค่าเฉลี่ย 5.84 (S.D. = 1.96)	ค่าเฉลี่ย 6.25 (S.D. = 1.75)	ค่าเฉลี่ย 5.59 (S.D. = 2.49)	ค่าเฉลี่ย 24.15 (S.D. = 6.54)

จากตารางที่ 4.5 พบว่า คะแนนการทดสอบทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป. 5) ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share จำนวน 4 แผนฯ มีผลการศึกษาดังนี้

1) คะแนนการทดสอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ของนักเรียนมีค่าของคะแนนสูงสุดที่นักเรียนได้คือ 10 คะแนน และต่ำสุดคือ 3 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน โดยภาพรวมของคะแนนของนักเรียนทั้งหมด 32 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.46 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.95)

2) คะแนนการทดสอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ของนักเรียนมีค่าของคะแนนสูงสุดที่นักเรียนได้คือ 10 คะแนน และต่ำสุดคือ 2 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน โดยภาพรวมของคะแนนของนักเรียนทั้งหมด 32 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.84 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.96)

3) คะแนนการทดสอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ของนักเรียนมีค่าของคะแนนสูงสุดที่นักเรียนได้คือ 10 คะแนน และต่ำสุดคือ 7 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน โดยภาพรวมของคะแนนของนักเรียนทั้งหมด 32 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.25 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.75)

4) คะแนนการทดสอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ของนักเรียนมีค่าของคะแนนสูงสุดที่นักเรียนได้คือ 10 คะแนน และต่ำสุดคือ 2 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน โดยภาพรวมของคะแนนของนักเรียนทั้งหมด 32 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.59 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.49)

5) คะแนนการทดสอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-4 ของนักเรียนมีค่าของคะแนนสูงสุดที่นักเรียนได้คือ 39 คะแนน และต่ำสุดคือ 13 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน โดยภาพรวมของคะแนนของนักเรียนทั้งหมด 32 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.15 (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.54)

ตารางที่ 4.6 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share ของนักเรียนทั้งชั้น (N = 32)

แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	S.D.
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	10	6.46	1.95
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	10	5.84	1.96
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	10	6.25	1.75
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	10	5.59	2.49

4.3 ผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการอ่าน คำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2

จากการวิเคราะห์ข้อมูลผลการสัมภาษณ์กลุ่มของนักเรียนจำนวน 12 คน โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share ทำให้ทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 เพิ่มมากยิ่งขึ้น เพราะการเรียนรู้แบบจับคู่สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

กับเพื่อนได้ คำศัพท์ใดที่ไม่แน่ใจสามารถสอบถาม และแลกเปลี่ยนความรู้กับคู่ของตนได้ นอกจากนี้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มอ่อนบางครั้งยังจำคำศัพท์ได้ไม่มาก จึงไม่กล้าถามครูผู้สอน การเรียนแบบจับคู่ทำให้นักเรียนกลุ่มนี้สามารถปรึกษาเพื่อนที่จับคู่กัน และตอบคำถามครูผู้สอนได้อย่างมั่นใจ นักเรียนบางคนขาดความมั่นใจในการยกมือถามในข้อสงสัย เพื่อนที่จับคู่กันนั้นสามารถช่วยอธิบาย เพื่อสร้างความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนมากยิ่งขึ้น โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) ด้านเนื้อหา

นักเรียนกลุ่มเก่งแสดงความคิดเห็นว่า เนื้อหาที่น่าสนใจและเข้าใจง่าย คำศัพท์จัดหมวดหมู่ได้ดีซึ่งทำให้จำได้ง่าย

นักเรียนกลุ่มปานกลางแสดงความคิดเห็นว่า เนื้อหาสนุก เข้าใจง่ายดี แต่บางคำศัพท์ไม่คุ้นเคย คำศัพท์บางคำง่ายบางคำยาก แต่จำได้เร็ว

นักเรียนกลุ่มอ่อนแสดงความคิดเห็นว่า เนื้อหาเข้าใจดี แต่ตามไม่ค่อยทันเพราะอ่านไม่ออก คำศัพท์บางคำยาก ทำให้ตอบไม่ได้

2) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้

นักเรียนกลุ่มเก่งแสดงความคิดเห็นว่า กิจกรรมสนุกและได้ฝึกการจำคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งยังแบ่งปันวิธีการจำคำศัพท์ให้เพื่อน กิจกรรมมีความสนุก ไม่น่าเบื่อ ทำให้มีวิธีการจำคำศัพท์ได้ดีมีส่วนร่วมในกิจกรรม อีกทั้งยังสร้างบรรยากาศที่ดีต่อการเรียนรู้

นักเรียนกลุ่มปานกลางแสดงความคิดเห็นว่า ชอบกิจกรรมเพราะได้ปรึกษากับเพื่อนที่จับคู่ด้วยกันและสร้างบรรยากาศแก่การเรียนได้ดี

นักเรียนกลุ่มอ่อนแสดงความคิดเห็นว่า ชอบ เพราะเพื่อนจะคอยบอกคำศัพท์ที่ตอบไม่ได้ ทำให้มีความมั่นใจมากขึ้น บรรยากาศการเรียนไม่น่าเบื่อ ทำให้รู้สึกอยากเรียนมากขึ้น

3) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ

นักเรียนกลุ่มเก่งแสดงความคิดเห็นว่า มีประโยชน์มาก ทำให้มีคำศัพท์ภาษาจีนเพิ่มขึ้น

นักเรียนกลุ่มปานกลางแสดงความคิดเห็นว่า มีประโยชน์มาก ทำให้มีคำศัพท์ภาษาจีนเพิ่มขึ้นและยังได้เพิ่มทักษะการฟังและการอ่านภาษาจีนมากขึ้น

นักเรียนกลุ่มอ่อนแสดงความคิดเห็นว่า มีประโยชน์มาก เพราะเป็นทักษะที่สำคัญ

4) ด้านการวัดและการประเมินผล

นักเรียนกลุ่มเก่งแสดงความคิดเห็นว่า มีความเหมาะสมเพราะคล้ายข้อสอบจริง ไม่ยากมากเกินไป เหมาะกับความรู้ที่มีและเหมือนได้ทำข้อสอบจริง

นักเรียนกลุ่มปานกลางแสดงความคิดเห็นว่า ไม่ยากเกินไปเหมาะกับใช้สอบได้จริง และใช้วิธีการประเมินที่เหมือนทำข้อสอบจริง

นักเรียนกลุ่มอ่อนแสดงความคิดเห็นว่า มีความยากนิดหน่อย เพราะบางคำศัพท์ ฟังไม่ออก

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด เป็นการทดลองเพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเอกชนที่เน้นหลักสูตรภาษาจีน เป็นรูปแบบการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi Experiment Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีน HSK ระดับ 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเอกชนที่เน้นหลักสูตรภาษาจีน ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share 2) เปรียบเทียบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาจีน HSK ระดับ 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป. 5) โรงเรียนเอกชนที่เน้นหลักสูตรภาษาจีน ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเอกชนที่เน้นหลักสูตรภาษาจีน ที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share กลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป. 5) ที่กำลังศึกษาภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนเอกชนที่เน้นหลักสูตรภาษาจีน จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 32 คน ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 นักเรียนมีทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK Level 2 ด้วยการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

5.1.2 นักเรียนมีทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK Level 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

5.1.3 นักเรียนที่ให้สัมภาษณ์พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share ทำให้มีทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK Level 2 ได้ดีขึ้นหลังเรียน

5.2 อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป. 5) โรงเรียนเอกชนที่เน้นหลักสูตรภาษาจีน สามารถแสดงการอภิปรายในประเด็นต่างๆ ตามข้อค้นพบการวิจัยดังนี้

5.2.1 การพัฒนาทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share ในการจัดการเรียนรู้ พบว่านักเรียนมีผลคะแนนในทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้พบได้จากการเพิ่มขึ้นของคะแนนการฟังคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 เป็นรายบุคคลในทางที่ดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 100 อภิปรายผลได้ว่าอาจเป็นเพราะการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share ทำให้ผู้เรียนได้รับทักษะในการฟังคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ช่วยให้นักเรียนพัฒนาสมองได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยการสร้างองค์ความรู้จากประสบการณ์เดิมที่ตนเองได้รับจากการเรียนภาษาจีนหลายปี ช่วยให้นักเรียนกระตุ้นให้สนใจในกิจกรรมด้านทักษะการฟัง หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการฟัง เช่น การเขียนตามคำบอก การฟังคำศัพท์แล้วตอบความหมาย ด้วยทักษะการฟังมีความสำคัญต่อการเรียนภาษาต่างประเทศอย่างมาก ดังที่ (พรพิไล เลิศวิชา, 2550) การสอนภาษาระดับประถมศึกษาต้องเน้นกระบวนการฟัง และกระบวนการอ่านก่อน ถัดจากนั้นการเรียนรู้การอ่าน พูดย และหลักภาษาก็ติดตามมาอย่างมีคุณภาพซึ่งนักเรียนกลุ่มเก่งที่มีทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีนอยู่ในระดับดีมาก ได้ช่วยเหลือเพื่อนที่จับคู่จากกลุ่มปานกลางและอ่อน ทำให้นักเรียนกลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อน ได้มีทักษะการฟังคำศัพท์เพิ่มมากขึ้น และยังได้มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อแผนการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share สอดคล้องกับ (ประเสริฐ บุญเกิด, 2558) การเรียนแบบร่วมมือเพื่อให้นักเรียนมีความสนใจ และเกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติกิจกรรมในชั้นเรียนมากขึ้น ครูผู้สอนจึงใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดเข้ามาจัดการเรียนรู้เป็นอีกเทคนิคหนึ่งที่มีรูปแบบที่สามารถประยุกต์ใช้สำหรับพัฒนาทักษะด้านภาษาจีนต่อไป

5.2.2 การพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share ในการจัดการเรียนรู้ พบว่านักเรียนมีผลคะแนนในทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้พบได้จากการเพิ่มขึ้นของคะแนนการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 เป็นรายบุคคลในทางที่ดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 100

อภิปรายผลได้ว่าอาจเป็นเพราะการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share ทำให้ผู้เรียนได้รับทักษะในการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ช่วยให้นักเรียนพัฒนาสมองได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยการสร้างองค์ความรู้จากประสบการณ์ตรงที่ได้จากการลงมือปฏิบัติในกิจกรรมที่นักเรียนเรียนรู้ที่เป็นขั้นตอน โดยขั้นตอนแรกคือ อุ่นเครื่องและร่วมกับเพื่อนคู่คิด ลำดับต่อไปคือ ครูทำกิจกรรมนำก่อนเข้าสู่บทเรียน ต่อไปครูนำเสนอคำศัพท์วิธีการอ่าน และความหมาย ต่อไปคือ การฝึกและร่วมกับเพื่อนคู่คิด ขั้นตอนต่อไปคือ การจับคู่ลงมือทำกิจกรรมหรือใบงาน ขั้นตอนต่อไป สรุป นักเรียนทบทวนหลังจากฝึกทำกิจกรรม ขั้นตอนต่อไปนำไปใช้และร่วมกับเพื่อนคู่คิด ขั้นตอนต่อไป Share นักเรียนนำเสนอชิ้นงานหรือกิจกรรมที่ทำให้ซึ่งยังได้ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนสนใจในกิจกรรมด้านทักษะการอ่าน และผลให้นักเรียนมีพัฒนาการในการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ที่ดีขึ้น ในขณะที่ครูผู้สอนได้ใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด ซึ่งสอดคล้องกับ Hoge (2003, p. 254) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการรวบรวมผลของการเรียนรู้ตามแนว Brain-Based Learning และการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน ผลการวิจัยปรากฏว่า การเรียนรู้เป็นการเน้นให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดีที่สุด เมื่อมีแนวการสอนที่ทำให้สมองของนักเรียนทำงานได้ดี และยังพบอีกว่า นักเรียนทุกคนสามารถอ่านออกเขียนได้ ทำให้เห็นความสำคัญของสมองที่พัฒนาตามธรรมชาติทางการเรียนรู้

อีกทั้งสอดคล้องกับการวิจัยของ Qian (1999) พบว่า ปริมาณคำศัพท์และความลึกซึ้งในความหมายคำศัพท์ของนักเรียนมีความสัมพันธ์อย่างมากต่อความเข้าใจในการอ่าน การเรียนรู้คำศัพท์เป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาจีนให้ประสบความสำเร็จ หากขาดคลังคำศัพท์ที่เพียงพอ ก็จะไม่สามารถสื่อสารเป็นประโยคได้ การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (Brain-based learning) เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การเรียนรู้ที่ถือสมองเป็นฐาน (Brain-based learning) ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องสำคัญ 3 ประการ คือ 1) การทำงานของสมอง 2) การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก 3) กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยเปิดกว้าง ทำให้สามารถเรียนรู้จากการปฏิบัติและลงมือทำด้วยตนเองในทุก ๆ เรื่องนั้น สมองจะได้พัฒนาทักษะการเรียนรู้ตลอดเวลา ซึ่งเมื่อตัวผู้เรียนได้เรียนรู้แบบร่วมมือและแบบบูรณาการ ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ Lyman (1987 อ้างถึงใน ชลธิชา ทับทิว, 2554, น.29) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด เป็นเทคนิคที่ช่วยให้นักเรียนที่ไม่กล้าแสดงออก ไม่มั่นใจในตนเองสามารถตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็นกับเพื่อนได้โดยไม่ต้องรู้สึกอายต่อหน้าเพื่อน ทั้งชั้นเรียน โดยเทคนิคเพื่อนคู่คิด มีการแบ่งขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นคิด (Think) ครูกำหนดคำศัพท์ และให้นักเรียนแปลความหมายคำศัพท์ ขั้นที่ 2 จับคู่ (Pair) ครูผู้สอนแบ่งนักเรียนตามระดับผลคะแนนทดสอบก่อนเรียน คือ นักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน โดย

ครูผู้สอนจับคู่ให้นักเรียน (เก่ง : อ่อน), (ปานกลาง : อ่อน) เพื่อให้นักเรียนแต่ละคู่ได้ช่วยกันทำกิจกรรมที่ครูผู้สอนกำหนดขึ้น เช่น การอ่านคำศัพท์และนำมาเรียงลำดับให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง ในขั้นนี้นักเรียนสามารถช่วยกันแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนกันพูด และช่วยกันอ่านคำศัพท์ การเรียนแบบเป็นคู่ นักเรียนจะมีความเป็นกันเองระหว่างเพื่อนในวัยเดียวกัน สามารถเล่าพูด กล่าวคิด และกล้าแสดงความคิดเห็น ขั้นที่ 3 สรุปผล (Share) นักเรียนทุกคนสลายจากการจับกันเป็นคู่ ขั้นนี้จะเป็นการนำเสนอผลงานกิจกรรมที่นักเรียนทำต่อนักเรียนทั้งชั้นเรียน ขั้นนี้นอกจากนักเรียนจะได้รับความคิดเห็นจากเพื่อนแล้ว นักเรียนจะได้รับคำแนะนำจากครูผู้สอน ซึ่งช่วยฝึกทักษะทางภาษาเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปวีณา บุญวงศ์ (2558) ได้ทำการศึกษาผลการเรียนรู้และความคงทนการจำคำศัพท์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กลวิธีลิ้นจี่ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด พบว่า การสอนคำศัพท์ด้วยกลวิธีลิ้นจี่ร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด สามารถเพิ่มพูนความสามารถการเรียนรู้คำศัพท์และความคงทนการจำคำศัพท์ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hossain and Ariffin (2018, p. 23) ที่ได้กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด เป็นการใช้การเรียนการสอนแบบกลุ่มย่อยโดยให้นักเรียนมีการทำงานร่วมกันเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับตนเอง และของคนในกลุ่ม จนทำให้ทำงานสำเร็จและบรรลุเป้าหมายร่วมกันได้

5.2.3 จากความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share ในการพัฒนาทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 พบว่า นักเรียนกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน เห็นด้วยกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด นักเรียนชอบในการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการเรียนผ่านกระบวนการทำงานของสมอง ดังที่ พรพิไล เลิศวิชา (2558) กล่าวว่า กระบวนการเรียนรู้ของสมองนั้น ไม่ได้เริ่มต้นจากความว่างเปล่า เด็กมีความคิด ความรู้เดิมอยู่แล้วในเกือบจะทุกสิ่งที่เราสอน แต่ความรู้เดิมอาจมีอยู่แบบกระจัดกระจาย อาจมีน้อยหรือมาก รวมทั้งอาจมีผิดหรือถูก เราเรียกสิ่งเหล่านี้ที่มีอยู่แล้วในสมองเด็กว่า แบบแผนความรู้เดิมในสมอง (Old Schema) เพราะฉะนั้น การที่จะให้เด็กเรียนรู้เรื่องใด ๆ ก็ตาม สิ่งที่เราต้องทำก็คือ ต้องเข้าไปทำการจัดระเบียบความรู้เดิมที่เด็กมีอยู่ ซึ่งนักเรียนกลุ่มเก่งได้มีความคิดเห็นว่า การเรียนแบบจับคู่ นั้นสามารถช่วยเหลือเพื่อนได้ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคู่ของตนโดยได้ใช้ความรู้เดิมที่ตนเองมีช่วยเหลือเพื่อน ส่วนนักเรียนกลุ่มปานกลางชอบในการเรียนแบบเป็นคู่ อีกทั้งสนุกจากการทำกิจกรรมเล่นเกม ทำให้บรรยากาศเป็นกันเอง ได้แลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อน รวมถึงการสร้างปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้น ส่วนนักเรียนกลุ่มอ่อนรู้สึกชอบในการจัดการเรียนรู้เช่นนี้ เพราะรู้สึกมีความมั่นใจในตนเองเพิ่มมากขึ้นจากความช่วยเหลือของ

เพื่อนที่จับคู่ด้วย ทำให้กล้าอ่านคำศัพท์หน้าชั้นเรียนได้อย่างมั่นใจ กล้าออกเสียงแม้จะไม่ถูกต้องตามหลักการออกเสียงภาษาจีน

ดังนั้นนักเรียนส่วนใหญ่เห็นด้วยในการเรียนรู้โดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share เพราะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทำให้สามารถจดจำคำศัพท์การฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนได้อย่างคล่องแคล่วมากขึ้น ซึ่งเห็นได้จากผลการทดสอบหลังเรียน และจากการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ และสอดคล้องกับ จำเนียร เงามาม (2555, น. 71) ได้กล่าวถึงความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อเทคนิคเพื่อนคู่คิดว่าจากเดิมนั่งฟังครูผู้สอนบรรยายอย่างเดียวทำให้รู้สึกง่วง พอได้มาเรียนกับเพื่อน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ทำให้เคลื่อนไหวตลอดเวลา ส่งผลให้ไม่ง่วง และมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Aba (2017) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของเทคนิคเพื่อนคู่คิดที่มีต่อการพัฒนาการพูดสื่อสารในห้องเรียนของวิทยาลัยนานาชาติ An-Najah ปาเลสไตน์ (EFL) พบว่ากลยุทธ์เพื่อนคู่คิดมีส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารของนักเรียน สามารถสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบมีร่วมมือ และเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักเรียน นอกจากนี้ นักศึกษาในคณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์ยังตอบสนองได้ดีกว่านักศึกษาในคณะมนุษยศาสตร์

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.1.1 ครูผู้สอนควรอธิบายขั้นตอนในการทำกิจกรรมโดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share ให้ชัดเจนก่อนจัดกิจกรรม เพื่อให้ นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการพัฒนาทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนมากขึ้น

5.3.1.2 ครูผู้สอนควรวิเคราะห์ความยากง่ายของคำศัพท์ภาษาจีน แล้วนำมาปรับให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน

5.3.1.3 ครูผู้สอนควรวางแผนเรื่องของเวลาในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับเนื้อหา จะช่วยให้นักเรียนฝึกทักษะการสื่อสารภาษาจีนได้อย่างเต็มที่

5.3.1.4 ครูผู้สอนควรเลือกกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การใช้เกม การฝึกการฟังจากสถานการณ์จริง การแสดงบทบาทสมมติ ให้เหมาะสมกับความสามารถทางภาษาจีนของนักเรียน

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรจัดทำการศึกษาในการจัดกิจกรรมโดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share นักเรียนระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการอ่านภาษาจีนของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

5.3.2.2 ควรจัดทำการศึกษาในการจัดกิจกรรมโดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการอ่านภาษาจีนใน HSK ระดับที่สูงขึ้นต่อไป

5.3.2.3 ควรนำวิธีการจัดกิจกรรมโดยใช้ Brain-Based learning ร่วมกับ Think-Pair-Share ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารด้านอื่น ๆ เช่น การพูดและการเขียน

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*.

กรุงเทพฯ: คุรุสภา ลาตพรวา.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2560*. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.

กรมวิชาการ. (2539). *การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.

กมลพรรณ ชวี พันธุศรี. (2542). *สมองกับการเรียนรู้ (Learning and the Brain)*. สืบค้นจาก <http://advisor.anamai.moph.go.th/tamra/child/brain01.htm>.

เจียน ชีระวิทย์ และคณะ. (2551). *การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย: ระดับประถมและมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จารุณี ชามาตย์ และคณะ. (2551). *การพัฒนาแนวคิดแนวปฏิบัติของครูผู้สอนเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้และนวัตกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้ทางสมองของผู้เรียน โดยใช้ Brain Based Learning*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

โจว เสี่ยวเกิง. (2555). *เทคนิคสุดเจ๋ง จำง่าย ไวยากรณ์จีน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เนชั่นบุ๊คส์.

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). *เทคนิคการอ่าน*. กรุงเทพฯ: โสณการพิมพ์.

ชัยฉัตร โรจน์พลทามล. (2561). *เผยเทคนิคพิเศษ ปั่นเพชร HSK Level 1*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ educator future 60.

โชติกานต์ ใจบุญ. (2559). *กลยุทธ์การจำและการสอนภาษาจีน*. ใน *การประชุมวิชาการนำเสนอบทความวิชาการระดับชาติมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์* (น.29-40). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

ทิสนา แวมมณี. (2551). *รูปแบบการเรียนการสอน : ทางเลือกที่หลากหลาย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทิสนา แวมมณี. (2553). *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นิภา ผินกลีบ. (2558). *รายงานการวิจัยการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้การ์ดคำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. กรุงเทพฯ: โรงเรียน อัสสัมชัญแผนกประถม.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ประทุมพร ตั้งกุลธวัช. (2554). *กิจกรรมสร้างสรรค์ ภาษาจีนธรรมดา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ชวนอ่าน.
- พิสมร ชูอม. (2561). *การพัฒนาความสามารถในการพูดของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด* (Master's thesis). สืบค้นจาก โครงการเครือข่ายห้องสมุดในประเทศไทย (ThaiLIS).
- พรพิไล เลิศวิชา, และอัครภูมิ จารุภากร. (2550). *ออกแบบกระบวนการเรียนรู้โดยเข้าใจสมอง*. กรุงเทพฯ : สถาบันวิทยาการการเรียนรู้.
- พรพิไล เลิศวิชา. (2551). *สอนภาษาไทย ต้องเข้าใจสมองเด็ก เล่ม 2*. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมอัจฉริยภาพและนวัตกรรมการเรียนรู้.
- ไพวัลย์ จำปามูล. (2555). *ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานที่มีต่อความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6* (Master's thesis). สืบค้นจาก โครงการเครือข่ายห้องสมุดในประเทศไทย (ThaiLIS).
- ศูนย์บริการการสอบภาษาจีนแห่งอาเซียนประเทศไทย. (2560). *การสอบวัดระดับภาษาจีน HSK*. สืบค้นจาก <http://www.chinesetest.cn/gosign.do?id=1&lid=0/>
- ศูนย์จีนศึกษา. (2551). *ความร่วมมือไทย-จีน ด้านการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ, และอรทัย มูลคำ. (2545). *21 วิธีจัดการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- สถาบันวิทยาการการเรียนรู้. (2548). *หลักสูตรการเรียนรู้แบบ Brain-Based Learning ระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิทยาการการเรียนรู้.
- สำนักคณะกรรมการอุดมศึกษา สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ. (2553). *ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: บางกอกบล๊อค.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). *แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2545-2559)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *การศึกษาผลการติดตามการดำเนินงานการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ที่สอดคล้องกับพัฒนาการทางสมอง(BBL : Brain-based Learning) ระดับประถมศึกษา ใน โรงเรียนศูนย์เด็กปฐมวัยต้นแบบเข้มแข็ง*. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้. (2552). *พัฒนาการของสมองวัย 9-12 ปี*. แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามหลัก BBL. กรุงเทพฯ: สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน).
- สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา. (2559). *รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ระดับประถมศึกษา: การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สมจิต จันทรฉาย. (2557). *การออกแบบและพัฒนาการเรียนการสอน* (เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 1127102 การออกแบบและพัฒนาการเรียนการสอน). นครปฐม: คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- อัครภูมิ จารุภากร. (2551). *สมองเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมอัจฉริยภาพและนวัตกรรมการเรียนรู้.
- อรจริย์ ณ ตะกั่วทุ่ง. (2546). *คู่มือปฏิบัติการเรียนการสอนยุคใหม่: การวิจัยเกี่ยวกับสมองแบบการเรียนรู้และ มาตรฐานตัวบ่งชี้ความสามารถในการสอนของครู*. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- Aronson, E. (1991). *The jigsaw classroom*. Beverly Hills: Sage Publishing Company.
- Barkley, E. (2014). *Collaborative Learning Techniques*. United States of America: John Wiley & Sons.
- Bruce, D. P. (2000). *How the Brain Learns Best*. Retrieved from [http://www.teacher.scholastic.com/professional/Bruce perry/brainlearns.htm/](http://www.teacher.scholastic.com/professional/Bruce%20perry/brainlearns.htm/)
- Confucius Institute Headquarters (Hanban). (2015a). *HSK Test Syllabus*. Beijing: People's Education.
- Confucius Institute Headquarters (Hanban). (2015b). *Official Examination Papers of HSK (Level 2) (3rd ed.)*. Beijing: People's Education.
- Diane, J.C. (2005). *Brain-Based Teaching/Integrating Multiple Intelligences and Emotional Intelligence*. Retrieved from http://www.ascd.org/ed_topics/cl200011_jacobsconnell.html
- Janet, Z.X. (2010). *Teaching and Learning Chinese as a Foreign Language*. Hongkong: Hongkong University Press.
- Jensen, E. (2011). *Brain Based Learning Paradigm of Teaching*. Jakarta: Indeks.

บรรณานุกรม (ต่อ)

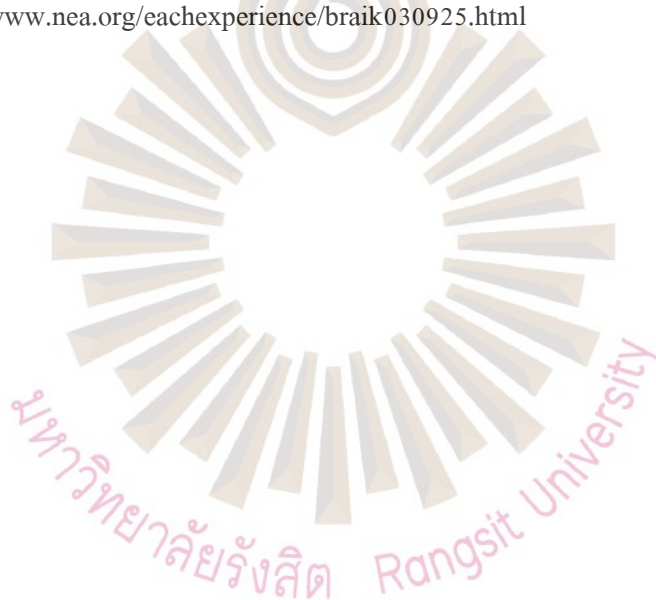
Liu, X. (2012). *Introduction to Teaching Chinese as Foreign Language*. Beijing: Beijing Language University Press.

Lyman, F. (1987). *Think-Pair-Share: An Ending Teaching Technique*. United States of America: MAA-CIE Cooperative News.

Mazur, E. (1997). *Peer Instruction: A User's Manual*. New Jersey: Prentice Hall.

Mandarin Mama. (2020). *LEARN CHINESE ACTIVITIES FOR KIDS*. Retrieved from <https://mandarinmama.com/chinese-activities/>

Regate and Geoffrey Caine. (2008). *12 Principles for Brain-Based Learning*. Retrieved from <http://www.nea.org/eachexperience/braik030925.html>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. อาจารย์ ชัยณูพงศ์ อินทรเกษม	อาจารย์ประจำ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ ลิขิต ศรีวงศ์วรรณ	อาจารย์ประจำ สถาบันขงจื้อ
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
3. อาจารย์ พีรวัส วรรณธนาเกียรติ	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ โรงเรียนกว้างเจ้า
สำนักนโยบายและแผนส่งเสริมการพัฒนา
องค์กร (ฝ่ายบริหารงานวิชาการภาษาจีน)

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

รายวิชา ภาษาจีน

ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2564

หน่วยการเรียนรู้ คำศัพท์ HSK 2

เรื่อง person / people / pronouns

ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5

เวลา 50 นาที

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

จ 1.1 ป.5/3 ระบุภาพ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย ตรงตามความหมายของกลุ่มคำ ประโยค และข้อความสั้นๆ ที่ฟังหรืออ่าน

2. สาระสำคัญ

คำศัพท์ภาษาจีนในหมวดคำสรรพนาม

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

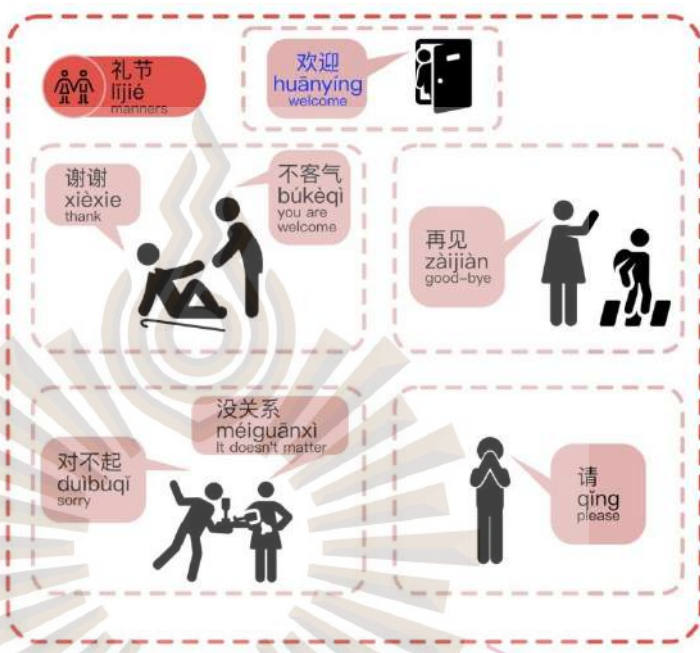
1. นักเรียนสามารถระบุคำศัพท์เกี่ยวกับคำสรรพนามที่ระบุถึงสมาชิกในครอบครัว อาชีพ และบุรุษสรรพนามได้ตรงตามความหมายของกลุ่มคำหรือสัญลักษณ์ตามที่ฟังหรืออ่านได้
2. นักเรียนสามารถบอกคำศัพท์เกี่ยวกับคำสรรพนามที่ระบุถึงสมาชิกในครอบครัว อาชีพ และบุรุษสรรพนามได้และตอบคำถามจากการฟังหรือการอ่านได้

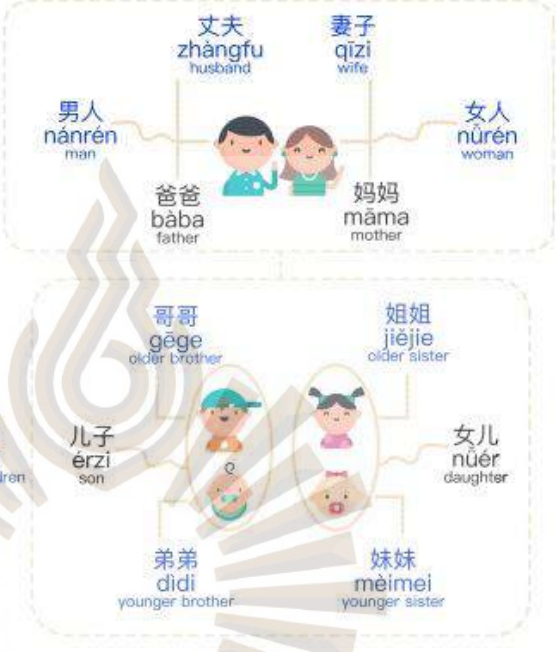
4. สาระการเรียนรู้

ประเภทคำ	คำศัพท์
คำนาม 10 คำ	哥哥、姐姐、弟弟、妹妹、丈夫、妻子、孩子、男人、女人、服务员
คำกริยา 1 คำ	欢迎
คำสรรพนาม 4 คำ	您、它、大家、每

5. กิจกรรมการเรียนรู้

แนวคิด/รูปแบบการสอน/วิธีการสอน/เทคนิค : การใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด

ขั้นตอน/เทคนิค	กิจกรรมการเรียนรู้
ขั้นที่ 1 อุ่นเครื่อง/ BBL และ ขั้นที่ 1 Think/ เพื่อนคู่คิด	1. ครูทักทายนักเรียนเป็นภาษาจีน 同学们，你好！ และทบทวนคำศัพท์ภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน 2. ครูเปิดเสียงเทปเริ่มต้นของการสอบวัดระดับภาษาจีน HSK ให้นักเรียนฟังหนึ่งรอบ แล้วให้นักเรียนตอบว่าเทปพูดว่าอะไรบ้าง และบอกความหมายแก่นักเรียน 3. ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้และการเก็บคะแนนต่างๆ 4. ครูถามความรู้เบื้องต้นของนักเรียนเกี่ยวกับการสอบ HSK และแนะนำการสอบ HSK ระดับ 2
ขั้นที่ 2 เรียนรู้/BBL	1. ครูนำเสนอคำศัพท์หมวดที่ 1 คำนามทั่วไป

ขั้นตอน/เทคนิค	กิจกรรมการเรียนรู้
	2. ครูทบทวนคำศัพท์ทีละคำและให้นักเรียนอ่านตามเป็นการทบทวนคำศัพท์เดิม 3.ครูนำเสนอคำศัพท์หมวดที่ 2 ส่วนที่ 1 คำนามเรียกสมาชิกในครอบครัว 4. ครูสอนอ่านคำศัพท์ทีละคำและให้นักเรียนอ่านตาม 5. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับคำศัพท์ความสัมพันธ์คำเรียกสมาชิกในครอบครัว 6. หากภาพจริงที่แสดงถึงครอบครัวที่มีสมาชิก 5 คน คือ พ่อ แม่ พี่ชายหรือพี่สาว น้องชายหรือน้องสาว และตัวเอง มาทำเป็นบัตรภาพ บัตรคำเพื่อสอนให้นักเรียนรู้จักว่าแต่ละคนคือใคร และพูดเป็นภาษาจีนว่าอย่างไร 7. ชี้และอ่านให้นักเรียนฟังทีละภาพ แล้วให้นักเรียนอ่านตามจนคล่อง
ขั้นที่ 3 ฝึก/BBL และ ขั้นที่ 2 Pair/เพื่อน คู่คิด	1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มและผลัดกันจับคู่กัน เพื่อเล่นเกม “Matching Cards” 2. แจกใบงาน “My family tree” ให้กลุ่มละ 2 แผ่นช่วยกันระบายสี ตัดตามรอยประเพื่อทำ เป็น Word Card 3. คว่การ์ดคำศัพท์ทั้งหมดลงบนโต๊ะ ให้แต่ละคนในกลุ่มเปลี่ยนกันสุมเปิดการ์ดคำศัพท์ทีละ 2 ใบ ให้เหมือนกัน ใครสามารถเปิดการ์ดคำศัพท์ที่เหมือนกันได้ให้เก็บไว้ที่ตัวเอง เล่นต่อไปเรื่อย ๆ จนการ์ดคำศัพท์ถูกจับคู่จนหมด ใครจับคู่การ์ดได้มากที่สุดจะเป็นผู้ชนะ

ขั้นตอน/เทคนิค	กิจกรรมการเรียนรู้
ขั้นที่ 4 สรุป/BBL	1. แจกใบงาน “Family Tree 1 และ 2” ให้นักเรียน 2. ตัดภาพตามรอยประ แล้วนำไปติดในต้นไม้ ให้เป็น Family Tree 3. เขียนคำศัพท์ที่ได้ภาพให้ถูกต้อง ระบายสีให้สวยงาม 4. ติดภาพ Family Tree 1 และ 2 ลงในสมุดของตัวเอง
ขั้นที่ 5 นำไปใช้/ BBL และ ขั้นที่ 3 Share/ เพื่อนคู่คิด	1. ให้นักเรียนทำใบงาน “My Family 3” โดยให้นักเรียนวาดรูปครอบครัวของนักเรียนลงในใบงาน 2. นักเรียนเขียนคำศัพท์ให้ตรงกับภาพที่วาด (ในกรณีที่นักเรียนไม่รู้คำศัพท์ คุณครูช่วยบอกคำศัพท์ที่นอกเหนือจากบทเรียนให้นักเรียนทราบ เช่น 爷爷 คุณปู่, 奶奶 คุณย่า) 3. ดัดผลงานของนักเรียนบนป้ายนิเทศ ให้นักเรียนผลัดกันชมผลงานของเพื่อน

6. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. บัตรภาพคำศัพท์
2. สื่อนำเสนอ Infographics คำศัพท์ HSK 2
3. ใบงาน “My family tree 1”
4. ใบงาน “My family tree 2”
5. ใบงาน “My family tree 3”

7. การวัดและประเมินผล

1. แบบบันทึกการประเมินคุณภาพชิ้นงาน / ภาระงาน
2. แบบสังเกตพฤติกรรม การปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนรายบุคคล

เกณฑ์การให้คะแนนคุณภาพชิ้นงาน / ภาระงาน

ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
ความสมบูรณ์ ของชิ้นงาน	ชิ้นงานมี รายละเอียด ครบ คลุมวง คำศัพท์ ที่เรียน สมบูรณ์	ชิ้นงานมี รายละเอียด ครบ คลุมวง คำศัพท์ ที่เรียนเป็น ส่วนใหญ่	ชิ้นงานมี รายละเอียด ครบ คลุมวง คำศัพท์ ที่เรียนพอ สมควร	ชิ้นงานมี รายละเอียด ครบ คลุมวง คำศัพท์ ที่เรียนน้อย	3	12
ความคิด สร้างสรรค์	เป็น ชิ้นงาน ที่แปลก ใหม่ คิดขึ้นเอง ไม่เหมือน ตัวอย่าง	เป็นชิ้นงาน ที่แปลก ใหม่ แต่มี บางส่วน คล้ายกับ ตัวอย่าง	เป็นชิ้นงาน ที่ปรับปรุง ดัดแปลง เล็กน้อย จาก ตัวอย่าง	เป็นชิ้นงาน ที่ เหมือนกับ ตัวอย่าง	2	8
รวม					5	20

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ความมีส่วนร่วมในการทำงาน	มีความรับผิดชอบ	ตรงต่อเวลา	ความสะอาดเรียบร้อย	ผลสำเร็จของงาน	รวมคะแนน	ผลการประเมิน	
		3	3	3	3	3	15	ผ่าน	ไม่ผ่าน

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมกาปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนรายบุคคล

เกณฑ์การประเมิน	ระดับคุณภาพ	เกณฑ์ที่ผ่าน
3 ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมสม่ำเสมอ ดี	11 – 15 คะแนน ดี	ตั้งแต่ 10 คะแนน
2 ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง ปานกลาง	6 – 10 คะแนน พอใช้	ขึ้นไป
1 ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบางครั้งหรือน้อยครั้ง ปรับปรุง	1 – 5 คะแนน ปรับปรุง	

8. บันทึกหลังการสอน

ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

แนวทางการแก้ไขและพัฒนา

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

รายวิชา ภาษาจีน

ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2564

หน่วยการเรียนรู้ คำศัพท์ HSK 2

เรื่อง location/transportation/direction

ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5

เวลา 50 นาที

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

จ 1.1 ป.5/3 ระบุภาพ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย ตรงตามความหมายของกลุ่มคำ ประโยค และข้อความสั้นๆ ที่ฟังหรืออ่าน

2. สาระสำคัญ

คำศัพท์ภาษาจีนในหมวดคำนามเกี่ยวกับสถานที่ ยานพาหนะและทิศทางการบอกตำแหน่ง

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถระบุคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ ยานพาหนะและทิศทางการบอกตำแหน่ง ตรงตามความหมายของกลุ่มคำหรือสัญลักษณ์ตามที่ฟังหรืออ่านได้
2. นักเรียนสามารถบอกคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ ยานพาหนะและทิศทางการบอกตำแหน่ง และตอบคำถามจากการฟังหรือการอ่านได้

4. สาระการเรียนรู้

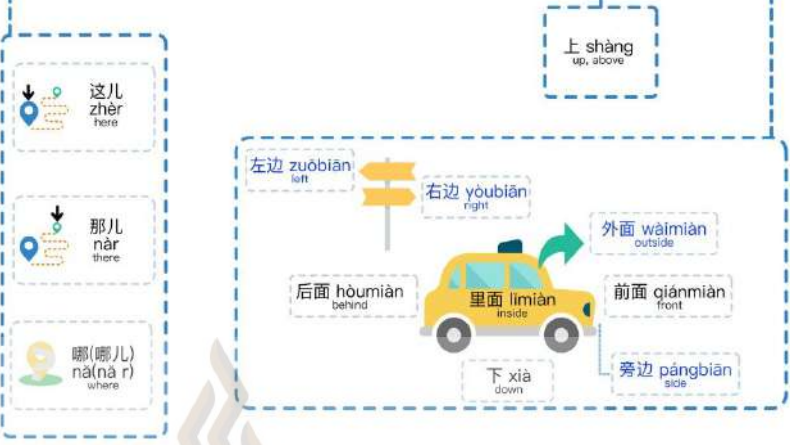
ประเภทของคำ	คำศัพท์
คำนาม 12 คำ	公司、机场、教室、房间、路、船、自行车、公共汽车、左边、右边、外、旁边

5. กิจกรรมการเรียนรู้

แนวคิด/รูปแบบการสอน/วิธีการสอน/เทคนิค : การใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด

ขั้นตอน/เทคนิค	กิจกรรมการเรียนรู้
ขั้นที่ 1 อุ่นเครื่อง/ BBL	1. เล่นเกม 上/下 Up and Down โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 3 คน

ขั้นตอน/เทคนิค	กิจกรรมการเรียนรู้
และ ขั้นที่ 1 Think/เพื่อน คู่คิด	2. ให้นักเรียนกำ มือทั้งสองข้างแล้ววางต่อกัน โดยให้สลับกับมือเพื่อน (ห้ามวางมือตัวเองต่อกัน) 3. เมื่อคุณครูพูดว่า 上 Up มือของคนที่อยู่ล่างสุด ต้องย้ายขึ้นมาไว้บนสุด และถ้าคุณครูพูดว่า 下 Down มือของคนที่อยู่บนสุด ต้องย้ายลงมาอยู่ล่างสุด 4. ให้คุณครูลองออกคำสั่งที่ซับซ้อนขึ้น เช่น 上 上 上 / 上 上 下 上
ขั้นที่ 2 เรียนรู้/BBL	1.ครูนำเสนอคำศัพท์ส่วนที่ 1 คำนามสถานที่ และส่วนที่ 2 ยานพาหนะ 2. ครูทบทวนคำศัพท์ทีละคำในคำศัพท์ HSK ระดับ 1 และให้นักเรียนอ่านตามเป็นการทบทวนคำศัพท์เดิม 3. ครูสอนอ่านคำศัพท์ใหม่ส่วนที่ 1 คำนามสถานที่และส่วนที่ 2 คำนามยานพาหนะ ทีละคำและให้นักเรียนอ่านตาม 4. ครูให้นักเรียนเชื่อมโยงคำศัพท์จากชั่วโมงที่ 1 แล้วแต่งเป็นประโยคคำบุพบท 在+สถานที่ สั้นๆคนละ 1 ประโยค 5.ครูนำเสนอคำศัพท์ส่วนที่ 3 คำบอกทิศทางตำแหน่ง

ขั้นตอน/เทคนิค	กิจกรรมการเรียนรู้
	 6. ครูสอนอ่านคำศัพท์ใหม่ส่วนที่ 3 คำสรพนามชี้เฉพาะและส่วนที่ 4 คำบุพบทบอกตำแหน่ง ทีละคำและให้นักเรียนอ่านตาม 7. ครูสอนอ่านคำศัพท์ทีละคำและให้นักเรียนอ่านตาม หากนักเรียนอ่านผิด ครูช่วยแก้ไข
ขั้นที่ 3 ฝึก/BBL และ ขั้นที่ 2 Pair/เพื่อนคู่คิด	1. จับคู่ให้นักเรียนแล้วแจกใบงาน “Places in Town” ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ในกระดาษ post-it แล้วนำไปติดกำกับไว้ที่สถานที่นั้นๆ เสร็จแล้วตัดใบงานติดลงในสมุดของตัวเอง 2. นักเรียนแต่ละคู่นำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน
ขั้นที่ 4 สรุป/BBL	1. แจกใบงาน “Jigsaw: Sentences” ให้นักเรียนตัดตามรอยประ 2. แต่ละ Jigsaw ที่ตัดเสร็จแล้วไว้บนโต๊ะ นำ Jigsaw มาเรียงกันให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ถูกต้องตามโครงสร้างประโยค “Subject + Preposition+ Object” 3. ติดประโยคที่เรียงเสร็จและถูกต้องแล้วลงในสมุด
ขั้นที่ 5 นำไปใช้/BBL และ ขั้นที่ 3 Share/เพื่อนคู่คิด	1. ให้นักเรียนแต่งประโยคที่มีคำ “Prepositions” อยู่ในประโยค มา 1 ประโยค เช่น 爸爸在商店 (พ่ออยู่ที่ร้านค้า) ลงใน กระดาษ A4 2. วาดรูปประกอบประโยคที่นักเรียนแต่งขึ้นมานำมาเสนอให้เพื่อนดู และอ่านประโยคให้เพื่อนฟังหน้าห้องเรียน

6. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. บัตรภาพคำศัพท์
2. สื่อนำเสนอ Infographics คำศัพท์ HSK 2
3. ใบงาน “Places in Town”
4. ใบงาน “Jigsaw: Sentences 2”

7. การวัดและประเมินผล

1. แบบบันทึกการประเมินคุณภาพชิ้นงาน / ภาระงาน
2. แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนรายบุคคล

เกณฑ์การให้คะแนนคุณภาพชิ้นงาน / ภาระงาน

ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
ความสมบูรณ์ ของชิ้นงาน	ชิ้นงานมี รายละเอียด ครบ คลุมวง คำศัพท์ ที่เรียน สมบูรณ์	ชิ้นงานมี รายละเอียด ครบ คลุมวง คำศัพท์ ที่เรียนเป็น ส่วนใหญ่	ชิ้นงานมี รายละเอียด ครบ คลุมวง คำศัพท์ ที่เรียนพอ สมควร	ชิ้นงานมี รายละเอียด ครบ คลุมวง คำศัพท์ ที่เรียนน้อย	3	12

ความคิด สร้างสรรค์	เป็น ชิ้นงาน ที่แปลก ใหม่ คิดขึ้นเอง ไม่เหมือน ตัวอย่าง	เป็นชิ้นงาน ที่แปลก ใหม่ แต่มี บางส่วน คล้ายกับ ตัวอย่าง	เป็นชิ้นงาน ที่ปรับปรุง ดัดแปลง เล็กน้อย จาก ตัวอย่าง	เป็นชิ้นงาน ที่ เหมือนกับ ตัวอย่าง	2	8
รวม					5	20

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ความมีส่วนร่วมในการทำงาน	มีความรับผิดชอบ	ตรงต่อเวลา	ความสะอาดเรียบร้อย	ผลสำเร็จของงาน	รวมคะแนน	ผลการประเมิน	
		3	3	3	3	3	15	ผ่าน	ไม่ผ่าน

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมกาปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนรายบุคคล

เกณฑ์การประเมิน	ระดับคุณภาพ	เกณฑ์ที่ผ่าน
3 ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมสม่ำเสมอ ดี	11 – 15 คะแนน ดี	ตั้งแต่ 10 คะแนน ขึ้นไป
2 ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง ปานกลาง	6 – 10 คะแนน พอใช้	
1 ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบางครั้งหรือน้อยครั้ง ปรับปรุง	1 – 5 คะแนน ปรับปรุง	

8. บันทึกหลังการสอน

ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

แนวทางการแก้ไขและพัฒนา

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

รายวิชา ภาษาจีน

ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2564

หน่วยการเรียนรู้ คำศัพท์ HSK 2

เรื่อง body and body actions

ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5

เวลา 50 นาที

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

- จ 1.1 ป.5/3 ระบุภาพ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย ตรงตามความหมายของกลุ่มคำ ประโยค และข้อความสั้นๆ ที่ฟังหรืออ่าน

2. สาระสำคัญ

คำศัพท์ภาษาจีนในหมวดคำกริยาเกี่ยวกับการกระทำและการเคลื่อนไหวต่างๆของร่างกาย

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

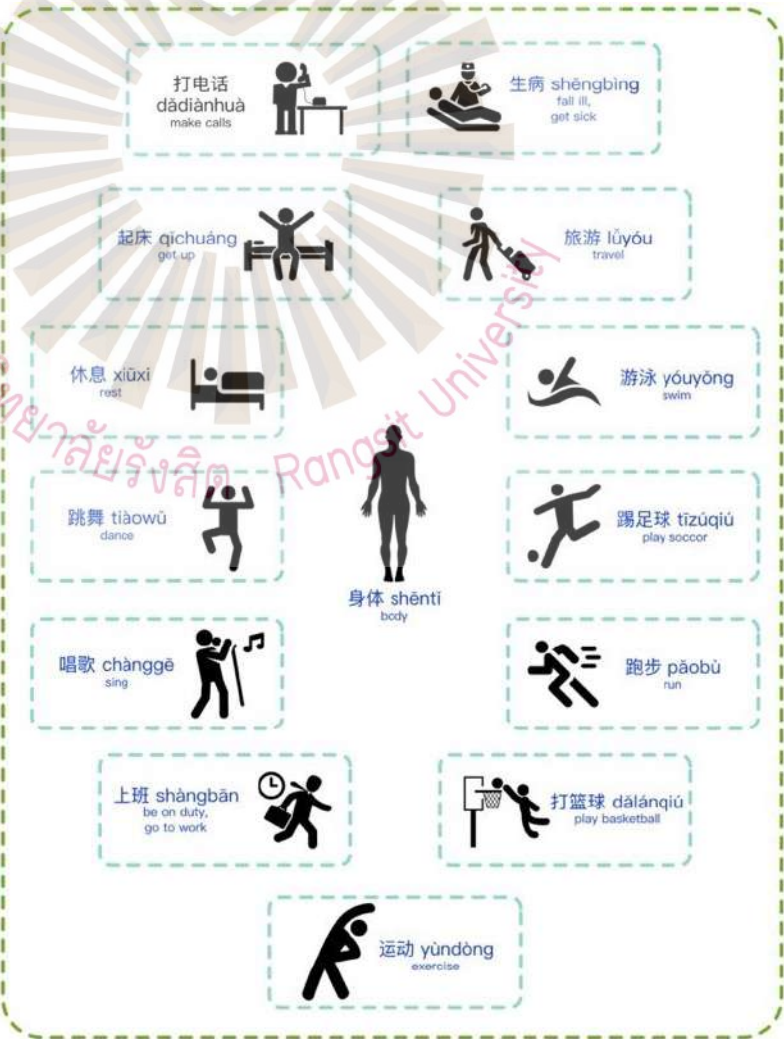
1. นักเรียนสามารถระบุคำศัพท์คำกริยาเกี่ยวกับการกระทำและการเคลื่อนไหวต่างๆของร่างกาย ตรงตามความหมายของกลุ่มคำหรือสัญลักษณ์ตามที่ฟังหรืออ่านได้
2. นักเรียนสามารถบอกคำกริยาเกี่ยวกับการกระทำและการเคลื่อนไหวต่างๆของร่างกาย และตอบคำถามจากการฟังหรือการอ่านได้

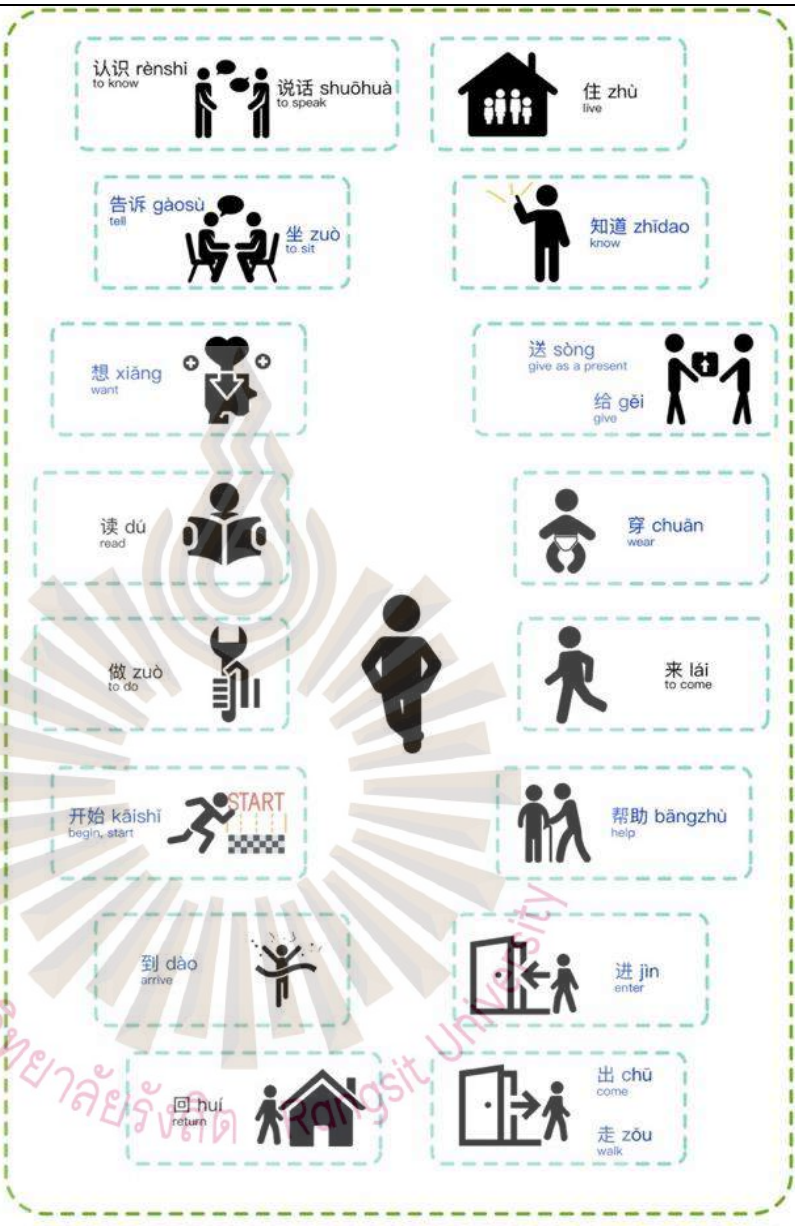
4. สาระการเรียนรู้

ประเภทของคำ	คำศัพท์
คำกริยา 25 คำ	跑步、运动、游泳、踢足球、打篮球、帮助、给、送、等、让、进、走、出、到、起床、唱歌、跳舞、旅游、上班、生病、休息、知道、希望、告诉、开始
คำนาม 1 คำ	身体
คำกริยาช่วย 3 คำ	要、可以、可能

5. กิจกรรมการเรียนรู้

แนวคิด/รูปแบบการสอน/วิธีการสอน/เทคนิค : การใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด

ขั้นตอน/เทคนิค	กิจกรรมการเรียนรู้
ขั้นที่ 1 อุ่นเครื่อง/ BBL และ ขั้นที่ 1 Think/ เพื่อนคู่คิด	- นำกระดาษ A4 มาเขียนคำศัพท์หรือภาพประกอบจากบทเรียนที่ผ่านมา ปั้นเป็นก้อนกลมและห่อทับกันหลายๆ ชั้นจนเป็นลูกบอล - นำเล่นเกม 热土豆 (Hot potato) โดยนักเรียนนั่งเป็นวงกลม เปิดเพลงหรือร้องเพลงและตบมือตามจังหวะพร้อมกับส่งบอลกระดาษวนไปเรื่อยๆ - เพลงหยุดที่ใคร คนนั้นให้แกะกระดาษออก พร้อมอ่านคำศัพท์นั้นๆ เล่นไปเรื่อยๆ จนบอลกระดาษถูกแกะอ่านหมด
ขั้นที่ 2 เรียนรู้/ BBL	- ครูนำเสนอคำศัพท์ส่วนที่ 1 ครูพูดถึง Body action ของร่างกายเรา โดยครูเคลื่อนไหวร่างกายให้นักเรียนดูและให้นักเรียนช่วยกันตอบว่ามีอะไรบ้าง - ครูนำเสนอในส่วนของ 1 และ 2 ทบทวนทีละคำและให้นักเรียนอ่านตาม

ขั้นตอน/เทคนิค	กิจกรรมการเรียนรู้
	 3. คำศัพท์คำใหม่ให้คุณครูสอนคำศัพท์ทีละคำและให้นักเรียนอ่านตาม 4. ขณะที่ครูสอนคำศัพท์ให้แสดงท่าทางตามคำศัพท์คำนั้นและให้นักเรียนทำตาม
ขั้นที่ 3 ฝึก/BBL และ ขั้นที่ 2 Pair/เพื่อน คู่คิด	1. แจกใบงาน “Make Word Cards” และห่วงให้นักเรียน คนละ 1 อัน 2. ให้นักเรียนระบายสี ตัดใบงานตามรอยประเพื่อทำเป็นการ์ด เจาะรูมุมบน ซ้ายของการ์ดแล้วร้อยห่วง

ขั้นตอน/เทคนิค	กิจกรรมการเรียนรู้
	3.นักเรียนจับคู่ฝึกสนทนาถาม-ตอบกันเปลี่ยนกันตั้งคำถามและตอบคำถาม พร้อมกับเปิดการ์ด ให้เพื่อนคู่ด้วย โดยใช้โครงสร้างประโยค Subject + 在 Verb
ขั้นที่ 4 สรุป/BBL	1.ทำกิจกรรม “Charades” ให้นักเรียนออกมาขึ้นหน้าชั้นหนึ่งคน 2.ครูกระซิบคำหรือยกป้ายภาพให้นักเรียนดู นักเรียนคนนั้นแสดงท่าทางตามคำที่ได้ยินหรือภาพที่เห็นให้เพื่อนๆ ดู 3.นักเรียนคนไหนทายถูกว่าท่าทางนั้นคืออะไรจะเป็นคนต่อไปที่ได้ออกมาหน้าชั้น
ขั้นที่ 5 นำไปใช้/ BBL และ ขั้นที่ 3 Share/ เพื่อนคู่คิด	1. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม แจกกระดาษพวงให้นักเรียนกลุ่มละ 1 แผ่น 2. ช่วยกันวาดรูปให้เป็นเรื่องราว โดยมีคำศัพท์เกี่ยวกับ body and body actions อย่างน้อย 15 คำ 3. ระบายสีตกแต่งให้สวยงาม นำผลงานไปติดผนังห้อง ให้เพื่อนๆ เดินดูของแต่ละกลุ่มและให้คะแนน โดยเขียนดาวคนละ 1 ดวง กำกับไว้ที่ภาพของกลุ่มที่เราชอบ

6. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. บัตรภาพคำศัพท์
2. สื่อนำเสนอ Infographics คำศัพท์ HSK 2
3. ใบงาน “Make Word Cards”

7. แบบบันทึกการประเมินคุณภาพชิ้นงาน / ภาระงาน

1. แบบบันทึกการประเมินคุณภาพชิ้นงาน / ภาระงาน
2. แบบสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนรายบุคคล

เกณฑ์การให้คะแนนคุณภาพชิ้นงาน / ภาระงาน

ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
ความสมบูรณ์ ของชิ้นงาน	ชิ้นงานมี รายละเอียด ครบ คลุมวง คำศัพท์ ที่เรียน สมบูรณ์	ชิ้นงานมี รายละเอียด ครบ คลุมวง คำศัพท์ ที่เรียนเป็น ส่วนใหญ่	ชิ้นงานมี รายละเอียด ครบ คลุมวง คำศัพท์ ที่เรียนพอ สมควร	ชิ้นงานมี รายละเอียด ครบ คลุมวง คำศัพท์ ที่เรียนน้อย	3	12
ความคิด สร้างสรรค์	เป็น ชิ้นงาน ที่แปลก ใหม่ คิดขึ้นเอง ไม่เหมือน ตัวอย่าง	เป็นชิ้นงาน ที่แปลก ใหม่ แต่มี บางส่วน คล้ายกับ ตัวอย่าง	เป็นชิ้นงาน ที่ปรับปรุง ดัดแปลง เล็กน้อย จาก ตัวอย่าง	เป็นชิ้นงาน ที่ เหมือนกับ ตัวอย่าง	2	8
รวม					5	20

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ความมีส่วนร่วมในการทำงาน	มีความรับผิดชอบ	ตรงต่อเวลา	ความสะอาดเรียบร้อย	ผลสำเร็จของงาน	รวมคะแนน	ผลการประเมิน	
		3	3	3	3	3	15	ผ่าน	ไม่ผ่าน

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรม การปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนรายบุคคล

เกณฑ์การประเมิน	ระดับคุณภาพ	เกณฑ์ที่ผ่าน
3 ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมสม่ำเสมอ ดี	11 – 15 คะแนน ดี	ตั้งแต่ 10 คะแนน
2 ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง ปานกลาง	6 – 10 คะแนน พอใช้	ขึ้นไป
1 ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบางครั้งหรือน้อยครั้ง ปรับปรุง	1 – 5 คะแนน ปรับปรุง	

8. บันทึกหลังการสอน

ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

แนวทางการแก้ไขและพัฒนา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

รายวิชา ภาษาจีน

ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2564

หน่วยการเรียนรู้ คำศัพท์ HSK 2

เรื่อง Time

ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5

เวลา 50 นาที

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

- จ 1.1 ป.5/3 ระบุภาพ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย ตรงตามความหมายของกลุ่มคำ ประโยค และข้อความสั้นๆ ที่ฟังหรืออ่าน

2. สาระสำคัญ

การถามตอบเกี่ยวกับประโยคบอกวันเวลา เรื่องของเวลา การเรียนรู้ในเรื่องเวลาทั้ง การอ่านและการเขียน เป็นการฝึกทักษะทางภาษาที่สำคัญเป็นการฝึกถามตอบเพื่อให้นักเรียนได้ ฝึกสนทนาเพื่อสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

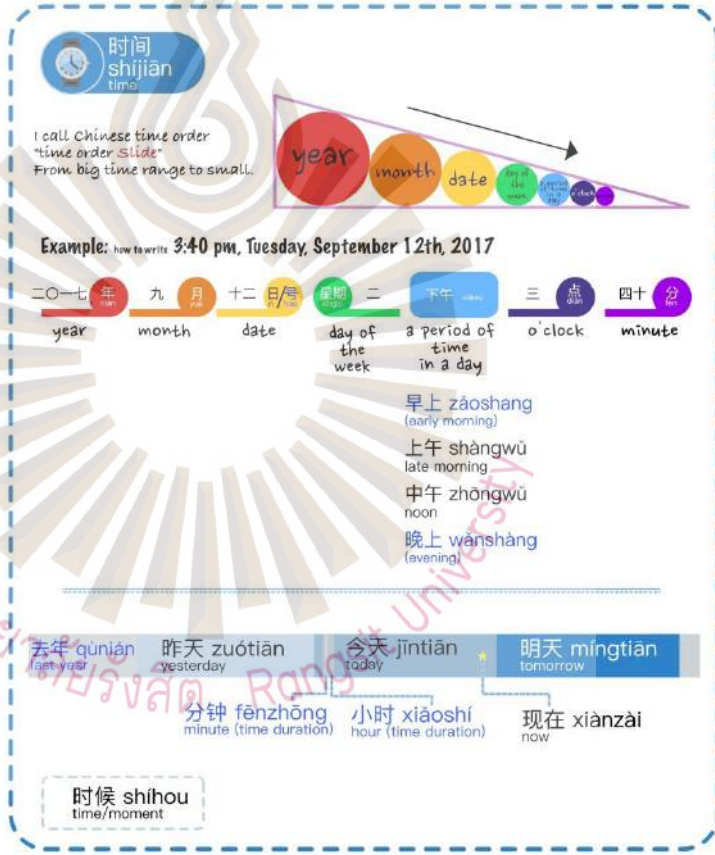
1. นักเรียนสามารถระบุคำศัพท์การบอกวัน เวลาในภาษาจีนตรงตามความหมายของกลุ่มคำหรือสัญลักษณ์ตามที่ฟังหรืออ่านได้
2. นักเรียนสามารถบอกคำศัพท์การบอกวัน เวลาในภาษาจีนและตอบคำถามจากการฟังหรือการอ่านได้

4. สาระการเรียนรู้

ประเภทของคำ	คำศัพท์
คำบอกเวลา 7 คำ	早上、晚上、小时、时间、去年、号、生日

5. กิจกรรมการเรียนรู้

แนวคิด/รูปแบบการสอน/วิธีการสอน/เทคนิค : การใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด

ขั้นตอน/เทคนิค	กิจกรรมการเรียนรู้
ขั้นที่ 1 อุ่นเครื่อง/ BBL และ ขั้นที่ 1 Think/ เพื่อนคู่คิด	1. นักเรียนเล่นเกมเรียงคำให้เป็นประโยค โดยครูเลือกประโยคที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว เขียนแยกออกเป็นคำๆ ใส่กระดาษ A4 2. ตัวแทนนักเรียนออกมาถือคำเหล่านั้น จากนั้นครูให้นักเรียนในห้องช่วยกันย้ายตำแหน่งเพื่อนๆ จนกว่าประโยคเหล่านั้นถูกจัดเรียงตรงตามตำแหน่งของคำในประโยคอย่างถูกต้อง
ขั้นที่ 2 เรียนรู้/ BBL	 1. ครูนำเสนอคำศัพท์ เกี่ยวกับการวัน เดือน เป็นภาษาจีน ซึ่งอ่านทบทวนให้นักเรียนฟังและอ่านตามพร้อมกัน โดยยกตัวอย่างเช่น วันจันทร์ ที่ 1 มกราคม 1 月 1 号星期一 2. ครูนำเสนอพิภพมาแขวนไว้ที่กระดาน และนำเสนอคำศัพท์เกี่ยวกับการบอกเวลา 3. ครูสอนวิธีการอ่านเวลาในภาษาจีนและวิธีการใส่ช่วงเวลาในภาษาจีน
ขั้นที่ 3 ฝึก/BBL	1. ครูสอนคำศัพท์เกี่ยวกับ “Time Markers” โดยใช้ภาพ Infographics

ขั้นตอน/เทคนิค	กิจกรรมการเรียนรู้
และ ขั้นที่ 2 Pair/เพื่อน คู่คิด	คำศัพท์ HSK 2. ครูอ่านคำศัพท์ให้นักเรียนฟัง พร้อมกับชี้ไปที่รูปภาพ อธิบาย ความหมายของคำศัพท์ จากนั้น ชี้ให้นักเรียนออกเสียงตาม และให้อ่าน เองจนคล่อง
ขั้นที่ 4 สรุป/BBL	1. ให้นักเรียนจับกลุ่มกัน 3 คน แจกใบงานแผ่นเกม “Telling Time” ให้ กลุ่มละ 1 แผ่น ลูกเต๋า 1 ลูก เบี้ยตัวแทนของแต่ละคน
ขั้นที่ 5 นำไปใช้/ BBL และ ขั้นที่ 3 Share/ เพื่อนคู่คิด	1. แจกใบงาน “One day of mine” ให้นักเรียนเขียนเวลา และวาด ภาพประกอบสิ่งที่ตนเองทำในแต่ละช่วงเวลา ในแต่ละวัน ในเวลา กลางวันและกลางคืน อย่างละ 3 เหตุการณ์ 2. ระบายสีตกแต่งให้สวยงาม แล้วติดใบงานลงในสมุด

6. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. บัตรภาพคำศัพท์
2. สื่อนำเสนอ Infographics คำศัพท์ HSK 2
3. ใบงานแผ่นเกม “Telling Time”
4. ใบงาน “One day of mine”

7. แบบบันทึกการประเมินคุณภาพชิ้นงาน / ภาระงาน

1. แบบบันทึกการประเมินคุณภาพชิ้นงาน / ภาระงาน
2. แบบสังเกตพฤติกรรม การปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนรายบุคคล

เกณฑ์การให้คะแนนคุณภาพชิ้นงาน / ภาระงาน

ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
ความสมบูรณ์ ของชิ้นงาน	ชิ้นงานมี รายละเอียด ครบ คลุมวง คำศัพท์ ที่เรียน สมบูรณ์	ชิ้นงานมี รายละเอียด ครบ คลุมวง คำศัพท์ ที่เรียนเป็น ส่วนใหญ่	ชิ้นงานมี รายละเอียด ครบ คลุมวง คำศัพท์ ที่เรียนพอ สมควร	ชิ้นงานมี รายละเอียด ครบ คลุมวง คำศัพท์ ที่เรียนน้อย	3	12
ความคิด สร้างสรรค์	เป็น ชิ้นงาน ที่แปลก ใหม่ คิดขึ้นเอง ไม่เหมือน ตัวอย่าง	เป็นชิ้นงาน ที่แปลก ใหม่ แต่มี บางส่วน คล้ายกับ ตัวอย่าง	เป็นชิ้นงาน ที่ปรับปรุง ดัดแปลง เล็กน้อย จาก ตัวอย่าง	เป็นชิ้นงาน ที่ เหมือนกับ ตัวอย่าง	2	8
รวม					5	20

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ความมีส่วนร่วมในการทำงาน	มีความรับผิดชอบ	ตรงต่อเวลา	ความสะอาดเรียบร้อย	ผลสำเร็จของงาน	รวมคะแนน	ผลการประเมิน	
		3	3	3	3	3	15	ผ่าน	ไม่ผ่าน

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมกาปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนรายบุคคล

เกณฑ์การประเมิน	ระดับคุณภาพ	เกณฑ์ที่ผ่าน
3 ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมสม่ำเสมอ ดี	11 – 15 คะแนน ดี	ตั้งแต่ 10 คะแนน ขึ้นไป
2 ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง ปานกลาง	6 – 10 คะแนน พอใช้	
1 ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบางครั้งหรือน้อยครั้ง ปรับปรุง	1 – 5 คะแนน ปรับปรุง	

8. บันทึกหลังการสอน

ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

แนวทางการแก้ไขและพัฒนา

.....

.....

.....

แบบทดสอบทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีน HSK ระดับ 2

คำชี้แจง: แบบทดสอบนี้มีทั้งหมด 1 ชุด จำนวน 60 ข้อ 60 คะแนน แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1: แบบทดสอบทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีน จำนวน 35 ข้อ 35 คะแนน

ตอนที่ 2: แบบทดสอบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาจีน จำนวน 25 ข้อ 25 คะแนน

ชื่อ..... เลขที่..... ห้อง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตอนที่ 1: แบบทดสอบทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีน จำนวน 35 ข้อ 35 คะแนน

คำชี้แจง: ให้นักเรียนฟังจากเทปบันทึกเสียงแล้วเลือกว่าเสียงที่ได้ยินตรงกับรูปภาพหรือไม่ (ฟังข้อละ 2 ครั้ง)

หากเสียงที่ได้ยินตรงกับรูปภาพ ให้ทำเครื่องหมาย / ที่ช่อง “ถูก”

หากเสียงที่ได้ยินไม่ตรงกับรูปภาพ ให้ทำเครื่องหมาย / ที่ช่อง “ผิด”

ข้อ	รูปภาพ	ถูก	ผิด
1	 左边大		
2	 他在跑步。		
3	 他们在跳舞		

ข้อ	รูปภาพ	ถูก	ผิด
4	 我喜欢游泳		
5	 服务员，点菜		
6	 苹果在书旁边		
7	 姐姐和妹妹		
8	 他起床了		
9	 好好休息		
10	 在机场里		
11	 我生病了		

ข้อ	รูปภาพ	ถูก	ผิด
12	 他正在运动		
13	 晚上五点四十		
14	 生日快乐		
15	 你去打篮球吧		
16	 可以吃苹果吗?		
17	 她唱歌很好听		
18	 爸爸，你别走		
19	 要三个		

ข้อ	รูปภาพ	ถูก	ผิด
20	 这是我妻子		
21	 房间里有 3 个人		
22	 鱼真好吃		
23	 他去上班		
24	 我在外面等你		
25	 开始上课吧!		
26	 我每天坐公共汽车		
27	 你要的茶来了		

ข้อ	รูปภาพ	ถูก	ผิด
28	 大家看我这里		
29	 七点了		
30	 希望你喜欢		
31	 小猫在路上		
32	 欢迎您，来我们公司		
33	 我不知道		
34	 给你喝一杯		
35	 你不想帮助你		

ตอนที่ 2 แบบทดสอบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาจีน จำนวน 25 ข้อ 25 คะแนน

คำชี้แจง: ให้นักเรียนอ่านประโยคด้านล่าง และพิจารณาว่ามีความหมายสอดคล้องกับรูปภาพใด

A 	B 	C 	D 	E
F 	G 	H 	I 	J
K 	L 	M 	N 	O
P 	Q 	R 	S 	T
U 	V 	W 	X 	Y

ข้อ	ประโยค	รหัสรูปภาพ
1	huānyíng nín 欢迎您!	
2	lǐ miàn shì shén me dōng xī 里面 是 什么 东西。	
3	nǐ xiǎng yào shén me 你 想 要 什么?	
4	wǒ qī zi gěi wǒ dǎ le gè diànhuà 我 妻子 给 我 打 了4个 电话。	
5	mā ma zhèng zài chī zǎo cān 妈妈 正 在 吃 早餐。	
6	wèi wǒ zài jī chǎng le 喂, 我 在 机 场 了。	
7	gōnggòng qì chē lái le 公 共 汽 车 来 了。	
8	kuài qù shuìjiào ba 快 去 睡 觉 吧。	
9	shēn tǐ zěn me yàng 身 体 怎 么 样?	
10	wǒ xiǎng qù lǚ yóu 我 想 去 旅 游。	
11	wǒ hé bà ba měi tiān yào pǎo bù 我 和 爸 爸 每 天 要 跑 步。	
12	nǐ xiǎng shén me ne 你 想 什 么 呢?	
13	wǒ gěi nǐ mǎi shuǐguǒ 我 给 你 买 水 果。	
14	yòu bian gāo le 右 边 高 了。	
15	zhè shì wǒ de qī zi 这 是 我 的 妻 子。	
16	tā sòng wǒ le hěnduō cài 他 送 我 了 很 多 菜。	
17	nǐ jiā de xiǎomāo zhēn hǎo wán r 你 家 的 小 猫 真 好 玩 儿。	
18	kě yǐ bāng zhù wǒ ma 可 以 帮 助 我 吗?	
19	nǐ hǎo qǐng jìn 你 好, 请 进!	
20	wǎn shàng wǒ qù dǎ lán qiú 晚 上 我 去 打 篮 球。	
21	lǎo shī zài jiào shì shàng kè 老 师 在 教 室 上 课。	
22	shēng rì kuài lè 生 日 快 乐!	

ข้อ	ประโยค	รหัสรูปภาพ
23	kànkān nǐ zhīdào zhè ge ma? 看看! 你 知道 这个 吗?	
24	zhè ge niú nǎi hái néng hē ma. 这个 牛奶 还 能 喝 吗。	
25	xiàn zài shí diǎn shí fēn. 现在 十 点 十 分。	

แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK

ระดับ 2

คำถาม	ความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์		
	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
ด้านเนื้อหา 1. เนื้อหาที่น่าสนใจและเหมาะสมกับกิจกรรมการสอนโดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด			
2. คำศัพท์ที่ใช้เหมาะกับระดับความรู้ภาษาจีนของผู้เรียนหรือไม่			
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ 1. นักเรียนรู้สึกอย่างไร เมื่อครูนำกิจกรรมการสอนโดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดมาใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้			
2. นักเรียนคิดว่าการใช้กิจกรรมการสอนโดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด สร้างบรรยากาศที่ดีต่อการเรียนรู้หรือไม่			
3. นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการสอนโดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดหรือไม่			
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ 1. นักเรียนมีทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีนเพิ่มขึ้นหรือไม่			
2. นักเรียนมีทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนเพิ่มขึ้นหรือไม่			
3. ทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนมีประโยชน์ต่อนักเรียนหรือไม่ อย่างไร			

คำถาม	ความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์		
	กลุ่มเก่ง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มอ่อน
ด้านการวัดและการประเมินผล			
1. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนมีความยาก-ง่ายเหมาะสมกับผู้เรียนหรือไม่ อย่างไร			
2. นักเรียนได้รับการประเมินที่หลากหลายวิธีหรือไม่ อย่างไร			

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค

ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเอกชนที่เน้นหลักสูตรภาษาจีน ทั้งฉบับ (จำนวน 4 แผน)

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣR	IOC	การสรุปผล
		1	2	3			
1	แผนมีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วนและสัมพันธ์กัน	+1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
2	เนื้อหา/สาระการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	กิจกรรมสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	กิจกรรมเหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถและวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	กิจกรรมการเรียนรู้เน้นกระบวนการพัฒนาทักษะการฟังภาษาจีน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6	กิจกรรมการเรียนรู้เน้นกระบวนการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
7	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเทคนิควิธีการสอน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
8	กิจกรรมมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
9	สื่อ/แหล่งเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรม และจุดประสงค์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
10	วิธีการวัดผลและเครื่องมือสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกิจกรรม	+1	+1	-1	3	1.00	ใช้ได้

ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 รายข้อระหว่างข้อสอบกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา

ตอนที่ 1 : แบบทดสอบทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีน จำนวน 35 ข้อ 35 คะแนน

คำชี้แจง : ให้นักเรียนฟังจากเทปบันทึกเสียงแล้วเลือกคำตอบที่ได้ยินตรงกับรูปภาพหรือไม่

ข้อ	ข้อสอบ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣR	IOC	การสรุปผล
		1	2	3			
1	 左边大	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	 他在跑步	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	 他们在跳舞	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	 我喜欢游泳	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	 服务员，点菜	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6	 苹果在书旁边	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ข้อสอบ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣR	IOC	การ สรุปผล
		1	2	3			
7	 姐姐和妹妹	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
8	 他起床了	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
9	 好好休息	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
10	 在机场里	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
11	 我生病了	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
12	 他正在运动	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
13	 晚上五点四十	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
14	 生日快乐	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ข้อสอบ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣR	IOC	การ สรุปผล
		1	2	3			
15	 你去打篮球吧	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
16	 可以吃苹果吗?	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
17	 她唱歌很好听	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
18	 爸爸，你别走	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
19	 要三个	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
20	 这是我妻子	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
21	 房间里有 3 个人	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ข้อสอบ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣR	IOC	การ สรุปผล
		1	2	3			
22	 鱼真好吃	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
23	 她去上班	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
24	 我在外面等你	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
25	 开始上课吧!	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
26	 我每天坐公共汽车	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
27	 你要的茶来了	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
28	 大家看我这里	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
29	 七点了	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ข้อสอบ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣR	IOC	การ สรุปผล
		1	2	3			
30	 希望你喜欢	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
31	 小猫在路上	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
32	 欢迎您，来我们公司	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
33	 我不知道	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
34	 给你喝一杯	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
35	 你不想帮助你	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตอนที่ 2 : แบบทดสอบทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาจีน จำนวน 25 ข้อ 25 คะแนน

คำชี้แจง: ให้นักเรียนอ่านประโยคด้านล่าง และพิจารณาว่ามีความหมายสอดคล้องกับรูปภาพใด

A 	B 	C 	D 	E
F 	G 	H 	I 	J
K 	L 	M 	N 	O
P 	Q 	R 	S 	T
U 	V 	W 	X 	Y

ข้อ	ข้อสอบ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣR	IOC	การ สรุปผล
		1	2	3			
1	huānyíng nín! 欢迎您!	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	lǐ miàn shì shén me dōng xī 里面 是 什么 东西。 。	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	nǐ xiǎng yào shén me 你 想 要 什么?	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	wǒ qī zi gěi wǒ dǎ le 我 妻子 给 我 打 了 gè diànhuà 个 电话。	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	mā ma zhèng zài chī zǎo cān 妈妈 正 在 吃 早餐。	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6	wèi , wǒ zài jī chǎng le 喂 , 我 在 机 场 了。	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
7	gōnggòng qì chē lái le 公 共 汽 车 来 了 。	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
8	kuài qù shuìjiào ba 快 去 睡 觉 吧。	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
9	shēn tǐ zěn me yàng 身 体 怎 么 样?	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
10	wǒ xiǎng qù lǚ yóu 我 想 去 旅 游。	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
11	wǒ hé bà ba měitiān yào pǎo 我 和 爸 爸 每 天 要 跑 bù 步。	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
12	nǐ xiǎng shén me ne 你 想 什 么 呢?	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
13	wǒ gěi nǐ mǎi shuǐguǒ 我 给 你 买 水 果。	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
14	yòubian gāo le 右 边 高 了。	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
15	zhè shì wǒ de qī zi 这 是 我 的 妻 子。	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ข้อสอบ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣR	IOC	การ สรุปผล
		1	2	3			
16	tā sòng wǒ le hěnduō cài. 他送我了 很多菜。	+1	+1	+1		1.00	ใช้ได้
17	nǐ jiā de xiǎomāo zhēn hǎo wán r. 你家的 小猫 真好 玩儿。	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
18	kě yǐ bāngzhù wǒ ma? 可以 帮助 我 吗?	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
19	nǐ hǎo, qǐngjìn! 你好, 请进!	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
20	wǎnshang wǒ qù dǎ lán qiú 。晚上 我去 打 篮球。	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
21	lǎo shī zài jiào shì shàng kè 。老师 在 教室 上课。	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
22	shēng rì kuài lè! 生日 快乐!	1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
23	kànkàn nǐ zhīdào zhè gè ma? 看看! 你 知道 这个 吗?	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
24	zhè gè niú nǎi hái néng hē ma. 这个 牛奶 还 能 喝 吗。	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
25	xiànzài shí diǎn shí fēn. 现在 十 点 十 分。	1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบสัมพัทธ์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ทั้งฉบับ

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣR	IOC	การสรุปผล
		1	2	3			
ด้านเนื้อหา							
1	เนื้อหาที่น่าสนใจและเหมาะสมกับกิจกรรมการสอนโดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อคู่คิด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	คำศัพท์ที่ใช้เหมาะกับระดับความรู้ภาษาจีนของผู้เรียนหรือไม่	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้							
3	นักเรียนรู้สึกอย่างไร เมื่อครูนำกิจกรรมการสอนโดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อคู่คิดมาใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	นักเรียนคิดว่าการใช้กิจกรรมการสอนโดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อคู่คิด สร้างบรรยากาศที่ดีต่อการเรียนรู้หรือไม่	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
5	นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการสอนโดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อคู่คิดหรือไม่	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้							
6	นักเรียนมีทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีนเพิ่มขึ้นหรือไม่	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
7	นักเรียนมีทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนเพิ่มขึ้นหรือไม่	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
8	ทักษะการฟังและการอ่านมีประโยชน์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อ	รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣR	IOC	การสรุปผล
		1	2	3			
	ต่อนักเรียนหรือไม่ อย่างไร						
ด้านการวัดและประเมินผล							
9	แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนมีความยาก-ง่ายเหมาะสมกับผู้เรียนหรือไม่ อย่างไร	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
10	นักเรียนได้รับการประเมินที่หลากหลายวิธีหรือไม่ อย่างไร	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ง

เอกสารรับรองจริยธรรมการวิจัย

COA. No. RSUERB2021-072

เอกสารรับรองโครงการวิจัย (Certificate of Approval)

โดย คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยรังสิต

เอกสารรับรองเลขที่ : COA. No. RSUERB2021-072

ชื่อโครงการวิจัย : การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิด เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการอ่านคำศัพท์ภาษาจีนใน HSK ระดับ 2 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเอกชนที่เน้นหลักสูตรภาษาจีน USING BRAIN-BASED LEARNING WITH THINK-PAIR-SHARE TECHNIQUES TO DEVELOP LISTENING AND READING SKILLS IN CHINESE VOCABULARY IN HSK LEVEL 2 OF GRADE 5 STUDENTS A PRIVATE SCHOOL WITH A FOCUS ON CHINESE CURRICULUM

ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย : นายจิรัฐชญาดา ช่างจันทร์

ชื่อนักวิจัยร่วม : ดร. ชิตชไม วิสตุกุล

หน่วยงานที่สังกัด : วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต

วิธีทบทวน : แบบเร่งด่วน (Expedited Review)

เอกสารที่รับรอง : 1. แบบเสนอโครงการวิจัย
2. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย
3. หนังสือแสดงเจตนายินยอมเข้าร่วมการวิจัย
4. แบบสอบถาม/แบบสัมภาษณ์

วันที่รับรอง : 24 / 08 / 2021

วันที่หมดอายุ : 24 / 08 / 2023

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยรังสิต ได้พิจารณาและมีมติรับรองเอกสาร ดังที่ระบุไว้ข้างต้น โดยยึดหลักจริยธรรม Declaration of Helsinki, The Belmont Report, CIOMS Guideline และ International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice หรือ ICH-GCP

ลงนาม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ยืนยง กาญจนวัฒน์)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยรังสิต

Scanned with CamScanner

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	จิรัชญาดา ช้างจันทร์
วัน เดือน ปีเกิด	17 มีนาคม 2539
สถานที่เกิด	จังหวัดนครสวรรค์ ประเทศไทย
ประวัติการศึกษา	มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมจีน, 2560 มหาวิทยาลัยรังสิต ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, 2565
ที่อยู่ปัจจุบัน	62 ซอยเจริญศักดิ์ ถนนสุทธิสารวินิจฉัย แขวงสามเสน นอก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร 10310
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนกว้างเจ้า 525 ถนนสีลม แขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร 10500
ตำแหน่งปัจจุบัน	หัวหน้าแผนกภาษาจีน โรงเรียนกว้างเจ้า

